

செய்து. (கொண்டி)

செய்து 8 செ 11

14 மார்ச் 1923

32

மார்ச் 11/5/13 ✓

1123 8.11.

182449

ஆனந்தபோதினி

காசித் திலையால் சொல்ப பிரதிகளே மிகுந்தன

இப்போதிருப்பவைய மிகச் சொற்ப பிரதிகளே.

ஆனந்தபோதினி 3-ம், 5-ம், 6-ம், 7-ம் வகுப்பு புத்தகங்கள் முழு காலிகோ... நிரந்தரியாக பைண்ட் செய்யப்பட்டவை. புத்தகசாலைகளை அழகுபடுத்தத் தருகியானவை. பல அரிய விஷயங்கள் அடங்கிய இப்புத்தகங்கள் எப்போதும் சிறந்த நூல்கள் போல் உபயோக... என்ற விஷயம் யாவரும்றிந்ததே. ஒவ்வொன்றும்... வகியது.

ரூபா 1-6-0; தபால் கூலி பிரத்யேகம்.
12-ம் விலை ரூ. 1-0-0; தபால் கூலிவேற
த்தகம் விலை ரூ. 1-12-0; தபால் கூலிவேறு.

Published by N. Munisawmi Mudaliar, at the
"Ananda Bodhini" Power Press,
15, Venkatesa Maistry Street, Sowcarpet, P. O., Madras.

அநேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்ட்)
 “சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்
 பரிமளத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

டின் 1-க்கு அணு 12.

இத்தலைத்தின் மனோஹரமுடைய பரிமளம் சொல்லமுடியாது. தலையில் தடவி சீலிக்கொண்டால் அக்கம் பக்கம் வீடுகளுக்கும் இதின் வாசனை வீசும். உந்தலை நீளமாக வளரச்செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணியச்செய்யும். கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். கிரசினுள்ள பல வியாதிகளையும் நீவர்த்திசெய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, கிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மனோ வியாகூலம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். முகதேஜஸ் உண்டாகும். உயர்ந்ததைலம். சிலர்கோரியப்படி அனேகதிவ்லிய வனமுலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார்செய்து ரிஜிஸ்டர்செய்யப்பட்டிள் ளது. ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் அருமை பெருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ணசஞ்சீவி

தலையோய், பாரிசவாய்வு, சுருக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள் கட்டிகள், இருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளுக்குத் தேவதாப்பிரசாதம். நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ணசஞ்சீவியை நன்றாய் இரண்டு மூன்று கியிஷம் தேய்த்தால் பாதைகள் மாயமாய் ஓடிவிடும். இளங் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கு உபயோகிக்கலாம். ஆயிரக் கணக்காகச் செலவழிந்துகொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரதிபிரயானிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ணசஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும்.

இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணு 8. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5.
 விலாசம்:—தலைக்கமி கம்பெனி, சேளகார்பேட்டை, மதராஸ்

நாலடியார் மூலமும் உறையும்.

நாலடியார் என்பது, நம் தமிழ் நாட்டிற்கே உரியனவாய், வெகுநூல்மாக நிலைபெற்ற, பாரபகியின்றி நடு நிலையுடன் எல்லோர்க்கும் ஒரே விதமான நீதிகளையே கூறிவரும் சிறந்த நீதிநூல்களுள் ஒன்று. இதற்கு “நாலடி நானூறு” என மற்றொரு பெயருமுண்டு. இது, நான்கடிதனாலாகிய சமார் நானூறு வெண்பாக்களை யுடையதாகலின், இப்பெயர்பெற்றது.

முன்னொரு காலத்தில் ஐனை முனிவர்கள் எண்ணியவர்கள், பஞ்சத்தால் வருந்தித் தங்கள் நாட்டைவிட்டுப் பாண்டிய நாட்டைத் து அந் நாட்டரசனாக ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தனர். அப்பஞ்சம் நீங்கியபின் அவர்கள் பாண்டியனிடத்தில், தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கே அனுமதி கேட்டனர். பாண்டியன், கல்வியறிந்த சிறந்த அம்முனிவர்களைப் பிரிய இஷ்டமில்லாதவனாய் அங்கேயே இருக்கும்படி வேண்டினான். முனிவர்களுக்கு அது சம்மதியில்லையாதலின், அரசன் தாக்கூண்யத்திற் குட்பட்டுச் சில தினங்களிருந்து ஒருநாளிரவில் ஒவ்வொரு முனிவரும் ஒவ்வொரு வெண்பாவெழுதித் தங்கள் தங்கள் ஆசனத்தின்கீழ் வைத்துவிட்டுப் பாண்டியனிடம் சொல்லாமலே போய்விட்டார்கள். விடிந்தபின் பாண்டியன், அவர்கள் போய்விட்டதற்கு வருந்தி அவர்க ளிருப்பிடங்களைச் சோதித்தான். அப்போது அவர்களால் எழுதிவைக்கப்பட்ட பாடல்கள் அகப்பட்டன. அவைகள் மிக்க நீதி பொருந்தியவைகளா யிருந்தன ஆனால், அவைகளெல்லாம் வரிசைக்கிரமமில்லாமலும், ஒரு நூலாக்குவதற்குத் தகுதி யில்லாமலும் முரண்பட்டிருந்தபடியால் அவற்றை வைக்கயிலெறிந்தான். அவற்றுள் நானூறு செய்யுட்கள் எதிரேறிக் கணரசேர்த்தன பாண்டியன் அவற்றை யெடுத்துப் பார்க்கையில் ஒருநூலாக இருப்பதற்குத் தகுதியுடையனவா யிருந்தன. ஆதலின், அவன், அவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி “நாலடியார்” எனப் பெயரிட்டு ஒரு நூலாக்கினான். அதுவே இந்நூலாகும்.

இதில், அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பால்களும்; செல்வநிலையாமை, இனமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, அறன் வலியுறுத்தல், தய்தன்மை, துறவு, சினமின்மை, பொறையுடைமை, பிறர் மனை நயனாமை, நகை, பழவினை, மெய்ம்மை, தீவினையச்சம், கல்வி, குடிப்பிறப்பு, மேன்மக்கள், பெரியாரைப் பிழையாமை, கல்வினஞ் சேர்தல், பெருமை, தானாண்மை, சுற்றந்தழால், நட்பாராய்தல், கட்பிற் பிழை பொறுத்தல், கடாநட்டி, அறிவுடைமை, அறிவின்மை, என்றியில் செல்வம் சுயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம், அனையறிதல், புல்லறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்கை, கயமை, பன்னெறி, பொதுமகளிர், கற்புடைமகளிர் காமததலியல் என்னும் நூற்பது அதிகாரங்களும் உள்ளன.

இதற்கு வினக்கான உறையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆதலின், இதிலுள்ள நீதிகளை எல்லோரும் படித்து நன்குணரலாம். சிற்சில நூல்களில் ஒருஜாதிக்கொரு நீதியும், மற்றொருஜாதிக்கு வேறொரு நீதியும் கூறப்பட்டிருக்கும் பாரபகியும் இந்நூலில் அனுவனவேனும் இராது. எல்லா வருப்பினருக்கும் ஒரேவிதமான நீதியே இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எந்தேசந்தார்த்தும், எக்குலத்தார்த்தும், எம்மதத்தினர்க்கும் இதில் கூறப்படும் நீதிகளெல்லாம் பொதுவானவையே. நம் தேசநீதிகள் தெரியாமல் சிலர் அன்னியபாஷை அரைகுறைப் படிப்பால் பிரதேச ஆசாரங்களை நாகரீகமெனக் கொண்டு நம் நாட்டைக் கெடுத்துவரும் இக்காலத்தில் இந்நூல் எல்லோர்க்குமே நல்லறிவு புகட்டக்கூடியது. இசைப்படித்த இசை நீதிகளின்

18.

14.

இந்த அரியநூலை வாங்க வாசிப்பீர்களாக. சுத்தமாய் அச்சிட்டு நூல்தபோத பதிண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 1-4-0

1923

அருணாசலப் புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

17-ஐதீகப் படங்களுடன்.

இப் புராணமூலம், மா-மா-ஸ்ரீ, எல்லப்ப நாவலர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் உரை மதுவை மகாலிங்கையவர்களால் செய்யப்பட்டது. இதுவான் செய்யுட்கள் மிக்க பொருளுமைதியுடனும், அழகுடனும், அமைந்தன. அவற்றின் உரைகள் எவரும் செய்யுட்பொருளை யுணர்ந்து கொள்வதற் கேதுவாக மிகத் தெளிவுடனும், பொழிப்பாகவும் அமைந்தன. ஆதலின், இத்துலை எவரும் இனிதிற்படித்துணரலாம். இப்புத்தகத்தில்,

பாயிரம், திருக்காச் சிறப்பு, திருமலைச் சிறப்பு, பார்வதி திருவவதாரம், திருக்கணபுத்தல, பார்வதி இடப்பாதம் பெறல், வச்சிராங்கதபாண்டியன் கதை, வல்லாள் மகாராஜன் கதை, திரைத்தமகத்துவம், திருமலை மலம்புரிதல், ஆதிதன் கதை, பிரதத்தராஜன் கதை, பாவந்திரைத்த கதை, புனகாதிபன் கதை முதலியவைகளும், சரூக்க அட்டவணையும், செய்யுள்களாகியும், ஒவ்வொரு சரூக்கத்தின் முதலிலும் சரித்திரசரூக்க வசனமும், ஐதீகப்படங்களும், ஈற்றில் திருவருவப்படங்களின் அட்டவணையும்;

அருணாசல ஸ்தலத்தைச் சார்ந்தனவாகிய அருணாசல விசேடக் கொத்து, இருக்கேத கலோகம், பாஸ்கா சங்கதி கலோகம், அதர்வண வேத கலோகம், திரிப்பித்தக்ஷண விதி, சைவசமயம், சைவசமயி, அநாசாரம், திருக்கோயிற் குற்றங்கள், திருவண்ணாமலைத் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், கோத்திரவெண்பா, குருமச்சுவாயர் சரித்திரம், அண்ணாமலை வெண்பா, அண்ணாமலையார் வண்ணம், அருணகிரி அந்தாதி, திருவருளைத் தனி வெண்பா, தீபதிரிகைச் சரித்திரச் சரூக்கம், தீபவிதி, தீபததவம், கார்த்திகை தீபச் சிறப்பு, திருவருளை யாதாது, திருவருளைக்கலம்பகம், சோணகைலமாலை, சாரபயிர்பநம், அண்ணாமலைச் சதகம், கார்த்திகைதீப வெண்பா, சோனாசல வெண்பா, சோனாசல சதகம், திருவருளைக் கலி வெண்பா, திருவண்ணாமலைத் திருவருட்பதகம், அருணாசலேசர் பதிகம், உண்ணாமலையமமை பதிகம், உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம், உண்ணாமலையமன் சதகம், அருணாசல சதகம், அருணாசல அக்ஷரமாலை, சீர்பாத வகுப்பு, கடைக்கணியல் வகுப்பு, வேல் வகுப்பு, மயில வகுப்பு, சேவகன் வகுப்பு, வேல் வாங்கு வகுப்பு, பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ் கந்தானுபூதி முதலியவைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருவண்ணாமலை ஸ்தலமானது, சைவ சமயத்தாரே யன்றி உட்சமயத்தார்களெல்லோருமே வித்தியாசம் பாராட்டாது கொண்டாடத் தக்கது. இத்தலத்தில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் திருக் கார்த்திகை தோறும், மற்றைய உறசவகாலங்களிலும் பற்பல தேசங்களிலிருந்தும் எண்ணத் தொலையாத ஜனங்கள் திரள் திரளாகவந்து கலவனைச் சேவித்து வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு போகின்றார்கள். ஆதலின், அவர்கட்கு இத்தலத்தில் மகிமையும், பிரபந்தத்துதிகளும், மற்றய விசேஷங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாம். ஆதலின், தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டால் இப்புண்ணிய தலத்தின் மகிமைகளை யுணர்ந்து அருணாசலேசாரை வழிபட்டுத் துதித்து வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்று நமகநயமுடைய கேதுவுடாகும் இது எவ்வதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய வடிவமும் செய்யப் படுகிறது. இதன் விலை ரூபா. 1-8-0 பா 5.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாருக்கு ரூ. 1-4-0, மதராஸ்

கர்ணன் சரிதை.

கர்ணன் இடையெழுவுள்ளன்களில் ஒருவன். இடையெழுவுள்ளன்களாவார்:—அக்ருரன், அந்திமான், அரிச்சந்திரன், கர்ணன், சந்திமான், சிசுபாலன், தந்தவக்கிரன் என்பவர். இவ்வெழுவுருளும் கர்ணனே சிறந்தவருவான். 'கார்த்திகைக்குப் பின் மழையில்லை, கர்ணனுக்குப் பின் கொடையில்லை' என்னும் பழமொழி இதனை வலியுறுத்தும். அன்றியும், அவன் வழுவாத வாய்மையும், நிகரற்ற வீரமும் உடையவன். தருமன் முதலானவரை எளிதில் வதைக்கும் ஆற்றலிருந்தும் அவன் தன் தாய்க்கருணிய வாக்கினை யுன்னி அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கும் செய்யா தொழிந்தான். இதனால் அவன் வாய்மையும், வீரமும் வெள்ளிடையலே போல் விளங்கும். இம்மட்டோ! பாண்டவர் தன்னுடன் பிறந்தோரென்றறிந்த பின்பும், அவர்களைச் சாராது துரியோதனன் தனக்குச் செய்த பேருதவியை வியந்து அவன் பொருட்டே பாண்டவருடன் போராடி உயிர் துறந்தான். ஆகா! அவன் எத்துணைச் செய்ந்நன்றி யறிதலுள்ளவன்.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த கர்ணன் சரிதை முதலானவிய வியாச பாரதத்திலும் வழிதூல்களாகிய பெருந் தேவனார், வில்விபுத்தாரார், நல்லாப் பிள்ளை என்னும் புலவர் சிகாமணிகளியச் சிறிய தமிழ்ப் பாரதங்களிலும் ஆங்கே சிதறிக்கிடக்கின்றது. மேற்படி தூல்களை யெல்லாம் துணையாகக் கொண்டு கர்ணனைப்பற்றிய விஷயம்மட்டும் தனியாகத் திரட்டி, சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ. வீ. கண்ணைய நாயுடவர்களால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. இது பாடசாலை மாணுக்கர்களுக்கு மாதிரிமன்றி ஏனையோர்க்கு மிகவும் பயன்படும். இதன் விலை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாருக்கு ரூ. 6-23 வரையில் அனா 10.

மேற்படி நூலின் விஷய அட்டவணை.

அத்தியாயம்.	பக்கம்.	அத்தியாயம்.	பக்கம்.
1. அஸ்திபுரியின் சிறப்பு	1	பெறுதல்	78
2. அஸ்திபுர மன்னர்களில் சிலர் வரலாறு	4	15. கர்ணன் பீஷ்மரைப் பகைத்தல்	84
3. கர்ணன் பிறப்பு	17	16. கர்ணன் கடோற்குணைக் கொல்லல்	88
4. கர்ணன் வளர்ப்பு	24	17. நகுலனை கர்ணன் வெல்லல்	92
5. கர்ணன் பரசுராமரிடம் சாபம் பெறுதல்	27	18. சல்லியன் கர்ணனுக்கு தேர்ப்பாகளு யமர்தல்	99
6. கர்ணனும் துரியோதனனும் கட்டிக்கொள்ளல்	31	19. கர்ணன் தருமனையும் வீமனை யும் வெல்லல்	104
7. கர்ணனுக்கும் அரிச்சுனனுக்கும் பகை மூளல்	34	20. கர்ணனும் அருச்சுனனும் போர் புரிதல்	108
8. கர்ணன் ஒரு முனிவரது சாப மேற்றல்	41	21. கர்ணன் நாகாஸ்திர மெய்தல்	112
9. கர்ணன் திருமணம்	46	22. கர்ணனைச் சாபம் தொடர்தல்	115
10. பாண்டவர் சூதாடி நாடு நகர யிழத்தல்	50	23. கர்ணன் தருமத்தைத் தத்தஞ்செய்தல்	118
11. கர்ணன் கவச குண்டலங்களைத் தான மளித்தல்	59	24. கர்ணன் உயிர் துறத்தல்	122
12. குந்திதேவி கர்ணனைச் சந்தித்தல்	64	25. குந்தி முதலானோர் கர்ணன் பல்	128
13. கர்ணன் துரியோதனன் செய்த உதவியைப் பாராட்டல்	74		
14. குந்திதேவி கர்ணனிடம் வரம்			

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செனகார்பேட்டை தி. ஸ்ரீ. மதராஸ்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும், உபதேசங்களும்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னர், அறியாத பருவத்திலேயே உலகப் பத்
றுக்களைத் துறந்து, அரிய அற்புதத்தை யெல்லாம் செய்து பேசினபத்தைய
யடைந்த மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரை உலகத்தில்
பெரும்பான்மையும் எல்லோரு மறிவர். அன்னிய நாடுகளுக்கும் சென்று,
ஆங்காங்கே, 'இந்து மதமே அழிவற்ற மதம்' என்று அனைவரும் பிர
மிக்கப் பிரசங்கங்கள் புரிந்து, இந்து மதக் கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆம்
நாங்குன்ன பலர் மனதிலும் புகுவித்து, அவர்களிற் பலரை இந்துமதத்தில்
சேர்த்து, திருவிழையு செய்வதற் றான சிம்ஹமாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்த
சுவாமிகளுக்கும் இஃது இராமகிருஷ்ணரே ஞானசிரியர். இவருடைய துற
வைப்பற்றிய சரித்திரமோ மிகவும் அற்புதமானது. இவர் செய்த அற்புதச்
செயல்கள் எத்தனையோ உண்டு. இவர் நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாத
வராயிருந்தும் உயர்ந்த ஞானமாரக்கத்தை யுணர்ந்து தாம் அனுபவித்த
தோடு தம் சிஷ்யர்களுக்கும் எளிதில் விளக்கும்படி தக்க உதாரணங்களோடு
அதனைப் பற்பலவிதமாக உபதேசித்திருக்கின்றார். அவையெல்லாம் புத்தி,
ஞானம், மோகம், முதலிய பெரிய விஷயங்களை யெல்லாம் சுலபமாக விளக்
கிக் காட்டக்கூடியவைகள்.

இத்தகைய மகானுடைய அற்புத சரித்திரங்களையும், சித்திய ஞானோப
தேச மொழிகளையும் தமிழில் ஒரு புத்தகமாகி வெளியிட்டால் தமிழ் நாட்
டார்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமென்று கருதி, அன்னிய பாஷைகளிலிருந்த
அவற்றை, சிறந்த விதப்பண்ணைகளாகொண்டு மொழி பெயர்ப்பதது, உயர்ந்த
கடிதத்தில் பிழையின்றி அச்சிட்டு வெளியிடுதல் யிருக்கின்றோம். இப்புத்
தகம் வரையன் 16-ல் 400-பக்கங்களாகொண்டது பிழையின்றி அச்சிட்டு
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டும செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சுவரகபக்தி, சுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் உணர் சம்பந்தம், குருவின்
தன்மை, மதத்தினியல்பு, முழு-சுக்களின் பேதங்கள், சுவரப்பிரீதி, சாது
சங்கம், வைராக்ஷயம், ஞானத்திறன், பைனுசை, பொன்னுசை,
அகவகாசம், ஆகாசம், நிஷ்டை, சுவரகிருபை, சுயாதுபூதி நிலைமை, முதலி
யின் தன்மை, கோட்பாடுகள், சித்தாலக்ஷணம், சன்னியாசியன் வட்சியங்
கள், மனிதர் வகுப்பு, கிருகஸ்தர்க்குரியபோதனை, சித்தங்கள், கர்மவிதி,
முதலிய அநேக அரிய விஷயங்களும், இன்னும் பல சிறந்த உபதேசங்களும்
அரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு பிள்ளைகளுகூட ஆதம் ஞானத்
தை மனதில் உணரும்படி உலகத்தில் நடக்கும் சாதாரண விஷயத்தையே
உதாரணவ காட்டித் தெளிவாக அது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எவரும்
இவ்வுபதேசங்களைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒருவன் எளிதில்
ஆதம் ஞானத்தை அடைதற்கு இப்புத்தகமொன்றே போதும். இதனைப்
படித்தால் இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிடத்தும் பெரிய கன்மையை
அடையலாம். இது தமிழ் மக்களின் அதிஷ்ட வசத்தாலேயே இப்போது
வெளிவந்துள்ளது. உலககன்மையைக் கருதியே இக்கடுதாசிப் பஞ்சகாலத்
திலும் இரண்டு அச்சிட்டு இதற்குக்குறைந்தவிலையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.
இப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய ஆப்டோன் படமும்,
விவேகானந்தருடைய படமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தூண் விவ ரூபா 1 12-0.

தூண்டோதினி சந்தாநாருக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 1-8-0.

மலர்: மாணேஜர், "தூண்டோதினி" துயில்,

செ. 0, வெவடேசமேஸதரி வீத,

செனகார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

கமலசேகரன் ஓர் சுத்த வீரனுடைய அதிசயக் கதை.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஆரணி துப்புசாயி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.

இது, படிப்போர் மனதையும், கேட்போர் உள்ளத்தையும் எளிதில்
கவர்ந்து கொள்ளத்தக்க இனிய தமிழாவல் அதிசயக்கதையாகச் செய்வீகச்
செயல்களும், வீரச் செயல்களும், விரோத சம்பவங்களும் நிரம்பப் பெற்
றது. கறப்பு, ஊக்கம், தைரியம், விடாமுயற்சி, சுறுசுறுப்பு, சுததியம் முத
லியவற்றின் நற்பயன்களை கண்குவின்கிக் காட்டுவது. கன், காமம், கொலை,
கனவு, குது என்னும் பஞ்சமா பாதகங்களை விளையும் தீப்பயன்களைத்
தெளிவாகத் தெரிவிப்பது. பல ஆவேசங்கள் தோன்றி நல்லோர்க்கு கன்
மையும், தீயோர்க்குத் தீமையும் புரியும் செயல்களை ஆங்காங்கு அற்புத
மாசக் காட்டக் கூடியது. இதில், கதாநாயகன், உயர்குவதறி பிறந்தும்,
தன் சிறியதற்கையின் வஞ்சகத்தால், திக்கற்றவனாகிப் பிராஸ் வளர்க்கப்
படுகிறும், அவனுக்குத் தீயோரால் ஆபத்து நேருங்காலத்தில் அவனுடைய
தாய் தாதையரின் ஆவேசங்கள் தோன்றி அவனைக் காப்பதும், அவனுக்கு
விரோதிகளால் பற்பல சமயங்களில் பிராணபத்த நேர்த்தும் அவை தப்
பிக்கொள்ளும் தெய்வீகச் செயல்களும், பகைவர்கள் அடிக்கடி செய்யும்
தந்திரங்களை யெல்லாம் இவன் கெடுத்த விவரங்களை ஜெயித்துத் தன்
க்கு கண்பான பிரபுக்களைச் சிறைநீக்கி, ஒரே பிடிவாதமாகத் தன்னையே
மணக்கவேண்டு மென்றிருந்த கன்னிகையை மணஞ்செய்வதும், இன்னும்
ஆங்காங்கே நிகழும் சோப வீரசங்களும், படிப்போர் மனதைப் பிரமிக்கச்
செய்துவிடும். முடிவடையப் போகும் விஷயங்கள் திடும் திடென வெவ்
வேறு சித்தமாகமாறி, மேல் என்னவருமோ என்னவருமோ என்று சென்று
கொண்டே வருக்கும்படி மனத்தை முடிவுவரை இழுத்தக்கொண்டு செல்
வதில் இக்காவல் முதன்மை பெற்றதாகும். கன் முதலியாரவர்கள் அநே
கம் அற்புதநாவல்களை யெழுதி வருபவரும், அறறி கெல்லாம். இக்கா
வல் சிறந்ததென்பது இதனைப் படிப்போர்க்கு நன்கு விளங்கும். இஃ தில்
வாறு சிறந்த தாதையலையே இதனருதற் பதிப்பு விரைவிற் செலவாகி
இப்போது இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவா திருக்கின்றது. இப்பதிப்பும் விரை
விற் செலவாகிவிடு மாதவின், புத்தகம் வேண்டுமோர் சற்றமுன்னதே வா
கையுத்தக்கொண்ட.

இதன் வில ரூபா. 1-12-0.

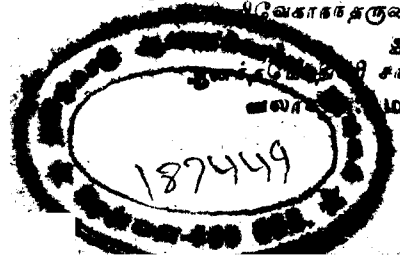
தூண்டோதினிச் சந்தாநாருக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 1-8-0

ஆனந்தவரின்

(11-துப்பறியும் கதைகளடங்கிய கதைக் களஞ்சியம்.)

இலண்டன் சாமர்த்தியத் திருடர்கள் என்ற காவல் வாசித்த கண்பர்க
ணைவரும் அதன் இனிமையை கண்குணர்ந்தே விருப்பர்கள். அதைப்
போலவே இதிலும் பல துப்பறியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.
தைரியமும், துணிகாரமும், மிக்க புத்தி சாமர்த்தியமும் நிறைந்த ஆன
ந்தவரின் அதி யுழர்வச்செயல்கள் இதில் ஒரு விசேஷம். அதோடு
இதில் அடங்கிய குற்றவாளிகள் கல்ல அந்தஸ்தி வுள்ளவர்களும், கல்வி
யறிவுடையோரு மாதலால் அவர்களுடைய மிக்க சாமர்த்தியமான இணை
யற்ற செயல்கள் வாசிப்போர்க்கு மிக்க அதிசயத்தையும், பிரமிப்பையும்
யோசனையையு மளிக்கும். இந்த காவல் முழுமையும் புத்திக்கு மிக்க
கன்மையளிக்கும் உணவிறைந்திருக்கிறது. 492-பக்கங்கள் கொண்டது.
இதன் வில ரூபா 2-0-0.

தூண்டோதினி துயில், செனகார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

அல்லது அதிசய மர்மங்கள்

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியா ரவர்களால் எழுதப்பட்டது.

இது பிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் தற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த ஒரு நாவல். ஒருமனிதன் சுய நம்பிக்கையும், நேர்மையான நடக்கையும், ஊக்கமு முடையவனாக யிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் ஜெயம்பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துகளிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவா னென்பதும் இதில் நன்றும் கிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் அநியாச்சரிபத்தை விளைத்து கடியோடு மனதைக் கவரத்தக்கதே. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அனேகம் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அனவற்ற மனமகிழ்ச்சியை யளிக்கும். இதில்வரும் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஒவ் வொருவருடைய சரித்திரமும் ஒவ் வொரு வியப்பான துப்பறியும் கதையைப்போன்றிருக்கும். சுருக்கிக் கூறின் இந்த நாவலை யொரு அதிசயக் களஞ்சியமே யெனலாம்.

நாவலை வாசிப்பதால் பயனடைய விரும்புவோர் இதிலிருந்து பல அரிய நீதிகளையும் புத்திமதிகளையும் நல்ல உலக அனுபவத்தையும் கிரகித்துக் கொள்ளலாகும். நாணயமான கடிதத்தில் அச்சியற்றப் பட்டது.

2-பாகமும் விலை ரூபா. 4.

தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 3-8-0.

இந்திராபாய் அல்லது இந்திரஜாலக் கள்ளன்:

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எழுதப்பட்டது.

இது ஒரு துப்பறியும் நாவல். ஆனால் அனேகம் துப்பறியும் நாவல்களை விட இதுமிக்க அபூர்வமானது. இதில் சம்பந்தப் பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்கரம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாத்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே செய்யும் மிக்க அபூர்வமானவையும், கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியானவையும், முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல கொலை களவுகள் மிக்க அதிசயமானவைகளாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமானவைக ளாகவுமே யிருக்கும்.

இந்திராபாய் பன்முறைகளில் அவனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிரானுபத்துகளி லிருந்து தப்புவதும், அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணரால் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும். துப்பறியும் நாவலில் பிரியமுடையோர் இதை வாசிக்காது விட்டால் பின்னால் அதற்காக உண்மையில் வருத்தப் படுவார்கள். உயர்ந்த க்ளேஸ் கடிதத்தில் அச்சியற்றப்பட்டது. சுமார் 530 பக்கங்கள் கொண்டது. விலை ரூபா 2-8-0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 2-4-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செனகர்பேட்டை போஸ்டு, மதரால்.

பாப்பிரதம்மனே எம்;

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போரு ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்மேய்ப்போருள் காண்ப தறிவு ”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தோகுதி } உருத்ரோத்காரினு வைகாசிமீ கவ { பகுதி
8 } 1923ஆம் மேமீ 14வ { 11

கடவுள் வணக்கம்.

எவ்வு யிர்த்திரா முலகி லென்னுயி
ரெனக்கு ஹைந்துருகி நன்மையாய்
இதமு ரைப்பவென தென்ற யாவையு
மெடுத்தெ நிந்துமத யானைபோல்
கவ்வை யற்றநடை பயில வன்பரடி
கண்ட தேயருளின் வடிவமாக்
கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
கைகு வித்துமலர் தூவியே
பவ்வ வெண்டிரை கொடுத்த தண்டரளம்
விழியு திர்ப்பொழி குளறியே
பாடி யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது
பாவை யொத்தசைத லின்றியே
திவ்ய வன்புருவ மாகி யன்பரொடு
மின்ப வீட்டினி விருப்பனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிறுசு கோதய விலாசமே.

(1)

கோக்கற் கவிதான நுண்ணியவான் மோனநிலை
தாக்கற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான்—காக்குமுயி
ரத்தனைக்கு நானடிமை யாதலினால் யானெனதென்
றித்தனைக்கும் பேசவிட மில்.

(2)

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோனகுரு
தன்றுணைத்தா ணீழி தாம்வாழ்க—வென்றென்றே
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந் தன்மையர்க்கே
கைக்குவரு மின்பக் கனி.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. குழைந்துருகி நன்மையும் இதமுரைப்ப = (உலகினுள்ள எல்லா உயிர்களும் என் உயிரே யென்று பாவித்து எந்த உயிருக்கேனும் துன்பம் நேரிடக் கண்டால்) மணங்கசிந்துருகி அவைகளின் நன்மையைக் கருதி இதமான மொழிகளைக் கூற.

எனது என்ற யாவையும் எடுத்தெறிந்து = எனது என்ற சம்பந்த முடைய எல்லாவற்றையும் மனதினின்றும் நீக்கி, அதாவது சகல புறப் பற்றுக்களையும் ஒழித்து.

அன்பரடிகண்டதே அருளின்வடிவமா = அன்பர்களின் திருவடியைக் கண்டதே திருவருளைத் தரிசித்ததாகப் பாவித்து.

“சிவனடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவன்
எவனவன் சிவனே” என்று இந்தச் சுவாமிகளே கூறியரு
ளினர்.

கண்ட யாவையும் அகண்டமென்ன = காணும் எல்லாப் பொருள்
களையும் அகண்டாகாச் சொரூபமேயென்று நிச்சயித்து

பவ்வ வெண்திரை கொடுத்த தண்தரளம் = கடலினது வெண்மை
யான அலைகளால் எறியப்பட்ட குளிர்ச்சியான முத்து (போன்ற நீர்
துளிகள்)

எழுதுபாவை யொத்து = சித்திரத்தி லெழுதப்பட்ட பதுமைபோல்
சித்திரத்தி லெழுதப்பட்ட பதுமை உருவமாத்திரமாய்த் தோன்
றுமேயன்றி உயிருள்ளவைபோல் அசைதல் முதலிய ஒன்றுமின்றி யிருக்
கும்—அதுபோல் மனம் சற்றும் சலிக்காது அன்புருவமாய் ஆனந்த நிலை
யில் நிற்கவேண்டும் என்பதாம்.

“சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால்” (வள்ளலார்)

“சித் சுக உதயம்” என்பது “சிற்சுகோதயம்” என்றாயிற்று.
“ஞான சொரூபமாகிய ஆனந்தோதயம்” என்பது பொருள். பிரம்மா
னந்தம் முடிவில்லாது சதச் சுகோதயமாகவே யுள்ளது.

சீவகாருண்யம், ஈசரபக்தி, பாசவைராக்கியம், பிரம்மக்கியானம்
இவை நான்கும் மோக்ஷடைதற்கு வேண்டிய இன்றியமையாத சாதனங்
களாம். இவற்றைப்பற்றியே இப்பாசரம் கூறுகிறது.

“எவ்வுயிர்த் திரளுமுலகில்...இதமுரைப்ப” என்பது சீவகாருணி
யத்தையும்,

“எனதென்ற யாவையும் மதயானைபோல் எடுத்தெறிந்து” என்பது
பாசவைராக்கியத்தையும்,

“அன்பரடி கண்டதே யருளின் வடிவமாக” என்பது ஈசர பக்தி
யையும்,

“கண்ட யாவையும் அகண்டமென்ன” என்பது பிரம்மஞானத்தை
யும் குறிக்கும்.

கைகூப்பி மலர் தாவல், கண்களில் நீர் துளித்தல், மொழிஞாறல்,
பாடல், ஆனந்தக்கூத்தாடுதல் முதலியவை பக்திப் பெருக்கால் உண்டா
கும் ஆனந்த பரவசத்தின் குறிகளாகும்.

தாயுமான சுவாமிகளே,

“பெற்றவட்கே தெரியுமந்த வருத்தம் பிள்ளைப்
பெருப்பேதை யறிவாளோ பேரா னந்தம்
உற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பிலையுண் டாகும்
உருதவரே கன்னெஞ்ச முடைய ராவார்” என்றருளினர்.

2. நோக்கற்கு = எதிரிட்டறிதற்கு.

தாக்கற்குபாயம் சமைத்தபிரான் = (மௌன நிலையை) யடைதற்கு
வேண்டிய மார்க்கத்தை விதித்தருளிய பரமசிவம்.

“ஆண்டவனால் இரகழிக்கப்பட்ட சகல சீவர்களுக்கும் நான் அடிமை”
என்பது ‘நான்’ என்ற அகங்காரம் ஒழிந்த நிலையைக் குறிக்கிறது.
எங்கே நான் என்பது மில்லையோ அங்கே எனது என்பதுமில்லை. ஆத
லின் ஆங்காரமகாரங்கள் என்னிடம் சேர இடமில்லை என்றார்.

3. ஒன்றுமற = சகல விகற்பங்களும் ஒழிய; தேகமுதல் நாதபரியந்
தமுள்ள சகல தத்துவங்களும் நீங்க.

நில்லென்றுணர்த்திய நம் மோனகுரு = (ஆன்ம சாஷாத்தாரமாகிய
நிலையில்) நில்லென்று (அந்நிலையை) அறிவித்த மௌனதேசிக சுவாமிகள்.

“எல்லா பிறந்த விடங்குரு வாங்குரு
சொல்லாமற் சொன்னதென் றுந்தீபற
சுத்த வெளியதென் றுந்தீபற” (சொரூப உந்தியார்)

திருமூல நாயனார் மரபில் வந்த மௌன தேசிக சுவாமிகளே தாயு
மான சுவாமிகளின் ஆசாரியராவார். “தம் குருமூர்த்திகளிடம் பூரண
பக்திவைத்துச் சதா வழிபடுவோர்க்குப் பிரம்ம சுகமாகிய கனி சித்தித்
கும் என்பது கருத்து.

குருபக்தி பூரணமாக வுடையோர்க்குக் குருவே பரம்பொருளாம்.
யாவும் அக்குரு மயமாகவே காண்பர்.

“சிலரானே யென்க சிலரயன்மா லென்க
சிலர் பரமஞ் சத்திசிவ மென்க—சிலர் பரம
மிகுருவே யென்க வருவென்க வெவ்வுருவு
மெங்குருவே யென்றறிந்தோம் யாம்” என்றனர் தத்துவராய
சுவாமிகள்.

ஆனந்தபோதினி

உருத்ரோத்காரிஸ்ர வைகாசிமீ கல

சேவகாருண்யம்.

புண்ணிய பூமியாகிய நம் பாரத பூமியில் அனாதிகாலம் தொட்டுச் சேவகாருண்யம் அதுஷ்டிக்கப்பட்டு வருவது யாவரு மறிந்தவிஷயமே. இப்பூமியில் அவதரித்த மகான்களும் அதையே போதித்து வந்தார்கள். ஆனால் பிற்காலத்தில் இராஜாங்க மாயு தல்களால் சேவகாருண்யம் மங்கத்தொடங்கியது. இப்போது அதை நிலைநிறுத்தவேண்டுமென நம் நாட்டில் ஆங்காங்கு முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்கென்றே பல சங்கங்கள் ஏற்பட்டு ஊக்கத்தோடு வேலைசெய்து வருகின்றன. அதன் பய னாகச் சில விடங்களில் சிறு தெய்வங்களுக்கு ஆடு, கோழி முத லியவற்றைப் பலியிடும் வழக்கம் நிறுத்தப்பட்ட தென்று தெரி கிறது. உயிருள்ள சேவன்களைக் கொன்று தின்னலாகாதென் பதைப்பற்றிப் பல வியாசங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக் கின்றன. அப்படியிருக்க நாமும் ஏன் இதை யெழுதவேண்டும் எனில், இத்தகைய விஷயத்தையும் சிலர் மறுத்து எழுதத் தொடங்குகிறார்கள். அதாவது சில நியாயமற்ற காரணங்களைக் காட்டி மிருக பட்சிகளைக் கொன்று தின்பது பாபமாகாது என்று கூறுகிறார்கள். நம்மவர்களுக்கு அதன் உண்மையை யெடுத்துக் காட்டி அவர்கள் அவற்றால் மயங்காவண்ணம் செய்யவே இதைப் பற்றி வரைய நேர்ந்தது.

சில மதஸ்தர் தங்கள் மதத்தில் மனிதர் தவிர மற்ற சேவன் களைக் கொல்வது பாபமல்ல என்று கூறப்பட்டிருப்பதாகக் கரு துகிறார்கள். ஆயினும் அம்மதத்திலேயே யுள்ளவர்களில் கடவுள் தன்மையை யுணர்ந்த விசால அறிவுடையோர் சிலர் அது பர்ப் மென்றே கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதை விட்டுவிட்டு மிருக்

கிரர்கள். ஆனால் அத்தகைய அறிவு விளக்கமுடையோர் மிகச் சிலரேயாவர்.

உலகில் தான் செய்த குற்றத்தை “ஆம் நான் செய்வதா யினும் அது தவறே” என்று சாதாரணமாய் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அது உலக சுபாவம். ஒருவன் இன்னொருவன் செய்வதைக் குற்றமென்று சுலபமாய்க் கண்டித்து விடுவான். அதே குற்றத்தைத் தான் செய்தாலோ அது குற்றமல்ல என்று நிரூபிக்க முயல்வான். இவ்விஷயத்திலும் சிலர் அவ்வாறே முயல் கிறார்கள்.

ஒருவர் “அப்படியப்பட்ட கண்ணப்ப நாயனாரே பன்றி மாமி சத்தைப் பரமசிவனுக்கு நிலைதிக்கவில்லையா. அவருக்குச் சுவாய் மோக்ஷமளித்தாரே. அப்படியிருக்க சேவன்களைக் கொன்றுதின்பது எப்படிப் பாபமாகும்?” என்கிறார். அந்தோ! இது எங்கேனும் காரணமாகுமோ? கண்ணப்ப நாயனாருக்கு அச்செய்கை பாபம் என்பதும் சாத்திரங்களால் கண்டிக்கப் பட்டதென்பதும் ஒன்றுமே தெரியாது. ஆண்டவனிடத்து வைத்த முழு அன்பு ஒன்றே அவருக்குத் தெரியும். அவர் செய்கை ஒரு விதியாய் அனுசரிக்கத்தக்கதாகாது. பட்டினத் தடிகள்கூட ஒரு சமயத்தில் புலைச்சேரி வழியே செல்லும்போது பசிவருத்த, ஒரு வீட்டின் முன் நின்று கையேந்தினர். அச்சம யம் அவ்வீட்டில் மாட்டிறைச்சி வெந்துகொண் டிருந்தது. அதில் ஒரு துண்டு அவர் கரத்தில் அளிக்கப்பட அவர் அதைப் புசித் தார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலேயே யாவரும் அப் படிச் செய்வது பாவமல்ல என்றர்த்தமாகுமோ? அவர் மன நிலைமையென்ன? அவருக்குத் தாம் புசிப்பது மாட்டிறைச்சி என்ற உணர்ச்சியேயில்லை. அவருக்கு எல்லாம் அகண்ட பரம சிவ சொரூபமே. அவரைத் தொடர்ந்து சென்ற பத்திரிகரி அரசர் அச்செய்கையைக்கண்டு அருவருப்படைந்ததை யுணர்ந்து சுவாமிகள் தாம் பொசித்ததைக் கக்கியபோது, அலரி மலர்களே வெளிவந்தன வென்பதால் அவர் நிலைமை விளங்கும்.

ஒருவர் “நாம் ஒருபோதும் ஒன்றையும் கொல்லாமலிருக் கவே முடியாது. நடந்து போகும்போது எத்தனையோ பூச்சி புழுக்களை மிதித்துக்கொன்று விடுகிறோம்” என்கிறார். ஆகையால் எதையும் கொன்று தின்பது பாபமல்ல என்பது அவர்

கருத்து. இது கர்மத்தின் தன்மையே யின்னதென்றறியாக்குற்ற மாகும். கர்மத்திற்கு மனமே காரணம். மனம் பற்றாதகர்மம் புண்ணியமாயினும் பாபமாயினும் சிவனைப்பற்றாது. எவ்விதப் பயனையுமளிக்காது. ஒருவன் தேகத்தில் கத்தியால் கொஞ்சம் கீழினால் அவன் எவ்வளவோ வேதனைப்படுவான். அது பாபச் செயலேயாகும். இரணவைத்தியர் ஒருவன் தேகத்தில் ஒரு பாகத்தையே துண்டித்து விடுகிறார். அவன் துடி துடித்து விடுகிறான். அவருக்கு அதனால் பாபம் உண்டாகுமோ? ஒருபோது மில்லை. என்னெனில் அவர் மனநோக்கம் அவனுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதே.

ஒருவர் “இப்போது தாவரங்களுக்கும் உயிர் இருக்கிற தென்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் காய்கனி இலைகளைத் தின்பதும் சீவஇம்சை செய்வதாகும். இத்தகை உயிர்கள் பல்வற்றை ஒருநாளில் பொசித்துவிடுகிறோம். அப் படியிருக்க ஒரு ஆடு அல்லது கோழியைக்கொல்வது பாபமாகாது” என்கிறார்.

இது மிக்க நேர்த்தியான காரணமே. தாவரங்களுக்கு உயிர் இருப்பதையிவர் இப்போதுதான் அறிவார் போலும். அனாதி தொட்டே நம் முன்னோர் தாவரங்கள் ஓரறிவு (பரிசம்) மட்டும் உடைய உயிர்கள் என்று அறிந்து கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு அவற்றின் இலை காய் மலர் கனி முதலியவற்றைப்பறிப்பது நமது உரோமம் நகம் இவற்றைக் கத்தரித்தெடுப்பதுபோல், என்றும், அதனால் அவற்றிற்கு வருத்தமுண்டாவதில்லையென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்திரியங்கள் கரணங்கள் இவற்றோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள ஆன்மாவிற்கே சுகதுக்கம் முதலிய உணர்ச்சியுண்டு.

சிலர் கடவுள் மனிதன் தின்பதற்காகவே மற்ற பிராணிகளைச் சிருட்டித்திருக்கிறார் என்று கருதுகிறார்கள். கருணையே சொரூபமாக உடைய கடவுள் எங்கேனும் அவ்வாறு செய்வாரோ. அப்படியாயின் எல்லாவற்றையும் ஏன் மனிதர் பொசிக்கலாகாது? எப்போதும் மாமிசபக்ஷணம் செய்வோர்களில் சிலர் மாடு தின்னக்கூடாது என்றும், சிலர் பன்றி தின்னலாகாதென்றும், நாய், கழுதை, ஒற்றைக் குளம்புள்ளவைகள் இவற்றைத் தின்னலாகாதென்றும், இத்தகைய விதி நிறுத்தங்களை யனுசரிப்பானேன்? மேலும் ஆண்டவன் மனிதனுடைய ஆகாரத்திற்கு

ஏராளமான தாவரப்பொருள்களைச் சிருட்டித்து அவற்றைப் பல வித ருசியுள்ள ஆகாரங்களாகச் செய்துகொள்ள அறிவையுமளித்திருக்க, உயிரும் சுகதுக்க உணர்ச்சியு முடையவைகளாகத் தாம் சிருட்டித்த வாயில்லாப் பரிதாபமான பிராணிகளைக் கொன்று தின்னும்படி எங்கேனும் கருதுவாரோ? அவ்வாறு நாம் கருதுவதே அவர் கருணையை நிந்திப்பதாகுமன்றோ. அவ்வாறு கருதுபவரை நாம் கருணை சொரூபி யென்று எப்படி நம்புவது.

சிலர் அரசனுக்கு வேட்டையாடுவது தருமம் என்கிறார்கள். குடிகளின் பயிர்களை யழிக்காவண்ணம் காப்பாற்றும்பொருட்டுக் கூத்திரியனாகிய அரசன் வேட்டையாடுவது அவன் தருமமாகும். பிரஜாபரிபாலனத்திற்காகப் பிரஜைகளின் உயிர்களையும் பொருள்களையும் காப்பதற்கு யுத்தகளத்தில் போர்செய்து எதிரியைச் சங்கரிக்கவேண்டியது கூத்திரியன் தருமமாகுமென்று பகவான் கீதையில் கூறி யருளினரேயன்றி மாமிசபட்சணம் செய்ய ஆடு கோழிகளை வதைப்பது ஒருபோதும் எவ்வித தருமமுமாகாது.

இது சீவச் செயலன்றி ஒருபோதும் ஈசர சம்மதமானதாகாது. கர்மகாண்டத்தில் சில பலிகள் முதலியவற்றைக் கூறியிருக்கின்றனவெனின், அவை யாவார்க்கும் விதியல்ல. எக்காலத்திலும் உலகத்தில் எல்லாரும் ஞானத்தை யேற்றுக்கொள்ளும் பக்குவிகளாகவே யிருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் மந்தமதியினரும் படிப்படியாய் மேல்நிலைக்கு வரும் வண்ணம் கூறப்பட்டதன்றி சீவ இம்சை செய்வது ஒருபோதும் எக்காரணத்தாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதல்ல. அதற்கு மாறாகக் கடுமையாய்க் கண்டிக்கப்பட்டதே.

“கள்ள முனூர் விரும்பினான் மகங்கள் செய் காமத்தின் மனதானால் கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய் யெனிலிவன் குறையெலாந்

[தொடர்வென்றே

தள்ளும் வேதந்தின் சம்மதஞ் சகலமந் தவிர்வதே கருத்தாதும் விள்ளு மில்விதி யென்னென்றிற் பூருவ நியமமாம் விதியன்றே”

(கைவல்லியம்)

“கடவுளுக்கு எல்லா மதமும் சம்மதமே, எல்லா மதங்களிலும் இருந்து யார் யார் எவ்வெவ்விதமாக உபாசித்தாலும் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு அவரவர்கட்குத் தக்கவாறு அருள்புரிபவர் ஒருவரே” என்று நாம் வரைந்தபோது, இரண்டொருவர் அதைக் கண்டித்து “உலகில் ஒரு மதமே கடவுள் உண்டாக்கிய

தாகவிருக்கும், மற்ற மதங்களும் அவற்றில் கூறப்பட்ட கடவுளாரும் பொய்” என்கிறார்கள்.

இவர்கள் மதாபிமானத்தால் குறுகிய மதிக்கொண்டு இவ்வாறு கூறுவதன்றி வேறில்லை. உலகில் பல மதங்களிருக்கின்றன. ஒன்று முன்னும் ஒன்று பின்னுமாயுண்டாயிருக்கின்றன. இவற்றில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மதமே கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது என்கிறார்கள். இதற்கு முடிவெப்படி என்பதையிவர்கள் பாரபட்சமின்றித் துவேஷ புத்தியின்றிச் சிந்தித்தால் இவ்வாறு கூறத் துணியார்கள். ஆனால் அன்னிய மதத்தவர்களிலேயே பேதபுத்தியில்லாத அகன்ற அறிவும் உண்மையை யறியும் ஆற்றலுமுடையோர் மேற்கண்ட கொள்கையையே வெளியிடுகின்றனர். அவ்வாறே ஜீவ இம்சை பாதகம் என்பதையோர் புலாலுண்பதையே விட்டொழித்தோரும் பலர் உளர். அவர்கள் மதத்தைச் சேர்ந்த மற்றையர்கள் அவர்களை நிந்திப்பார்கள். பெரும்பாலோர் நிர்வானிகளாகவிருக்கும் இடத்தில் ஒருவன் கோவண மணிந்து கொள்வதே நாணயம் என்று கூறினால் அவனைப் பைத்தியம் பிடித்தவன் என்பார்களன்றோ. மகான்கள் உயர்ந்த உண்மைகளை யுபதேசித்தபோது அவற்றை யறிந்து கொள்ளும் அறிவில்லாததாலேயே உலகோர் அவர்களைப் படாத பாடுபடுத்தினார்கள். குறுகிய நோக்கமுடைய உலகிற்கு இது சபாவமே.

நமது மதக்கொள்கை குறுகிய நோக்கமுடையதல்ல; அழியாத சத்தியத்தை அஸ்திவாரமாக வுடையது. அதனால்,

“விரிவினா வறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினா சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாமே”

என்றும்,

“அறுசமயக்கூத்துமாடி நின்றாயே” என்றும்,

“சமயமெலாந் தொடர்ந்து புருமாதிரி நப்பே” என்றும்,

இன்னும் பலவாறுகவும் கூறியுள்ளார்கள்.

ஜீவகாருண்யம் என்பது நமது மதக்கொள்கையின்படி மோகஸ்த்திற்கு வேண்டிய நான்கு சாதனங்களில் முதலாவதாகும். இதற்கு இரண்டாவதே ஈசரபக்தி. பாசவவாக்கியம் பிரம்மக்கியானம் இரண்டும் பிற்பட்டவை.

ஒரு ஜீவனைக்கொன்று தின்னாமலிருப்பதோடேயே ஜீவகாருண்யம் பூரணமாய்விட்டதாகக் கருதலாகாது. சில வகுப்

பார், தாங்கள் மாமிசம் பொசிக்காததாலேயே தாங்கள் சீவகாருண்யமுடையவர்களென்று கருதிக்கொள்கிறார்கள். ஒருவன் பட்டினியால் மடிவதாயினும் ஒருபிடி அன்னமளிக்கமாட்டார்கள். ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு காச கொடுக்கமாட்டார்கள். இதுவா சீவகாருண்யம்! தருமம் என்பது சீவகாருண்யத்தைப் பொருந்தியதே. சிலர் தங்கள் ஜாதியாருக்கு மட்டும் பிச்சையளிப்பார்கள். வாலாஜா நகரில் ஒரு வைஷ்ணவர் இருந்தார். அவர் பிச்சைக்காரன் தம் வீட்டிற்கு வந்தால் சட்டென்று போய் அவன் நெற்றியைப் பார்ப்பார். அவன் திருமண் அணிந்திருந்தால் பிச்சையளிக்கப்படும். அப்படிக்கின்றி அவன் விபூதியணிந்திருந்தானோ, தடியடியும் வசை மொழியுமே பெற்றுக் கொண்டோடேவேண்டும். இதெல்லாம் சீவகாருண்யமாகாது.

சீவகாருண்ய முடையோர் எந்தச் சீவனுக்கும் எவ்வித இம்சையுமளிக்கலாகாது; பிற சீவன்கள் துன்பப்படுவதைக் கண்டதே மனம் வருந்தவேண்டும். வருந்தித் தம்மாலியன்றவரையத்துன்பத்தை நீக்க முயலவேண்டும். இதுதான் ஜீவகாருண்யம். இன்னொரு ஐந்துவின் பிராணனுக்காகத் தம் பிராணனைக்கொடுத்தவர்களுமுண்டு. இவ்விஷயத்தில் ஜாதிமதம் உயர்வு தாழ்வு சிறிது பெரிது முதலிய எவ்வித வித்தியாசமும் கருதாமல் ஆண்டவன் படைத்த எல்லா சீவராசிகளிடத்தும் கருணை காட்டவேண்டும். சீவகாருண்யம் என்பது மனிதராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரிடமும் எப்போதும் நிலையாயிருக்கவேண்டிய குணமாகும். அஃதில்லாதவர்கள் மனிதரில் மிருகமாவர். அத்தகையோர்க்கு ஈசவரன் அருளும் கிட்டாது. அதனானே பொய்யா மொழியார்.

“கொல்லான் புலால் மறுத்தானைக் கைகடப்பி

எல்லா வயிருந் தொழும்” என்றும்,

“தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி

தின்னுயிர் நீக்கும் வினை” என்றும் அருளினார்.

ஓம் தத்ஸத்.

ஏழு வருட அநுபவம்.

ஐரோப்பா கண்டத்து ஓர்பாகமாகிய பிரான்சுதேசத்திற் பிறந்து வளர்ந்த தன் ஜீவியகால முழுமையும் யாத்திரையிலேயே செலவழித்த சொனோரா (Sonneras) என்பவரால் இயற்றி அச்சிடப்பெற்ற ஓர் புத்தகத்தின் முதற் பகுதியில் சில ஏடுகள் எனக்குக்கிடைத்தன. அவ்வேடு

களின் எழுத்துக்களையும் வசனங்களையும் நோக்குமிடத்து அவைகள் சுமார் நூறுவருடங்களுக்கு முன் அச்சிடப் பெற்றனவையா யிருக்க வேண்டுமெனத் தெரியவருகின்றன. நான் அவ்வேடுகளை வாசிக்கும்போது என்னை யறியாமலே என் கண்களினின்றும் நீர் ஆறும்பெருகி யோடிற்று. அதன் காரணம் பின்னால் தெரியவருமாதலால் அவர் கூறி யிருப்பதை ஈண்டு அப்படியே தமிழில் மொழி பெயர்த்தெழுதுகிறேன் :—

“என் ஜீவியகாலத்தில் பெரும்பாகம் யாத்திரையிலேயே செல்வழிக்க நேர்ந்தது. அப்போது நான் இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்குள்ள அறிஞர்களுடன் எழுவருடங்கள் கழிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். ஆகா என்ன அழகானநாடு! இந்தியாவில் பிறந்து இந்தியாவில் மரிப்பவன் பெரும் பாக்கியம் பெற்றவனாகிறான். இந்தியர் தங்கள் உணவுப்பொருள்களுக்காகக் கடினவேலைசெய்து தங்கள் வியர்வையை வீணே லிலத்தில் சிந்தவிட வேண்டிய அவசியமில்லை; அவர்களுடைய ஜன்மபூமி அவ்வளவு செல்வம் பொருந்தியதா யிருக்கிறது. மிஸ்டர்ஸ் லின்னே (Linne) பெல்லி (Bailly) என்பவர்கள் எழுதியிருக்கும் ஒரு புத்தகத்தில் சிபேரி (Siberie) தேசமே உலகத்தில் மிக்க செல்வம் பொருந்திய நாடு என்று கூறியிருக்க வாசித்திருக்கிறேன். அதற்காக அவர்கள் கூறும் காரணமாவது: சிபேரி தேசத்தில் கோதுமை அதிகமாய் விளைகிறதென்பதே. கோதுமைமட்டும் விளைந்துவிட்டால் போதுமா? நம் தேசத்தாருக்கு முக்கியமாய் வேண்டியது கோதுமையே என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நமது காலத்திலேயே உலகத்தில் ரொட்டியில்லாமல் பெருந்தொகையான பிரஜைகள் ஜீவித்து வருவதைக் காண்கிறோம். ஏஷியா கண்டத்து ஜனங்களுக்கு அரிசியே பிரதானம். அவர்களுக்கு உணவு அரிசியே. மேலும் சிபேரிமட்டுமா அவ்வளவு கோதுமை கொடுக்கிறதென்று பார்க்கப்போனால் அது தானுமில்லை. சிசீல் (Sicile) தீவும் அதே வருமானத்தான் கொடுக்கின்றது. ஆகையால் இவர்கள் கூறும் காரணம் பொருத்தமுடையதன்று. இந்த அனுவசியமான வாக்குவாதங்களையெல்லாம் விடுத்து உய்த்துணருவோமாயின் உலகத்தின்கண் உண்மையாய் வளம்பொருத்திப் பிரகாசிக்கும் நாடு இந்தியாவேயெனத் தெற்றென விளங்கும். இந்தியாவைவிட மற்ற எந்த நாடும் அவ்வளவு வருமானம் கொடுக்கவில்லை யென்று நான் நிச்சயமாய்க் கூறுவேன்.

ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் முன்னேற்றமடையும் வழியில் முயற்சித்து வருகின்றனர். ஆனால் இந்தியரோ தாங்கள் அடைந்திருக்கும் பூரண முன்னேற்றத்தினின்றும் கீழிறங்கி வருகின்றனர். பூர்வீகத்தில் வசித்து வந்தவர்கள் இந்தியரையே பூலோகத்தில் நாகரீகமடைந்திருந்த நாட்டினரில் முதல்வகுப்பினராக மதித்து வந்தனர். இதனைத் தெளிவுபடுத்த அவர்களுடைய ஆசாரங்களையும், அனேகமாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் எழுதிவைத்த நூல்களையும் தவிர பிறசாக்ஷியங்கள் தேவையில்லை. இப்போது அவரவர்கள் தங்கள் ஆசாரங்களினின்றும் தவறி நிற்கின்றனர்.

உதாரணமாக பிராமணர்களை எடுத்துக்கொள்வோம். இவர்களே அத் தேசத்தில் உயர்ந்த வகுப்பினராக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களுக்குத் தொழில் வேதமோதுவது. இன்றைக்கும் இவர்கள் வேதமோதிக்கொண்டோ னிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் கூறும் மந்திரங்களுக்கு இவர்களில் பெரும்பாலாருக்கே பொருள் தெரியாதென்று கூற என் வாய் கூசாது. இந்தியர் வேதம் பிராமணர்களைப்பற்றிக் கோஷிப்பதாவது: ‘பிராமணன் எப்பொழுதும்—எந்த நேரத்திலும்—பரிசுத்தமான மனதுடனிருக்கவேண்டும். கடவுள் தியானம் ஒரு நிமிஷ நேரமேனும் அவன் மனதைவிட்டு அகன்றிருத்தல் கூடாது. பஞ்சமாபாதகங்களினின்றும் அவன் வெகுதூரத்திற்கப்பால் விலகியிருக்கவேண்டும். நாளைக்கு வேண்டுமேயென்று ஒரு பிடி அரிசியேனும் மீதி வைத்தல்கூடாது’ என்பதே. ஆனால் இதைப்போல் ஒருநாளேனும் கடைப்பிடித்தொழுகும் பிராமணர்களைக் காண்பதுதான் அரிதாயிருக்கிறது.

பண்டைக்காலத்தில் புத்திக்கூர்மையில் மிகவும் பிரக்யாதி பெற்றிருந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டிருந்த எகிப்த் தேசத்தாரிடம், தன் ஜன்ம தேசமாகிய கிரீக்க்தேசத்தை விட்டுச் சென்று, தன் அறிவை விசாலப்படுத்திக்கொண்ட பித்தாகோர் (Pythagore) என்பவர் இயற்றிய நூல்களை எல்லாச் சாஸ்திரங்களுக்கும் அஸ்திவாரமா யிருக்கின்றனவென்று தற்போது வெளிவந்துவரும் சில புத்தகங்களில் காண்கிறேன். இது முற்றுத் தவறு. செமிராமிஸ் (Semiramis), செஜோஸ்திரீஸ் (Sesostris), அலெக்ஸாண்டர் (Alexander), முதலியோரும் இன்னும் இவர்களுக்கு முன் அனேகரும் இந்தியாவின் அளவற்ற சாஸ்திரங்களையும், செல்வத்தையும் உணராதிருந்திருந்தால் தங்கள் ஆபுதங்களை அதன்முன் பிரயோகித்திரார்கள். நம் தேசத்தார் மரங்களினிமிதம், புதர்களிலும், குகைகளிலும் வசித்துக்கொண்டு காட்டி மிருகங்களைப்போல ஒருவரை யொருவர் அடித்து, மாபிசத்தை அனலில் வதக்கிப் புசித்துக்கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே—அனேகம் தூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே—எல்லாத் தேசத்தாரும் அந்த வெற்றிச் சிங்கங்களாகிய இந்தியரின் முன் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்துகொள்ளவும் பொருள் சேகரித்துக்கொள்ளவும் ஓடினர்.

தருமநெறி தவறாத சுத்தவீரனை சத்தியராமன் அவதரிப்பதற்குமுன்னாலேயே (4900 வருடங்களுக்குமுன்) இந்தியர் தற்போதிருப்பதைவிடக் கல்வியினும் முன்னேற்றத்திலும் முதன்மை பெற்றிருந்தார்களென்பதை நிரூபிக்க அவர்களால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்களை போதுமான அத்தாக்ஷி. ஆகா, அதிர்ஷ்டசாலிகள்! அருமையான பாஷை! மாணிக் கம்போன்ற புத்தகங்கள்! நமது தேசத்தில் திகழ்ந்துவரும் நூல்களையெல்லாஞ் சேர்த்து அவர்களால் அற்பமென்று கருதப்படும் ஒரு நூலுக்கு ஒப்பிடின் அவர்கள் அற்பநூலே யாவற்றினும் மேலானதான அரிய விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கக் காணலாம். அவர்கள் நூல்கள் முழுமையும் கடவுள் பக்தியே அடங்கியதாயிருக்கிறது. அந்நூல்களில் அடங்கி

யிருக்கும் விஷயங்கள் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மானிடரைப் பரவசப்படுத்தியும் துயரக்கடலிலாழ்த்தியும் பொறுமையிலும் நன்னடக்கையிலும் பிரவேசிக்கச் செய்கின்றன.

சல்சேத் (Salcette) எல்லோரா (Ellora) கோவில்களைக் கவனிப்போமாயின் அனேகமாயிரம் வருடங்களுக்குமேல் செல்லவேண்டியவரும், அக்கோவில்களைக் கட்டும்போது கடலானது, கீழ்க்காற்றாடி மலையையும் மேற்காற்றாடி மலையையும் மோதிக்கொண்டிருந்ததாம். இதன்படி எத்தனை ஆயிரம் வருடங்கள்தான் சென்றிரா? அக்காலத்திலேயே அவர்கள் அத்தகைய அழகானவையும் சிற்பத் திறம் வாய்ந்தவையுமான கோவில்கள் கட்டித்தெருவிய சக்திவாய்ந்திருந்தார்களென்பதைக் கேள்விப்படும்போது, அவர்கள் எந்தச் சாஸ்திரத்தில்தான் தேர்ச்சி பெற்றிரார்கள் என்று துணிந்து கூற முன் வர முடியும்? இந்த அனுவசியமான கேள்விகளை யெல்லாம் விடுத்து, 'இந்தியாவில் இப்போது கீழே விழுந்து தத்தளித்து நிற்கும் ஆசாரங்களை உய்த்துணருவோமாயின் இன்னும் அவைகளில் முழு முன்னேற்றமடைந்த சில கோடுகள் தென்படக் காணலாம்.

இந்தியா ஞானத்திற்குத் தாயகமானது. இந்தியாவில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலார் எப்பொழுதும் கடவுள் தியானத்திலேயே மூழ்கி நிற்கின்றனர். அவர்கள் அதையே மானிடர் அடையவேண்டிய பெரும் பேராக மதித்து வருகின்றனர். இந்தியாவே பிற மதத்தாருக்குத் தன் மதத்தை அல்தீவாரமாகக் கொடுத்திருக்கிறதென்று என் அனுபவத்திலறிந்தேன். இந்தியாவில் மிகவும் மேலானவனாகக் கருதப்படுபவன் ஞானி. அவனைக் கடவுளாகவே மதிக்கின்றனர். அவன் கௌரீனத் தோடு வசிக்கிறான். அவனுக்கு பூமியே வீடாகவும் வானமே வீட்டின் மேற் கூரையாகவு் இருக்கிறது. அவன் குளிர் உஷ்ணம் என்பவற்றைக் கவனிப்பதில்லை. பிறருடன் அதிகமாய்ச் சம்பாஷிப்பதில்லை. விக்ரஹ ஆராதனை செய்வதில்லை. வேதங்களையும் புராணங்களையும் புரட்டிக்கொண்டிருப்பதில்லை. பெண்ணிடத்தும் பொண்ணிடத்தும் இச்சைவைப்பதில்லை. அவன் நோக்கம் முழுதும் பிணி, மூப்பு, துன்பம் நிறைந்த பிறவியொழிக்கவேண்டுமென்பதே. அதற்காக அவன் குரங்குக்குச் சமானமான தன் மனதை ஒரு வயப்படுத்த முயலுகிறான். மனதை வயப்படுத்துவது சுலபமான காரியமல்ல. அதைக் கூறவேண்டுமாயின் அதற்காக ஒரு தனி தூல் எழுதவேண்டியவரும். அதற்குக் காலமும் வேண்டும். இந்தியாவில் இதுபோன்ற தூல்கள் தூற்றுக்கணக்கா யெடுக்கலாம். ஞானியானவன் என்றைக்கும் சாதுவாயிருக்கிறான். அவன் முகத்தில் ஒரு தேஜஸ் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தோற்ற ஒடுக்கமற்று அனாதியாய் எங்கும் ஏகமாய் நிறைந்து விளங்கும் பரமான்மாவையே அவன் வணங்குகிறான். இதுவே அவன் அடையவேண்டிய இன்பம். அவன் ஏகாக்ர நிலையடைந்தபோது அவன் தேகத்தை வாங்கொண்டு வெட்டிலும் அவன் உணர்வதில்லை. ஆகா, என்ன ஆச்சரியம்!

இந்தியர் ஒவ்வொன்றையும் அனுபவத்தில் கண்டறிந்தவர்கள்; அனுபவத்தில் கண்டறிந்தாலே அவர்கள் மனம் நிம்மதியடையும். அவர்களுடைய மதம் மகரிஷிகளால் அனுபவத்தில் கண்டறிந்து எழுதப்பெற்றது. அவர்கள் தங்கள் உயிரைக் கைவிட நேரிடிலும் மதத்தைக் கைவிடத் துணியாத மதப்பற்றுடையவர்கள். அவர்கள் கடவுளைப் பல உருவங்களாக அமைத்து வணங்கினும் அவைகள் அவர்களுக்கு மோஷமாய்க் கத்தை யடையக்கூடிய ஓர் சாதனமாகுமென்றி உண்மையான கடவுளாக மாறிவிடாது."

நேயர்களே! மூன்காலத்தில் இத்தனை உன்னத தசையிலிருந்த இந்தியர் இப்போது மதிப்பற்றும், மூடத்தனத்தில் வீழ்ந்தும் கிடக்கிறார்களென்று கேள்விப்படும் எந்தப் பிறநாட்டான்தான் கேட்டவுடன் ஆச்சரியப்பட்டு அவர்கள் மாட்டுப் பரிதாபங்கொள்ளமாட்டான்? அன்னியர் அவர்கள் செல்வத்தைக் களவாடிச் சென்றனர். அவர்கள் உண்ணும் உணவுக்கும் உடுத்தும் உடைக்கும் அன்னியநாட்டை எதிர்பார்க்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் உயிரினும் பெரிதாகப் போற்றிவந்த மதத்தையும் விற்கத் துணிந்தாவிட்டனர். அவர்களை இப்போது ஓர் பேய்பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டித் திரிகிறது. ஆனால் அவர்கள் தங்கள் குறைகளை நிவர்த்திசெய்துகொள்ள முடியுமா? தற்காலத்தில் அத்தேசத்தில் விளையும் பொருள்கள் அத்தேசத்தினருக்குப் போதாதா? அவர்கள் முன்னிருந்த உன்னத தசைக்கு மறுபடியும் திரும்பிவரமுடியுமா? குறைவற்ற ஒரு தேசம்! தன் பிரஜைகளுக்கு வேண்டுவனவற்றைக் குறைவின்றியளிக்கும் ஒரு தேசம்! அதனால் கொடுக்கப்படுவனவற்றைச் சந்தோஷத்துடன் ஏற்று உண்டுகளித்து அதற்காகப் பரிந்து ஒரு துளி இரத்தமேனும் சிந்த விட மனம் துணியாத புண்ணிய பிரஜைகள்தான் அங்கு வசிக்கின்றனர். இதுதான் இந்தியரின் தைரியம்போலும்!

இப்போது இந்தியாவில் தூற்றுக்கு ஐந்துபேரேனும் தங்கள் தாய்ப்பாஷையில் குற்றமறப் பேசவும், எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாதிருப்பதைக் காண எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. ஒரு தேசத்தார் தங்கள் தாய்ப்பாஷையையே சரிவரக் கற்றுணராது அலக்ஷியஞ் செய்யின் அவர்கள் மூடத்தனத்தை என்னென்றுரைப்பது. இதுதான் அவர்கள் அடையவேண்டிய பூரண முன்னேற்றம்போலும்!"

சி. பா. வைத்தியநாதன், பாகூர்.

தற்பு:—நமது நண்பர் மேலே குறிப்பிட்ட ஸோன்னேராட் (Sonnerat) என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களின் ஏடுகளை அவரிடமிருந்து வரவழைத்துப் பார்வையிட்ட பின்பே யிதை வெளியிடுகிறோம். ஒரு ஐரோப்பியர் தம் மனப்பூர்வமாகக் கண்டறிந்தாலன்றி அவ்வாறு வரைந்திருக்கமாட்டார். இதனால் பூர்வீகத்தில் நம் தாய்நாடு எத்தகைய நிலைமையிலிருந்ததென்கிற உண்மை நன்கு விளங்குகிறது. அந்த

நிலைமையோடு நம் தற்கால நிலைமையை யொப்பிட்டுப்பார்த்தால், நாம் உண்மையான தேசாபிமானிகளாயின் நமது மனம் துடிதுடிக்க நாணமும் துக்கமும் நம்மை வாட்டாவோ. நாம் வீண் பேதங்களை நீக்கிவிட்டு மன ஒற்றுமையோடு நமது குறைகளையும் நீக்கிக்கொண்டு, முன்னேற்றமடைய அன்னியர் உதவியை யெதிர்பார்க்கும் மடமையை விட்டு, நாமே ஊக்கத்தோடு முயன்று நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்தாலன்றி நாம் தேசாபிமானிகள் என்ற பெயருக்கே உரியராகோம். வீணே “என் பாட்டன் வீட்டில் குதிர் குதிராய் நெல் கொட்டிவைத்திருந்ததாம்” என்று கூறிக்கொண்டு இப்போது கஞ்சிக்குக் காற்றாய்ப் பறப்பதில் பயனில்லை. முன்னோர் நிலைமையை நாம் அடைய முயல்வதே புருஷலட்சணமாகும்.

பத்திரிகாசிரியர்.

ஓர் வேண்டுகோள்.

எனது அன்புள்ள “ஆனந்தபோதினி” சந்தா நேயர்களுக்கு 3853, சந்தாதாரனாகிய நான் எழுதிக்கொள்ளுவது:—

இப்பவும், தக்காலம் உலவிவரும் தமிழ்மாதப் பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் முதலாவதாக—அதிகமான சந்தாதாரர்களை யுடைத்தானதாக—குறைந்த சந்தாவும், உயர்ந்த விஷயங்களுமுடைத்தானதாக—உள்ளது நமது ஆனந்தனை யென்று சொல்லவேண்டிவதன்றும்.

ஆனந்தன் மாதந்தவிராமல் வந்து நமக்கு அளிக்கும் ஆனந்தத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் ஓர் அளவில்லை யென்பது யாவரும் அறிந்ததே. அவனால் நாம் அடையும் ஆனந்தத்திற்கும் அவன் நம்பேரில் வைத்திருக்கும் அபிமானத்திற்கும் பதிலாக நாம் கொடுப்பது மிகவுங் குறைந்ததான ஒரு ரூபாயே.—ஒரு நாள் ஒன்றிற்கு ½ தம்பியே—இவ்வளவு குறைவான ஒரு நாளை மூக்குத் துளுக்கும் போதாத-½ தம்பியைக் கொடுப்பதற்கே அநேகருக்குக் கஷ்டமாகவிருக்கின்றதென்றால் நம் தமிழ்மக்கள் பத்திரிகைகளின்பால் வைத்திருக்கும் அபிமானம்—ஆதரணை—எத்துணையதென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

ஒவ்வொரு தேசத்தில் நம் ஆனந்தனைப்போன்ற தேசபாஷைப் பத்திரிகைகளுக்கு இலக்ஷக்கணக்கிலும், பல்லாயிரக் கணக்கிலும் சந்தாதாரர்கள் இருப்பதாகவும் இம்மாதிரிப் பத்திரிகைகள் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஆயிரக்கணக்கில் வெளிவருகின்றதாக்கவும் பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிகின்றது.

ஐப்பான் முன்னேற்ற மடைந்ததற்குக் காரணம் பத்திரிகாபிமானமும் ஒன்றெனத் தெரிகின்றது.

நம் தேசத்திலோ; தாய்பாஷை யென்றாலே வேப்பங்காயும் எட்டிக்

கொட்டையும் தோற்றுவிடும். என்னே நாகரீகமென்னும் அநாகரீகத்தின் கோலம்.

சிலர்—இங்கிலிஷ் என்றால், கருப்பா? சிவப்பா? வென்று கேட்கும் சிலர்கூட—ஆங்கிலப்பத்திரிகை கையிலிராவிட்டால் அநாகரீகம் பிடித்துக்கொண்டுவிடுமென அஞ்சி —நடுங்கி —பழையதோ —புதியதோ —ஏதோ—ஒரு ஆங்கிலப்பத்திரிகையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதே நாகரீகத்தின் முதற்படி யென்று நினைத்து, ஆதி நாளாக ஆதரித்து வந்த தமது தாய்பாஷையை அலகழியம் செய்து தள்ளிவிடுகின்றார்கள்.

மற்றும் சிலர், தமிழ் பேப்பரில் சுகமில்லை—இண்டரெஸ்ட் கிடை யாது—அது ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. சில, மாதப்பத்திரிகைகளென்று பெயரை வைத்துக்கொண்டு இரண்டுமூன்று மாதம் கழித்து ஒருதரம் வருகின்றன. ஏதோ ஒன்றிரண்டு காலந்தவிராமல் வந்தாலும் அவ்வளவாக சுவாரஸ்யம் கொடுப்பதில்லை என்கின்றார்கள். ஒருவன் மிகுந்த பசியை யுடையவனாக விருக்கின்றான். அவனை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுகின்றோம். அவனுக்கு அரைவேலாக் கஞ்சிக்கும் போதாத சம்பளத்தைக் கொடுக்கின்றோம். அவன் சரியாக வேலை செய்யவில்லை யென்றால் அது யாரைப் பொறுத்தது? அதைப்போல காகிதம் மை அச்சுக்கலிக்கே போதாத சந்தாவை அளித்துவிட்டு, சரியாக நடக்கவில்லை யென்றால் அது யாரைச் சார்ந்தது? குழந்தை பிறந்தவுடன் பேசிவிடுகின்றதா? அது பெரிதாவதற்குள் எத்தனை இடையூறுகள் சம்பவிக்கின்றன? பிறந்தவுடன் பிரசங்கம் செய்யவில்லை யென்றால் எப்படி முடியும்?

சிலர் ஏன் குறைந்த சந்தாவை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கிறார்கள். இக்குறைந்த சந்தாவையே கொடுத்து ஆதரிக்காதவர்கள் அதிகச் சந்தா வென்றால் ஆதரிப்பார்களா?

ஒருநாள் கையில் ஆனந்தனுடன் செல்லும்பொழுது எனது நண்பர் ஒருவர் எதிரிட்டார். அவர் எனது கையிலுள்ள ஆனந்தனைப் பார்த்து விட்டு—அதுவென்ன நாவலா வென்றார். அதற்கு நான் “நாவலில்லை “ஆனந்தபோதினி”, நீங்களும் ஒரு சந்தாதாரராகச் சேருங்கள். மிகவும் உத்தமமான விஷயங்கள் இதில் வெளிவருகின்றன. சந்தாவும் மிகச் சொற்பந்தான்; ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு ரூபாய்தான். ஒரு நாளைக்கு அநாவசியச் செலவுகள் எத்தனையோ நடக்கின்றன. இது வொரு பிரமாதத் தொகையல்ல. “பலதுளி பெருவெள்ளம்” என்பதுபோல நாம் கொடுப்பது சொல்பமாக விருந்தாலும், பலபேர் சேர்ந்துகொண்டால் அதுவே பெருத்த தொகையாகிவிடும்” என்றேன்.

அதற்கவர் “ஐயா உமக்கு வேலையில்லைபோலும்? அந், ஒரு ரூபாய் இருந்தால் இரண்டு நாளைக்கு டிராமா, பயாஸ்கோப் பார்வையுடைய உதவும். அதை விட்டுவிட்டு பத்திரிகையாம், பேப்பராம், பத்திரிகைக்காரன் வேறு வேலையில்லாமல் வயிறு வளர்க்கப் பத்திரிகை போடுகின்றான். காமா

சோமாவென்று எதையாவது இரண்டுவரியெழுதிவிட்டுப் பணத்தை அடித்துக்கொண்டு போகின்றான். அப்படியாவது என்ன இங்கிலீஷா? ஒரு ஏழுவமில்லை. கேவலம் தமிழ். இக்காலத்தில் தமிழையார் அய்யா சட்டை பண்ணுகின்றார்கள்? போய்யாபோம்” என்றார்.

சகோதர சகோதரிகளே! இத்தகை அறிவிலிகளை யின்ற அன்னையாம் தமிழுக்கு யாது குறைவிருக்கப்போகின்றது? பெற்ற தாய்க்குப் பிண்டம் போடாமல் அவளைப் பரதவிக்கவிட்டுப் பார்த்திருக்கும் பேதைகள் மலிந்திருப்பதை கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். அப்படியிருக்க இது வெரு அபிசயமல்ல.

“பரோபகாரம் இதம் சரீரம்”

பிறருக்கு உபகாரம் செய்யும் பொருட்டே இச்சரீரத்தை அளித்துள்ளார் ஈசன் என்று கூறியுள்ளார் பெரியோர். பிறருக்கு உபகாரம் செய்வது உத்தமம். அப்படிப் பிறருக்கு உபகாரம் செய்யாவிட்டாலும்—செய்ய முடியாவிட்டாலும்—அபகாரம் செய்யாதிருத்தலே உத்தமோத்தமம் என்றார் ஒருவர். சிலர் பத்திரிகையை வி-பி-யில் அனுப்பச்சொல்லிவிட்டு வந்ததும் வாங்க மறுக்கின்றனர். இது என்ன இழிவான காரியம். இவர் தம்மால் திரவிய சகாயம் செய்ய முடியாவிட்டாலும் வாக்குச் சகாயமாகவது செய்யலாம்.—அதாவது விஷயதானம், பிறரைச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்த்தல்.—அல்லது சும்மாவாவது இருக்கலாமல்லவோ? வீணாக நஷ்டமடையச் செய்வதில் யாது பயனோ? சிலர் பத்திரிகை படிப்பதினால் பயன் யாது? என்கின்றனர்.

ஒவ்வொருநாடும்—ஒவ்வொரு தேசமும்—முன்னடைந்ததற்குக் காரணம்? பத்திரிகாபிவிருத்தியும் ஒரு காரணம் என்பது அறிவாளிகள் அனைவரும் அறிந்ததே.

ஆகையால் ஆனந்தனின் சந்தாதாரர்களாகிய நாம் அனைவரும் நம் நம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்து ஆனந்தனது அபிவிருத்தியில் அக்கரைகொண்டு இவனை ஆதரித்து மேலும் மேலும் பரவச்செய்யவேண்டும். பக்கத்திலும் பெரிதாக்கவேண்டும். அவை நம்முடைய முயற்சியாலாகவேண்டியனவே. நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு புதுச் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து அனுப்பினால் அதுவே போதும். அது நமக்குக் கஷ்டமாகவாவது நஷ்டமாகவாவது இராது. அதனால் ஆனந்தனும் ஆனந்தத்தை யடைவான். அவனால் நாம் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கும்பொழுது அவன் வருத்தமுறவது சரியாமோ? அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டகாயகன் ஆனந்தன்மீது அருள்புரிந்து இவனை ஆதரிப்பாராக. அன்புள்ள நேயர்களே! சிறியேன் எழுதியதில் அநேகம் குற்றம் குறைகள் இருக்கலாம், குற்றத்தை விடுத்துக் குணத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மாந்தை M. S. கிருஷ்ணய்யர்.

நம் நாட்டுப் போலீஸார்.

நமது நாட்டிலுள்ள போலீஸார் ஏன் ஜனங்களுக்குப் பிரியமில்லாதவர்களாக விருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பீகார் ஓரிஸா மாகாணங்களின் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாகிய ஸ்வெயின் (M. W. Swain) என்பவர் ஹலாரிபாக் என்ற ஸ்தலத்திலுள்ள போலீஸாரைப் பயிற்சி செய்யும் பாடசாலையில் ஓர் அரிய உபநியாசம் செய்தார். ஒவ்வொரு போலீஸ்காரனும் அதன் நகல் ஒன்றை வாங்கிக்கொண்டு அதை வாசித்துணரவேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டது. அவர் கூறியவை நமது மாகாணப் போலீஸ் சகோதரர்களுக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கும் எனக் கருதி (மாடர்ன் ரிவியூவில் வெளிவந்த) அவற்றில் முக்கியமானவற்றை ஈண்டு பிரசுரம் செய்கிறோம். இவை ஒவ்வொரு போலீஸாரும் அவசியம் வாசித்து மனதில் வைக்கத்தக்கவை :—

“போலீஸார் ஜனங்களுக்கு அனுவசியமாய்த் தொந்தரை கொடுக்கும் வழிகள் அனேகமிருக்கின்றனவென்று கூற விசனிக்கிறேன். அவர்கள்மேல் வரும் பிராதுகளுக்கு முக்கியமான காரணங்கள், (அகங்காரம் கோபம் முதலிய) தூர்க்குணம், வணக்கமின்மை, மரியாதையின்மை, அனுவசியமான கடுமை, தங்கள் கடமைகளைப் பிறர் மனம் புண்படாத விதமாய்ச் செய்யாமை முதலியவைகளாம்.

“கடந்த காலத்தில் தங்கள் அதிகாரத்தைத் துர் வினியோகம் செய்வது ஒரு விஷயத்தில் மிகச் சாதாரணமாக விருந்தது. எந்த விஷயத்திலெனில் ரியாயமல்லாத வீடு சோதனைகள் செய்வதில். ஆனால் அது இப்போது மிகக் குறைந்துவிட்டதெனச் சந்தோஷமடைகிறேன். தங்கள் அதிகாரத்தைத் துர் வினியோகம் செய்வது இன்னொரு வழியிலும் நடக்கிறது. அதாவது அனுவசியமாகக் கைவிலங்கிடுதல்.

இந்திய போலீஸ்காரன் அடிக்கடி கூச்சலிடுவதையும், கைகளை விசிறுவதையும், தடியை விசிறுவதையும், ஜனங்களைத் தள்ளுவதையும், முரட்டுத்தனமாய்க் கடுமொழிகளாலும் சில சமயங்களில் வசைச் சொற்களாலும் ஜனங்களிடம் சம்பாஷிப்பதையும் பார்த்திருக்கிறீர்கள். இங்கிலாத்திலுள்ள போலீஸ்காரன் இவற்றில் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை. அவன் “தயவுசெய்து அப்புறம் செல்லுங்கள்” என்று கூறுவான். அவன் உறுதியானமாதிரியாய்க் கூறுவான்; அதனால் நாம் அப்படியே செய்வதுதான் மரியாதை யென்று நமக்கே புலப்படுகிறது. ஆனால் அவனென்னமோ அந்த “தயவுசெய்து” என்ற வார்த்தையைக் கூற மறக்கவேமாட்டான்.”

நமது நாட்டுப் போலீஸாருக்கு அத்தகைய பயிற்சி யளிக்கப்படவேயில்லை. முரட்டுத்தன்மை, போக்கிரித்தனம், இரக்கமற்றதன்மை இத்தகைய குணங்களை யுடையவர்கள்தான் போலீஸ் இலாகாவிற்குத் தகுதியானவர்கள் என்பதே நம்மவர் அபிப்பிராயம். பொய்சொல்லத் துணி

யாதவன் போலீஸ் இலாகாவிற்கு உதவமாட்டான் என்கிறார்கள். இவர்கள் இத்தகைய அபிப்பிராயம் கொண்டிருப்பதால் இத்தகைய குணங்கள் இல்லாதவர்கள் கூட அந்த வேலைக்குச் சென்றதே அக்குணங்களை வரவழைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

ஜனங்கள் சௌகரியங்களைப் பாதுகாக்கவும், ஆபத்தில் உதவி செய்யவும், குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்கவும் நாம் ஆமர்த்தப்பட்டிருக்கிறோம். ஜனங்களுடைய பிரியத்திற்கு நாம் பாத்திரவானாக விருக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணமே இவர்கள் உணர்ச்சியிலில்லை. “நாம் போலீஸ் காரானதால் எவரும் நமக்குப் பயப்படவேண்டும்; எவரையும் பிடித்துக் கொண்டுபோய்க் கொட்டடியிலடைக்க நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறது” என்ற இதுவே இவர்கள் முதல் எண்ணமாகிறது. அதனால் எடுத்ததே அதிகாரத் தொனியோடு பேச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள்.

செல்வம் செல்வாக்கு உடையவர்களாயின் அவர்களிடம் தாட்சண்யம் காட்டுவார்கள். ஆனால் எளியவர்கள், பட்டிக்காட்டார்கள் இவர்களுையோ கடுமையாக நடத்தி அதிகமாக மிரட்டி விடுகிறார்கள். தாஷண்யமும் இரக்கமும் காட்டினால் நமது காரியம் நடக்காதாகையால் கடின சித்தமும் குரூர நடக்கையுமே வேண்டும் என்று தாங்களே பாடம் படித்துக்கொள்கிறார்கள்.

இதனால் ஜனங்களுக்குப் போலீஸார் என்றால் பீதியாயிருக்கிறது. யாரிடம் பீதியுண்டாகிறதோ அவர்களிடம் அடுத்தபடியாய் வெறுப்புண்டாவது இயற்கை. அனேகர் உதவி வேண்டிக்கூடப் போலீஸாரிடம் செல்ல அஞ்சி, “அவர்களிடம் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களால் அலக்கழிக் கப்படுவதைவிடப் போன பொருளோடு ஒழிந்துபோகட்டும்” என்கிறார்கள். “அவன் எவ்வளவு சினேகனாக இருந்தாலும் சரி, நெருங்கிய பந்துவாக இருந்தாலும் சரி, போலீஸிலிருப்பவனிடம் உள்ளவனும் நம்பலாகாது” என்ற அபிப்பிராயம் ஜனங்களுக்குள் உண்டாயிருப்பது வெளிப்படை.

சிறுவர்கள் தங்களுக்கு அன்னியர் யாரேனும் ஒரு தீங்கிழைத்தால், எவ்வளவு ஆவலோடும், நமக்குத் தீங்கு செய்தவர்களுக்குக் கட்டாயம் தண்டனை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடும் தங்கள் பெற்றோரிடம் கூற வீட்டிற்கு ஓடுகிறார்கள்! போலீஸ் சாவடி ஜனங்களுக்கு அத்தகைய இடமாகத் தோன்றவேண்டும். போலீஸ் சகோதரர்கள் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

இங்கிலாந்திற்குச் சென்று வந்தவர்களும் சில ஆங்கிலர்களும் கூறிய வற்றிலிருந்து அங்குள்ள போலீஸார் ஜனங்களுடைய அன்பிற்கும், நம்பிக்கைக்கும் உரியவர்களாக நடந்துகொள்கிறார்களென்று நன்றியுத் தெரிகிறது. கள்ளனாக விருந்தாலும் அவனுக்குக்கூட அனுவசியமாக மனத்தாங்கலையேனும் அருமானத்தையேனும் உண்டாக்காவிதமாய்த் தம்

கள் கடமைகளைச் செய்கிறார்கள். ஒரு நாகரீகக் கள்ளன் கள்ளக் கையொப்பமிட்டு ஒரு செல்வவந்தர் பெயரால் ஆயிரம் பவுனுக்கு உண்டி பிறப்பித்து பாங்கியில் பணம் வாங்கிவிட்டான். சற்றுநேரத்திற்குள் உண்மை வெளிப்பட்டு அவனைக் கைது செய்வதற்காக இரண்டு போலீஸ் கார்கள் அவன் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்குச் சென்றார்கள். அச்சமயம் ஹோட்டல் எதிரில் ஒரு குதிரைக் கோச்வண்டி நிற்பதைக் கண்டு சந்தேகங்கொண்டு வண்டிக்காரனை விசாரித்தபோது அக்கள்ளனை எங்கோ செல்ல வண்டி வரவழைத்திருக்கிறான் என்று தெரிந்தது. அதன்மேல் போலீஸார் வண்டிக்காரனை நோக்கி ஆள் வந்து வண்டியிலேறியபின் வண்டி புறப்படும்போது நாங்களும் மறைவாய் வண்டியின் பின்பக்கம் உட்கார்ந்துகொள்வோம். அதை யறிந்ததே நீ வண்டியில் யார் ஏறியிருந்தாலும் வண்டியை நேராகப் போலீஸ் அதிகாரியின் காரியாலயத்திற்குக் கொண்டுபோ” என்றார்கள்.

அந்நகர வண்டிக்காரருக்கு அந்த அனுபவம் தெரியுமாதலால் அவன் அப்படியே செய்தான். இன்னவிடத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்று கள்ளன் சாரதிக்கு முன்னமே கூறியிருப்பதால் மறுபடி யொன்றும் கூறவில்லை. ஆனால் வண்டி தான் கட்டளையிட்ட வீடத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தை விட்டு வேறு வழி திரும்பியபோது அவன் சாரதியை விளித்து “இவ்வழியல்ல இடதுபக்க வழி செல்லவேண்டும்-திருப்பு திருப்பு-நிறுத்து நிறுத்து...” என்று கூவினான்.

சாரதியோ சற்றுநேரம் காது கேட்காதவன்போல் வண்டியை யதிவேகமாக வோட்டிக்கொண்டிருந்து கடைசியில் “இந்த வழியும் அங்கேயே செல்கிறது” என்றான். சற்றுநேரத்திற்குள் வண்டி போலீஸ் அதிகாரியிருக்குமிடம் போய்ச் சேர்ந்தது—கள்ளன் கைது செய்யப்பட்டான். அவன் இருந்த ஹோட்டல் கௌரவமான ஹோட்டலானதால் அதற்கு அகௌரவமுண்டாக்கலாகாதென்றே போலீஸ்காரர் அப்படிச் செய்தார்கள்.

ஒரு மனிதனைப் பிடிக்க வாரன்ட் கொண்டபோதும்போது அவன் வேறு இரண்டு மூன்று சினேகர் கூட்டத்தில் அல்லது விருந்து நடக்குமிடத்தில் இருந்தால், அவனை இரகசியமாகத் தனியாயழைத்து வாரன்டைக் காட்டி யப்படியே கொண்டபோய் விடுவார்கள். அங்கிருப்பவர்களுக்கு “அவர் ஒரு அவசர வேலையாய்த் திடீரென்று செல்லவேண்டி நேர்ந்தது. நீங்கள் இன்னொருசமயம் அவரைச் சந்திக்கலாம்” என்று கூறிவிடுவார்கள். நடுக் கடைவீதியில் ஒருவனைக் கைது செய்வதாயினும் அவ்வாறே வேறெவரு மறியாவண்ணம் அடக்கமாகவே பிடித்துச் செல்வார்கள்.

ஒரு சமயம் ஒரு வழிபறிக் கொள்ளைக்காரனைப் போலீஸார் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒருநாள் காலை பத்துமணிச் சுமருக்கு அவன் ஒரு

வண்டியிலேறிவந்து ஒரு பிரபல நகைக்கடையின் முன் வண்டியை விட்டிறங்கிக் கடைக்குள் சென்றான். அச்சமயம் சாதாரண உடையணிந்த இரண்டு போலீஸ்காரர் அவனைக் கண்டார்கள். அக்கள்ளன் அச்சமயம் ஒரு வைத்தியன்போல் மாறு வேடமணிந்திருந்தான். ஆயினும் போலீஸாரில் ஒருவன் அவனை நன்றாயறிந்தவனாகத் தலின் தெரிந்துகொண்டான். கள்ளன் உள்ளே சென்றதும் போலீஸார் சாதாரணச் சங்கதியைக் கூறி விட்டு விதியிலுள்ள ஜனக்கூட்டத்தில் மறைந்திருந்து கள்ளன்வந்து வண்டியிலேறியதும் போலீஸார் இருவரும் பின்னாலேயே ஏறி அவன் இருபிறங்கிலும் உட்கார்ந்தார்கள்.

கள்ளன் திடுக்கிட்டுக் கோபத்தோடு “யார் நீங்கள்? நான் அமர்த்தியிருக்கும்...” என்பதற்குள் போலீஸ்காரரில் ஒருவன் “எல்லாம் சரியே. நாங்கள் உன் கூடவே அதாவது நீ எங்கள் கூடவே வரவேண்டும். உன் விஷயத்தில் சந்தேகம் இருக்கிறது” என்றான். கள்ளன் “ஓ! நீங்கள் ஒரு பெரியமனிதரை யிப்படி அவமானம் செய்வதற்கு தக்க தண்டனையடைவீர்கள்” என்றான். போலீஸ்காரன் “நாங்கள் தவறாக நடந்துகொண்டால் தக்கபடி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும்” என்றான். கடைசியில் அதே போலீஸ்காரனே அம்மனிதன்தான் தாங்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கும் கொள்ளைக்காரன் என்று அதிகாரியின் முன் அவன் மாறு வேடத்தைக் களைத்து அங்க அடையாளங்களைக் காட்டி ருசுப்படுத்தி அவனைக் கைதுசெய்தான்.

நம் நாட்டுப் போலீஸார் ஜனங்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரவான்களாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஆவலினாலேயே இதை நாம் வரைய நேர்ந்தது. நமது போலீஸ் சகோதரர்கள் மனம் வைத்தால் சுலபமாகவே ஜனங்களுக்குத் தங்கலிடம் அன்பும் மரியாதையும் நம்பிக்கையும் உண்டாகும்படி செய்துகொள்ளலாம். இப்போது அப்படிப்பட்டவர்கள் போலீஸ் இலாகாவில் இல்லையென்று நாம் கூறவில்லை. அதற்கு மாறாகப் பிரத்தியக்ஷமாகச் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை யறிவோம். ஆனால் அவர்கள் ஒரு கூடை உமியில் ஒரு பிடி நெல் இருப்பதுபோலிருக்கிறார்கள். சாதாரண போலீஸ்காரரில் பெரும்பாலோர் அப்படி நடந்துகொண்டால்தான் அந்த இலாகா முழுமைக்கும் அத்தகைய சிறப்புண்டாகும். ஆகையால் போலீஸ் சகோதரர்களே! தயவுசெய்து இதைக் கவனமாய் மறுபடி வாசித்துப் புசுமுடையும் மார்க்கத்தில் நடக்கும்படி உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

உங்கள் நண்பன்.

குணம் பெரிதா? கும்பல் பெரிதா?

மற்ற குணங்கள் இல்லாமல் ஜனசங்கியை மாத்திரம் அதிகமாக இருந்தால் ஒரு தேசம் முன்னுக்கு வந்துவிடுமென்றும் அது குறைவாக இருந்தால் தலை பெடுக்காதென்றும் சொல்லமுடியாது. ஆகிய கண்டத்தில்

40 கோடி ஜனமுள்ள சீனா தேசம் குடி அரசாங்கம் அடைந்தும் இன்னம் பெரும்பாலும் பழைய தாமஸ் குணம் நீங்காமலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது! ஆனால் 5 கோடியுள்ள ஜப்பான் தீவு இப்பொழுது எவ்வளவு நாகரிகமும் கௌரவமும் அடைந்திருக்கிறது!! அம்மாதிரியே ஐரோப்பியாக்கண்டத்தில் 16 கோடியுள்ள ரஷியாதேசம் குடிகளுக்குள் ஒற்றுமையில் லாமல் தற்சமயம் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது! ஆனால் 45 கோடியுள்ள நம்முடைய பிரிடிஷ் தேசத்தார் இந்த உலகத்தில் இப்பொழுது எவ்வளவு சக்தியும் கீர்த்தியும் பெற்றிருக்கிறார்கள்!! சமீபத்தில் நடந்த உலக மகா யுத்தத்திலும், பெல்ஜியம், சர்வியா, போலெண்டு போன்ற சிறிய தேசங்களின் பராக்ரமமும், தீரமும், ஜாமனி, ஆஸ்திரியா, போன்ற பெரிய இராஜபங்களும் பிச்சை வாங்கும்படி இருந்தல்லவா? அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளில் நீக்ரோ ஜாதியார் 10-ல் ஒரு பங்கு இருந்தும், மற்றுமுள்ள 9 கோடி வெள்ளைக்காரர்கள் இடையூறுகள் செய்தும், அவர்கள் சென்ற 50 வருஷத்திற்குமுன் 100-க்கு 5 பேர்கள் தான் படிப்பாளிகளாக இருந்தும் சுயமுயற்சியால் இப்போது 100-க்கு 70 பேர்கள் படிப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள்! ஆனால் அந்தோ! இந்தியர்களாகிய நாம் மேற்சொல்லிய சுயமுயற்சி இல்லாமையால் 150 வருஷ காலமாய் 100-க்கு 5 பேர்தான் படிப்பாளிகள் ஆன கணக்கிலேயே மக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். தென் ஆப்ரிக்காவில் நமது ஸாத்வீக காந்தி மஹாத்மா அவர்கள் சொல்ப தொகையான நாலு அல்லது ஐந்து ஆயிரங்களாகிய ஏழை ஸ்திரீ புருஷ ஜனங்களைக்கொண்டு அந்த கவான்மெண்டில் எத்தகைய நற்காரியங்களைச் செய்துவிட்டார்! எத்தால் பிழைக்கலாம்? ஒத்தால் பிழைக்கலாம்! ஏனென்றால் சக்தியும் யுக்தியும், ஒன்று சேர்ந்தால் என்ன வேலைதான் செய்யா. நம் நாட்டிலே மஹம்மதிய ஜனங்கள், ஐந்தில் ஒரு பங்குதானிருந்தாலும், அவர்களினுடைய ஒற்றுமையும், ஊக்கமும், தைரியமும், மதாபிமானமும், ஹிந்துக்களாகிய நமக்கில்லை. கிரிஸ்துவர்களும் அப்படியேதான். ஜனக்கணக்கு குறைவாக இருந்தாலும் மதாபிமானம் அதிகமாகத்தான் பாராட்டுகிறார்கள். பார்வா ஜனங்கள் மொத்தம் ஒரே இலஷம்பேர்கள் இருந்தும் அவர்களினுடைய வியாபாரமும், பணமும், படிப்பும், ஜே. என். டாடா (தாதா வென்றும் சொல்லலாம்!) போன்றவர்களினுடைய பரோபகாரங்களும் மற்ற ஜாதியாருக்கில்லை. தாதா பாய், பவனகிரி, ஸ்கல்லவாலா என்னும் மூன்று இந்தியர்களாகிய சீமை பார்லிமெண்டு மெம்பர்களும் பார்விகாரர்களே! அம்மாதிரியே நம் தென் இந்தியாவிலும், நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளுடைய ஜனத்தொகை கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அவர்களினுடைய தானமும், தர்மமும் எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே! திராவிடர்களில் “மலையாளிகள்,” மற்ற மூன்று பாஷைகளாகிய, தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம் பேசும் ஒவ்வொரு ஜனசங்கியைக் காட்டிலும், அதிகக் குறைவாக இருந்தாலும், ஆதிச் சங்கராச்சாரியார் முதல் ஸ்ரீ சங்கரன் நாயர் வரையில், அவர்களுடைய சாஹஸ்ரமும்,

னாதேசங்கள் போகக்கூடிய தைர்யமும் உற்சாகமும் மற்ற திராவிடா களுக்கு அவ்வளவு இல்லை. மேலும் சண்டை சச்சரவுகளிலும் அவர்கள் சலித்தவர்கள் அல்லவென்றும் சமீபத்தில் தெரிந்ததல்லவா!! கடைசியாக பிராம்மணர்கள் அதிக சுவல்ப ஜனக்கணக்காக இருந்தாலும் அவர் களுக்கு இருக்கும் படிப்பு மற்றவர்களுக்கில்லை. அந்த அந்தணர்களிலும் ஸ்மார்த்தர்தர்சன் அதிகம். அதைவிட வைஷ்ணவர்கள் குறைவு. அதைத் தாட்டிலும் மாத்வர்கள் அதிக கொஞ்சம்பேர்கள். ஆனால் மதாபிமானத் திலும், ஒற்றுமையிலும், மாத்வர்களுக்கிருக்கும் பற்று வைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வளவு இல்லை. அப்படியே வைஷ்ணவர்களின் சுயஜாதி அபிமானம், ஸ்மார்த்தர்களுக்கில்லை. அதாவது ஒருவிதத்தில் பார்க்க ஜனசங்கியை குறையக் குறைய ஒற்றுமையும் ஊக்கமும் உண்டாவதுடன் பெரிய சங் கியை உடைய ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் வித்யாசங்களும், விபரீதங்களும் கூடுமானவரையில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகையால் ஜனத்தொகை அதிகப்படுவதால் சக்தியோ அல்லது யோக்க்யதையோ, அந்தக்காரணத் தினாலேயே, அதிகப்படுமென்று எண்ணுவது தவறான அபிப்பிராயமென்று நமக்கு மேற்கூறிய அனேக ஜன உதாரணங்களால் கண்கூடாகத் தெரி கிறது! ஆகையால் இந்தியர்களாகிய நாம், பிராம்மண—அப்ராம்மண விவாதங்களும், திராவிட ஆதி திராவிட சண்டைகளும், ஹிந்து—மஹம் மதிய விரோதங்களும் ஒன்றையும் பாராட்டாமல் ஒற்றுமையோடு உழைப் போமாயின் நம்முடைய நாய்நாடு, சர்வேசுவரன் கிருபையால் கூடிய சீக் கிரத்தில், மேலான நிலையடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உ. துரைசாமி ஐயர், வாலாஜா நகர்.

ஜீ வ வ தை.

கடந்தவாரம் கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிட்யாரால் அங்குமிங்கும் அலைந்துதிரியும் நாய்களை வெயில்காலத்தில் அடித்துக் கொல்லும் விஷய மாக ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து உத்தரவு பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தடியால் அடித்துக் கொல்லும் செய் கையானது அதிக பரிதாபமானதும், வெகு பயங்கரத்தை உண்டிபண் ணக் கூடியதுமாக விருப்பதால் அவ்விதமாக ஜனங்களின் கண் முன்பாக ஜீவவதை செய்வதைத் தவிர்த்து வேறு விதமாக மாமிசத்தில் தீவிரமான பாஷாணங் கலந்து அங்குமிங்கும் கழுத்தில் யாதொரு தோல்பட்டை இல்லாமல் திரிந்துகொண்டிருக்கும் நாய்களுக்குக் கொடுத்துக் கொல்லும் படியாகப் பிரேரேபணை செய்ததில் கொஞ்சமும் கவனியாமல் எப்பொழு தும்போல் தடியால் அடித்துக் கொல்லுகிற வழக்கத்தைக் கவுன்சிலில் ஏற் படுத்திவிட்டது வெகு குரூரமானதும் பரிதாபமானதுமான காரியமாக இருக்கிறது. உதகமண்டலம் மற்ற முனிசிபாலிட்யில் மாமிசத்தில் தீவிர மான விஷங் கலந்து நாய்களுக்குக் கொடுத்து இவ்விதமான நாய்களின் கழுத்தில் சிறீந்ரால் சுருக்குப் போட்டுக் கட்டி அவற்றை ஒரு இடத்தில்

சேர்த்துவைத்துச் சொந்தக்காரர்கள் யாராவது வந்து கேட்டால் வரியை வசூல் செய்துகொண்டு அந் நாய்களைக் கொடுத்துவிடுவது வழக்கம். அப் படிச் சொந்தக்காரர்கள் வரவிட்டால் சில நாட்கள் கழிந்ததும் சுட்டு விடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த முனிசிபாலிட்யில் மாத்வர் ஜனங்களின் கண் முன்பாகத் தடியாலடித்து வாயிலிருந்தும் தலையிலிருந்தும் இரத்தம் வரவரத் தெருக்களிலும், ரோட்டிலும் இழுத்துக்கொண்டு போகிற வழக் கத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கண்டித்துப் பேசியும் கவுன்சிலில் சற்றேனும் அங்கீகரித்துக்கொள்ளாமல் பழைய வழக்கம்போல் தடியால் அடித்துக் கொண்டு வதை செய்வதைத் தீர்மானம் செய்துவிட்டது விந் தையினும் வெகு விந்தையே. இதுதான் ஜீவகாருண்யம்போலும். நாய்க ளென்றால் அவைகளுக்கு வருத்தம், வதை செய்வதால் உண்டாகாது போலும். இவ்விதக் கொடியதும் சகிக்கமுடியாததுமான செய்கையை இனிமேலாவது கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிட்யார் சீர்திருத்தம் செய்வார் களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எருதின் வலி காக்கைக்குத் தெரி யாதுபோலும்!!

ஆர். வீரையன்,

முனிசிபல் கவுன்சிலர், கோயமுத்தூர்.

குறிப்பு:—கோயமுத்தூர் நகர பரிபாலன சபையாரின் மேற்கண்ட நடவடிக்கை மிக்க விசனிக்கத்தக்கதே. சியாயமாய் ஆண்டவனால் படைக் கப்பட்ட இப்பூமியில் அவன் சிருட்டிகளாகிய சகல ஜீவராசிகளுக்கும் வசிக்க உரிமையுண்டு. இன்னொரு ஜந்துவால் நமக்குத் தீங்கு நேர்வதா யின் நாம் எட்ட விலகிவிடவேண்டியது. இதுவே ஆன்றோர் செய்கையா கும். அப்படிக்கின்றேல் அஜ்ஜீவனுக்கு எவ்வித தீங்கும் செய்யாமல் அதைக் கொண்டுபோய்த் தூரத்தில் விடவேண்டும். இப்போது நாய்க ளால் பெரிய கெடுதி நேர்வதால் அவற்றைக் கொன்றே தீரவேண்டும் என்றாலும் அவற்றிற்கு இம்சையுண்டாக்காமல் கொல்லலாகாதா? தடி யாலடிப்பதால் அவ்வாயில்லாத—ஆனால் நன்றிமறவாழ்வாயில் மனிதனி லும் எவ்வளவோ மேம்பட்ட—ஜெந்து இரத்தம் சிந்தித் துடிதுடித்து மடி கிறது. அது மிக்க கோரமான மனந்துடிக்கும் காட்சியே. இச்சென்னையில் கூட நாடோடி நாய்களைப் பிடித்துப்போய் மூன்று நாட்கள் வைத்திருக் கிறார்கள். அதற்குள் சொந்தக்காரர்கள் சென்று நாய்வரி கட்டிவிட்டு நாயைப் பிடித்துவந்துவிடலாம். மூன்றுநாள் வரை யாரும் வரவிட் டால் பிறகு பாஷாணத்தால் தான் கொன்றுவிடுகிறார்கள். நாடெங்கும் ஜீவகாருண்யத்தைப்பற்றிப் பெருமுழக்கமாயிருக்கும் இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் ஹிந்துக்களடங்கிய ஒரு நகரபரிபாலன சபையின் அங்கத் தினராயிருப்போர் ஜீவகாருண்யத்திற்கு மாறாக நடப்பது மிக்க விச னிக்கத்தக்கதே. பழைய வழக்கமெல்லாமே நல்லதல்ல—புது வழக்க மெல்லாமே கெட்டவையல்ல. அப்படியே எல்லாப் பழைய வழக்கங்களும் கெட்டவையல்ல எல்லாப் புது வழக்கங்களும் நல்லவையல்ல.

நமது நாட்டார் தற்காலத்தில் நம் முன்னோர்களின் வழக்கங்களில் நல்லவற்றைக் கைவிட்டுவிட்டு நவீன நாகரிக ஆசாங்களில் நமக்குத் தீமையுண்டாக்கத்தக்கவைகளையே கைக்கொள்கிறார்கள். ஆண்டவனே இப்பெருந்தவறான வழியினின்றும் நம்மவரைத் திருப்பிக் காப்பாற்றி யருளவேண்டியோம் பிரார்த்திப்போமாக.

பத்திரிகாசிரியர்.

துறவு—யோகம்.

(392-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இந்தப் பிரமாந்திரமே மோட்சமார்க்கமென்று நூல்களாற் புகழ்ந்து கூறப்படுவது. இது முதுகத்தண்டை யூடுவிக்கொண்டு கபாலத்தில் சென்று துவாதசாந்தத்துக்குமப்பால் நிற்பது. ஆண்டு அனந்தகோடி ரூபியர்கள் ஏககாலத்தில் உதயமானாற்போலச் சுயம்புவான துரிய பரப்பிரமம் ஒளிவீசிப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். அதனோடு கலந்து நிற்பதே யோகத்தாலாம் பெரும்பயன். இந்த ஸ்தானமே இராப்பகலற்ற விடம், நினைப்பு மறப்பு மற்றவிடம், வரவு போக்கற்றவிடம், பிறப்பிறப்பற்ற விடம் என்று ஆன்றோராலும் நூல்களாலும் புகழ்ந்து கூறப்படுவது. இந்த மார்க்கத்தில் கோயணுகுவதில்லை. எமன் வருவதில்லை. ஆதலால் இங்கு மரணம் என்பதே யில்லை. இதனாலேதான் பூர்வகாலத்துப் பெரியோர்களிற் பலர் எத்தனையோ கோடிக்கற்பங்களாக் கண்டு கெடுங்காலம் ஜீவித்திருந்ததாக நூல்களிற் காண்கின்றோம். அந்தச் சீர்த்துக்கு மூப்பு இளமை யென்கிற பருவபேதங்கள் கிடையா. இதனாலே மார்க்கண்ட முனிவரைப் பார்த்த யுதிஷ்டிரர் இவர் பல கற்பங்களாக் கண்டு கழித்த முதியவராயிருந்தும் இருபத்தைந்து வயதுள்ள யெனவ்வன பருவமுடையராக விளங்குகிறாரென்று வியந்து கூறியதாகப் பாரதத் கூறுகின்றது.

இவ்வாறு குண்டலியென்னும் சந்தியோடு ஆன்மாவும் மேற்செல்லும் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

“மூலமணி பூரத்தோ டிவிங்க மார்பு
முதுகனம்விற் புருவாடு மொழிவ தாறு
ஞாலமுமென் புனலுமென் பிழம்புங் காலும்
நாதமுறு பெருவெளியு மனமு மாக
மேலணுகிக் குளபதத்தைப் பின்னிட்டுப் பால்
மென்கமலத் தாயிரத்தோட் டருண் பீடத்
தாலவிடம் பருசியதன் மகிழ்ந ரோடு
மானக்க முறும்பொருள் யறிய லாமே.”

குண்டலிசத்தி மூலாதாரத்தைவிட்டு ஆராதாங்களையும் மூன்று மண்டலங்களையும் கடந்து, மனதோடு (ஆன்மாவோடு) சென்று துவாதசாந்தப் பெருவெளியில் விளங்கும் சதாசிவத்தோடு கலக்கும். அதைத் தரிசிப்

பதே முத்தி யென்று கூறப்பட்டது. “இலிங்க” மென்றது சுவாதிஷ்டானம். மணி பூரகயிலிங்கமெனக் கூறினானும் சுவாதிஷ்டானம் மணி பூரகமென மாற்றிப் பொருள்கொள்க; “குளபதம்” புருவ நடுவாகிய ஆக்கின, குளமென்பது நெற்றி. எப்பொழுது மான்மா மனதைப்பற்றிச் சலித்துக்கொண்டே நிற்குமாதலால் அபேதம்பற்றி ஆன்மாவை மனமென்றார்.

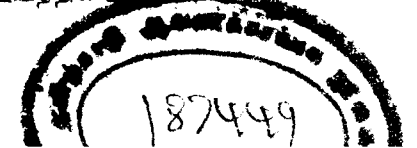
இதனால் முத்திரியந்தம் ஆன்மாவும் மனமும் தனித்து நில்லா என்பது. இது காரணம்பற்றியே ஆன்மாவுக்கு “உள்ளம்” என்று ஒரு பெயர் வழங்குகிறது. முற்கூறியவாறு சதாசிவத்தோடு கலந்த சத்தியின் திருவடிக்கமலத்தில் அபிர்தமயமான தேனூறிப்பெருகும்.

“தாளிணைக் கமல மூழித் தருமபிழ் துடல் மூழ்க
மிளவப் பதங்கள் யாவும் விட்டுமுந் பழைய மூலம்
வானர வென்ன வாகம் வளைத்துயர் பணத்தி னோடு
நானுமைக் கயற்கண் டெஞ்ச ஞானவா னந்த பின்னே.”

அந்த அபிர்தத்தில் முழுதி உடலும் நனைந்து அபிர்தமயமாய்விடும். அதன்பின் சத்தியும் முறையே ஆராதாங்களையும் கடந்து கீழிறங்கி மூலாதார ஸ்தானத்தை யடைத்து முன்போல நித்திரைசெய்யும். இவ்வாறு சீரமெல்லாம் அபிர்தமயமாய்விடுதலால் அந்த யோகியின் சீரம் பஞ்சபூதங்களாலும் மற்றெவற்றாலும் ஊறு அடைவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் சீரத்தை எந்தப் பூதமாகவாவது மாற்றிக்கொள்வார்கள். இது காரணம் பற்றியே ஈபுசுண்டர் என்னும் யோகியை நோக்கி நீர் பிரளய காலங்களில் எவ்வாறு பிழைத்திருந்தீரென இத்திரன் கேட்டபோது, அவர் நான் அக்கினி பிரளயத்தில் அக்கினியாகவிருந்தேன். ஜலப்பிரளயத்தில் ஜலமாகவே யிருந்தேன். இதனால் நானழிவற்றிருக்கிறேன். வெறுப்புத் தோற்றியபோது இந்தச் சீரத்தையே விட்டு சாயுஜ்யமாகிய ஐக்கியமுத்தியை அடைந்துவிடுவேனென்றார். அதுகேட்டு இத்திரன் மகிழ்ந்து நீர் எந்தக்காலத்தில் எவ்வகையாகச் சீரத்தை விடக் கருதுகின்றீரோ அவ்வாறே யாகும்படி நானும்கு வரத்தருகிறேனென்று கூறி வரங்கொடுத்தவிட்டுத் தன்னிருப்பிட்டுச் சார்த்தான்.

இவ்வாறே பிருகுமஹாரிஷியின் புத்திரராகிய சியவனமுனிவர் ஒரு நதியில் முழுதித் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். பெருவெள்ளம் வரத் போது அவரையும் அடித்துக்கொண்டுபோயிற்று. அவ்விடத்தில் வலைகாரர் வலைச்சி மீன் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வலையிற் சிக்கிய பல மீன்களோடு சியவனரும் அகப்பட்டிக்கொண்டார். வலைஞர் வலையை யிழுத்து வெளியிற் போட்டபோது சியவனரைக் கண்டு திணைத்து நின்றார்கள். சற்றுநேரத்தில் முனிவர் கண் விழித்துப்பார்த்தார். வலைஞர் அவரை வணங்கி இஷ்டமான இடத்துக்குச் செல்லக்கடவீரென்று பிரார்த்திக்க முனிவர் சம்மதிக்காமல் தம்மையும் மீனோடுகூடச் சென்று திரை விற்கச்சொன்னார். அப்போது அஸ்திபுரியையாண்ட அரசன் அவருக்காக அனவற்ற பொன் கொடுத்தும் அது தனக்கு விலையாகாதென்று கூறி மறுத்தார். பிறகு அரசன் தன்னுடைய குருவின் உத்தரவினால் பத்துக் காராம்பகவைக் கொடுத்தான். முனிவர் மகிழ்ந்து வலைஞரை நோக்கி நீங்கள் பாகம் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று கூறிப் போய் விட்டார். ஒருகாலத்தில் துவாதசவருஷ (12 வருஷங்கள்) பஞ்சமூண்

* புசுண்டர் சரித்திரம் வாசிட்டத்தில்

டாயிற்று. அப்போது நாட்டுக்குடிகள் வனத்துக்குப்போய்க் கிழங்கு காய்க்கைகளைத் தின்று ஜீவித்தார்கள். அதுவும் அகப்படாமற் போன போது எல்லாரும் ஒன்றுகூடி அங்கிருந்த அசுவத்த மஹரிஷியின் சமாதியின் அண்டையிற்போய் முறையிட்டழுதார்கள். அப்போது அச்சமாதியில் டடக்கியிருந்த முனிவர் ஒரு சித்தராய்த் தோன்றிச் சமாதியினின்றும் வெளிவந்து அவர்கள் குறைகளைக் கேட்டு வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தார். உடனே பெருமழை பொழிந்து எரிந்துபோன செடி கொடிகளெல்லாம் முளைத்துத் தழைத்துச் செழித்துப் பலன் கொடுத்தன. இவ்வாறு அடக்கியிருந்த முனிவர் சித்தர்களுெல்லாரும் லோகோபகாரார்த்தமாக மீண்டும் வருதல் கூடும். அவர்கள் உலகக் கடந்தவர்கள். மாணமென்பது அவர்களுக்கில்லை. ஆதலால் அவர்கள் சரீரத்தைச் சமாதியில் சேமித்து வைப்பதே தகுதி. பூர்வகாலத்தில் (கிருதயுகராதியில்) எல்லாரும் உலக விவகாரமற்று யோகிகளாகவே யிருந்தமையால் அவர்கள் எல்லாரையும் சமாதியிலேயே வைத்தார்கள். ஜனங்கள் சிறிது பாப சம்பந்தப்பட்டப் பிரிந்துபோனபோது அவர்களின் சிலர் அதனையே கையாண்டு வந்தார்கள். அதுதான் இக்காலத்தில் ஒரு சாரார் பிரேதங்களைச் சமாதியிலேயே வைத்து வருகின்றார்கள். விரிச்சிற் பெருகும். (தொடரும்.)

சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

ஸ்ரண்ணிய கருமமு மெண்ணித்துணி.

இஃது நம் ஞான மாதாவாகிய ஓனவைப் பிராட்டியாரின் அமுத வாக்கு. இதன் பொருள் நம் நேயர்கட்குத் தெரிந்த விஷயமே. பெரும்பாலோர் இவ் வழதவாக்கினை நினைப்பதுமில்லை. கவனிப்பதுமில்லை. எத்தகைய காரியமாயினும் யோசனையின்றி அக்காரியத்திற் பிரவேசித்துப் பின் அபஜெயமடைந்து அவமானமுறுகின்றனர். கல்வியறிவில்லாப் பாமரர்கள்தான் இவ்வமுதவாக்கினைக் கவனிப்பதுமில்லை யெனின், கல்வி யறிவுள்ள அறிவாளிகளில்கூட பெரும்பாலோர் இவ்வாக்கினைக் கவனிப்பதாகத் தோன்றவில்லை. அந்தோ இஃது எத்தகைய மதியினம். நாம் ஒரு நற்காரியத்தைச் செய்ய முயற்சி செய்வோமாயின் இக்காரியத்தைச் செய்ய, செய்துமுடிக்க நம்மால் இயலுமா இயலாதா வென்பதைப்பற்றி முன்னம் யோசனை செய்தல்வேண்டும். இயலுமாயின் அக்காரியத்திற் பிரவேசித்தல்வேண்டும். பிரவேசித்தபின் அக்காரியத்திற்கு எத்தகைய இடையூறுகள் நேரினும் விடா முயற்சியுடன் அக்காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இயலாதென்று தோன்றுமாயின் முதலிலேயே விட்டுவிட வேண்டும். ஏனெனில் யோசனையின்றி ஒரு காரியத்தில் பிரவேசித்து அரை குறையாக விட்டு யோஜிப்பதைப் பார்க்கிலும் அதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவதே நலம். இதை நோக்கியே “எண்ணித்துணிக் கருமம் துணிந்தபின்—எண்ணுவமென்பதிழுக்கு” என்றனர் நாயனார்.

இவ்விஷயத்தை நாம் வரைய நேர்ந்ததின் காரணம் பின்வருமாறு:— 1921-ம் வருஷம் அம்பா சமுத்திரத்திலிருந்து (தமிழிமாணி) என்னும் நாமதேயத்துடன் ஓர் மாதார்தச் சஞ்சிகை வெளிப்போந்தது நம் நேயர்கட்குத் தெரியும். இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் தமிழ்ப்பூஷணம் வாசுதேவராவ் கேய்க்வாட் அவர்கள். சொந்தக்காரரும் பிரசுரிப்பவரும் M. S. வைகுந்தநாதபிள்ளை. மாணேஜர் A. M. சங்கரநாராயணன். வருட சந்தா ரூபாய் 2. இதன் ஆசிரியராவது மாணேஜராவது நமக்கு அறிமுகமானவ

ரன்று. நம் “ஆனந்தபோதினி”யின்கண் வெளிப்போந்த எமது விலாசத்தைக் கண்ணுற்றே என்னவோ இச்சஞ்சிகையின் மாணேஜர் 4-3-21ல் நமக்கு ஓர் கடிதம் விடுத்திருந்தனர். அதில் [நமது சஞ்சிகையின் மாதிரிப் பிரதியொன்று தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். நமது சஞ்சிகையின் நோக்கம் நந்தாய் மொழி நன்கு தழைத்துச் செழித்தோங்க வேண்டுமென்பதொன்றே. தாங்களும் அவ்வாறான நோக்கமுடையவர்களென்று நாம் முன்னமேயே அறிவோம். ஆகவே நமது பத்திரிகையைப் பரவச்செய்வதில் தாங்களும் சிறிது முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். நிற்க நமது பத்திரிகையைப் பற்றிய துண்டு விளம்பரங்கள் 50-ம் ஆர்டர் பார புத்தகங்களும் அனுப்பியிருக்கிறோம். அவைகளை நமது சஞ்சிகையின் அபிவிருத்தியைக் கோரும் நண்பர்களுக்கு அனுப்பி அவர்களைச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பீர்களென நாம் பெரிதும் நம்புகிறோம். ஒவ்வொரு ஆர்டர் புத்தகத்திலும் 25 பாரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. புத்தகம் 1-க்கு கமிஷன் 5-4-0 ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதை அங்கீகரித்துச் சந்தாதாரர்கள் சேர்த்துக்கொடுப்பது தமிழ்ச் சேவையை ஆதரிப்பதாகுமென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை] என வரைந்திருந்தார்.

அதற்கு நாம் இத்தகைய அரிய பெரிய தேசைக்காரியத்திற்கு எம் மாலியன்ற உதவிசெய்யச் சித்தமாயுள்ளோமாயினும் அடியேனுக்குக் கமிஷன் தேவையில்லை எனப் பதில் விடுத்தனம். அதன்பின் ஆர்டர்பாரங்களும் துண்டுபிரசுரங்களும் வரப்பெற்று, நாம் வாக்களித்த பிரகாரமே நம்மாலியன்றவரை சில சந்தாநேயர்களை அறிமுகமாக்கிவைத்தோம். 1921-ம் வருஷத்திய ஜனவரி, பிப்ரவரிச் சஞ்சிகைகள் வந்து சேர்ந்தன. அதன்பின் எக்காரணத்தாலோ நாளது வரை சஞ்சிகையாவது கடிதமாவது கிடைக்கவில்லை. நாம் கடிதம் வரைந்தால் பதில் இல்லை. சந்தாதாரர்கள் ஹிம்சையோ கூறமுடியாது. தமிழிமாணியோ தமிழையும் ரூபாயையும் ஆவாகனம் செய்துவிட்டது. சந்தாதாரர்கள் ரூபாயை வாபீஸ் செய்யச்சொல்லி வற்புறுத்தினர். என் செய்வது? பேபாமல் சந்தாதாரர்கட்கெல்லாம் ரூபாயை வாபீஸ் செய்துவிட்டேன். நேயர்களே! அடியேன் உபகாரம் செய்யப்போய் அபராதம் வந்ததைப் பார்த்தீர்களா?

எம்மைப்போல இன்னும் எத்தனைபேர்கள் மோசம் போனார்களோ தெரியவில்லை. எப்போது சஞ்சிகை நின்றதுவிட்டதோ அப்போதே ரூபாயை வாபீஸ் செய்துவிடவேண்டும். இஃதன்றோ அறிவாளிகளின் செய்கை. இத்தகையோர்கள் நாளும் சஞ்சிகை நடத்துகிறோமென்று வெளிவருவது நகைத்தற்கிடமன்றோ?

நாளதுவரை இவ்வாசிரியரையாவது மாணேஜரையாவது ஊழித்துக் கடிதம் வரைந்தவனல்லன். தற்காலமும் இவர்களின் குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டியதேயன்றி ஊழித்ததாகாது. தமிழிமாணியின் மாணேஜராகிய A. M. சங்கரநாராயணன் என்பவர் நம் ஆனந்தன் தொகுதி 3, பகுதி 11, 431-ம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு வரைந்திருக்கின்றனர். (ஒவ்வொருவருக்கும் தன் குற்றம் தனக்குத் தெரியாதாகையால் வேறொருவர் சொல்லித்தானாகவேண்டும். ஒருவர் ஒரு குற்றம் செய்தபொழுது அக்குற்றத்தை யறிந்தும் வானாவருக்குமொருவன் முன்னவன் செய்யும் குற்றத்திற்கு உதவியாயிருந்ததற்கொப்பாவான்] எனக் கூறியிருப்பதால் இவர் குற்றத்தை நாம் எடுத்துக்காட்டாவிடின் நம்மையன்றோ சாரும் அக்குற்றம்,

நதீப்பி:—ஆனந்தனின் சந்தர்ப்பங்களாகிய சகோதர சகோதரி களே! இத்தகைய போலி ஆசிரியர்களையுடைய சஞ்சிகைகளுக்குச் சந்தர்ப்பங்களேச் சேர்த்துக் கொடுத்து நாம் நஷ்டமடைவதைவிட சஞ்சிகைகளிலெல்லாம் உயர்ந்ததும், அரிய பெரிய விஷயங்களைத் தன்னகத்திலடக்கியுள்ளதும், மாதாமாதம் தவறாமல் வெளிவருவதுமான நம் ஆனந்தனுக்கு வருஷா வருஷம் நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மாலியன்ற அளவு சந்தர்ப்பங்களைச் சேர்த்து வருவோமாயின் நம் ஆனந்தன் மாத மொரு முறையன்று, இருமுறை 'வெளிப்போந்து' நமக்கு நல்லறிவைப் புகட்டி நம் இந்துதேசத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்வான் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லாது. நேயர்களே! இப்புண்ணிய கைங்கர்யத்தைச் செய்யப் பின்னடையாதீர்கள். இதற்கு முன் எத்தனையோ நேடர்களே நம் ஆனந்தனுக்கு அறிமுகமாக்கிவைத்துள்ளோமாயினும் சின்னாட்களாக காங்கிரஸிலீடுபட்டுக் கதரை அபிவிருத்தி செய்வதில் கவனத்தைச் செலுத்தியதால் இத்தொண்டைக் கவனியாது விட்டனன், இனி அங்குமன்று. இதுவும் ஒரு தேசத் தொண்டாகையால் நம் ஆனந்தனுக்கு இனி வருஷா வருஷம் இத்தனை சந்தர்ப்பங்களைச் சேர்த்தே நீருவது என்று ஓர் பிரதிஞ்ஞை செய்துகொண்டுள்ளேன்.

அன்புள்ள சகோதரர்களே! இதுவும் ஒரு தேசத்தொண்டென்பதை மறவாதீர்கள். நம் ஆனந்தனைப்போன்ற சஞ்சிகைகளால்தான் நம் தேசம் முன்னேற்றமடையவேண்டி யிருக்கின்றது. நம் பாரதமாதாவுக்குத் தொண்டுபரியுங்கள். நம் ஆனந்தனும், ஆசிரியரும், அதிபரும் நீடுழிவாழ்க. பரமன் அருள்புரிவாராக.

ஏ. ல. தீப்புசாமி முதலி,

எழுர், ராசீபுரம் தாலுகா.

நதீப்பி:—இதில் கூறப்பட்ட ஆசிரியராலேயே முன்பு இச்சென்னை லேயே ஒரு சஞ்சிகை தொடங்கப்பட்ட இரண்டொரு மாதங்களில் சின்றுவிட்டது. அப்போது அதைப்பற்றிய விளம்பரத்தில் இந்த ஆசிரியர் “தமிழை அபிவிர்த்திசெய்வதற்கென்றே வடநாட்டில் அவதாரம் செய்து தென்னாட்டிற்கு எழுந்தருளினர்” என்று குறித்திருந்தது. பத்திரிகைகளில் நமது நாட்டார்க்கு அபிமானம் ஏற்கனவே குறைவாயிருக்கும் இக்காலத்தில், பத்திரிகை, சஞ்சிகை என்றால் அவநம்பகமுண்டாக் கத்தக்க இத்தகைய சம்பவங்கள் நிகழ்வது மிக்க விசனிக்கத்தக்கதே. அப்படிச் சஞ்சிகை நடத்தமுடியாமற்போனால் உடனே சந்தாக்களைத் திருப்பி யனுப்பிவிடுவதல்லவோ அத்தகைய கௌரவத் தொழிலை யேற்றுக்கொண்டவர்களுக்குத் தகுதியான நடக்கை. சஞ்சிகை விருத்தியடையவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணங்கொண்டு சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பவர்களுக்கு நஷ்டமும் இழிச்சொல்லும் பரிசாகக் கிடைக்கும்படி செய்வது பொதுவாய்ப் பத்திரிகைகளின் அபிவிருத்திக் கெட்டியு செய்வதாகும்.

கலியுக விவாக வினோதம்.

நேயர்களே! மதுரையம்பதியில் நடந்த ஓர் விவாகத்தைப்பற்றி அடியில் வரைந்திருக்கிறேன். மணம் செய்துகொண்டவர்கள் பெயரையும் செய்துவைத்தவர்கள் பெயரையும் வரைந்தால் அசம்பாவிதமாகுமென்று வரையவில்லை. இக்காரியத்தை நடத்தினோர்களே இப்பத்திரி

கையைப் பார்க்க நேரிடின் அவர்களுடைய அனுமதியின்றிப் பிரசுரித்ததற்கு மன்னிப்பார்களாக.

சமார் 13 யயதுடைய ஓர் அந்தணர் குலப்பெண்ணை அப்பெண்ணினுடைய தாய் தகப்பனர் பணத்திற்காசைப்பட்டு, 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவனும், ஒரு லட்சரூபாய் ஆஸ்தியை உடையவனும், முதல்தாரத்தை இழந்தவனுமாயி ஒருவனுக்கு மணம்புரிய ரிச்சயம் செய்திருந்தார்கள். அப்பெண், பெண்கல்வி கூடாதென்ற மூடநம்பிக்கைக்கு விரோதமாகக் கொஞ்சம் நன்றாய்க் கல்விகற்றவள். அப்பெண் முதல்தடவையாக, எதிர் கொண்டழைப்பு என்ற சடங்கு நடந்ததினத்தில்தான் தனக்கு ரிச்சயித்திருக்கும் கணவனைப் பார்த்தான். பிறகு பெண் தன் தகப்பனாரிடம் தனக்கு அப்புருஷனை மணம் செய்தால் தான் கிணற்றில் விழுந்து இறந்துவிடுவதாகக் கூறினாள். தனக்கு அக்கணவனை மணம் செய்துவைப்பதைவிட தன்னை தாய்தகப்பனர் விஷமிட்டிக் கொன்றால் மிகவும் நலமாயிருக்கும் என்று சொன்னாள். பிறகு அடியில்கண்டபடி நடந்தது.

மறுநாட் காலை 5 மணிக்கு பெண்ணுறக்கத்தில் இருக்கும் சமயத்தில் அப்புருடன், பெண்ணினுடைய தாய், ஓர் புரோகிதன் இவர்கள் சென்று பெண்ணை எழுப்பி, தாக்கக் கலக்கத்தில் அப்பெண் கதறக்கதற, விவாக சடங்குகளும், மந்திரமுயில்லாமல், தாலியைக் கட்டிவிட்டார்கள்.

இதுவும் கலியுக விந்தைகளில் ஓர் விந்தையே. தன்னை மணம்புரிந்து கொள்ள இஷ்டமில்லாத ஓர் பெண்ணை மணந்துகொள்ள ஓர் புருடன் எவ்வாறு சம்மதப்படுகிறானோ! இதுவும் ஓர் விந்தையே.

பெண்ணின் தாய் யாது சொல்கிறாளென்றால் பெண் கணவனை இழந்துவிட்டாலும் பணம் இருக்கிறதல்லவா என்கிறாள். இந்தத் தாயினுடைய எண்ணம் சிறைவேற அப்பெண்ணினுடைய ஓர் ஜென்மம் வீணாகப் போகவேண்டியிருக்கிறது.

தாய் பணத்திற்காக விவாகம் செய்கிறாளே தவிர பெண்ணிற்காக விவாகம் செய்யவில்லை. இச்சதிபதிகளின் இவ்வாழ்க்கை எவ்வளவு இன்பமாய் நடைபுறுமோ.

குலமேவண்டு மென்றிருப்பர் குலத்துளார்
கல்வியினுற் குறையாருளார்
பலமேவண்டு மென்றிருப்பர் தந்தைமார்
பரந்தபெருஞ் செல்வமுள்ள
தலமேவண்டு மென்றிருப்பர் தாய்மார்கள்
யௌவனமும் அழகும் சார்ந்த
நலமேவண்டு மென்றிருப்பர் நாறுகுழன்
நங்கைமார் நலத்தின் மிக்கார்.

என்று ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளார்.

பெண்கள் எப்போதும் யௌவனமும் அழகும் பொருந்திய கணவனையே விரும்புவார்கள்.

“கைநிறைந்த தனத்தினும் கண்ணிறைந்த கணவனே மேல்” ஆயினும், எல்லாப் பெண்களுக்கும் அழகுள்ள கணவனே கிடைப்பது அரிது; இருந்தாலும் பெண் விரும்பாத ஓர் கிழவனுக்குப் பொருளுக்காக ஆசைப்பட்டுப் பெண்ணை விற்றுவடுவது இழிவான செய்கையாகும்.

“ஓர் சந்தாதாரி”

குறிப்பு:—இத்தகைய தாய் தந்தையர் சுத்த அறிவிலாத மூடர்களேயாவர். இவர்கள் தம் பெண்ணுக்கு நமன்போன்றவர்கள். அப்பெண் தன் வாழ்க்கை நலத்தை யிச்சன்மத்தில் இழக்கேர்ந்த பாபம் இவர்களைச் சார்ந்தே தீரும். அந்தோ 60 வயது வரையில் உலகபோகத்தை யனுபவித்தும் விரத்தியடையாது, தன்னை மணக்க விரும்பாத ஒரு பெண்ணை வலிய மணந்த அந்த ஆடவன் மதியிருந்தவாறென்னையோ? மனிதரினும் தேவருண்டு மனிதரினும் விலங்குண்டு என்பது பொய்யோ! இத்தகைய கலியாண குணங்களைச் சுற்றத்தார் நடவாது தடுப்பதுதான் நீதியாகும். இத்தகைய அக்கிரமங்கள் நம் நாட்டில் சீர்பெறலரிது. ஆண்டவனருள்புரிவாராக. பத்திரிகாசிரியர்.

9-ம் ஆண் 6.

அடுத்த ஆடவர் 9-ம் ஆண்டு பிறக்கிறது. கடந்தவருடம் அனுப்பியது போல் ஆணியாத சஞ்சிகையை வி-பி-யிலனுப்பி 9-ம் வருட சந்தாவை வசூலிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். முன்பணமனுப்பாமல் வி-பி-யில் சஞ்சிகை பெறுவதால் 3 புது அதிகச்செலவும் வீண் ஆஸியம் முதலியவைகளும் தேர்ந்தது யாவருமறிந்ததே.

கடந்த வருடம் மேல் 80வ வரைக்குமே தவணை வைத்திருந்தோம். சிலர் ஜூன் மாதத்தில் சம்பளம் வரும் காலமானதால் அப்போது சந்தாவை யனுப்ப அனுசூலமாயிருக்குமென்று வரைந்தார்கள். அதனால் பிறகு ஜூன் 14வ வரைத் தவணையை யொத்திவைத்தோம். ஆனால் அவ்விஷயம் ஜூன் மாதம் வெளியான சஞ்சிகையில்தான் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அதனால் சந்தாதாரர்களுக்கு அனுசூலமில்லாமற்போக அனேகம் வி. பி.கள் திரும்பிவர தேர்ந்தது.

யாவும் யோசித்தே யிப்போது 1923-ல் ஜூன் 14வ வரையில் தவணை யளித்திருக்கிறோம். ஆகையால் சந்தாநேயர்கள் ஜூன் மாத ஆரம்பத்திலாவது சந்தாவை அனுப்பிவிட்டலாம்.

அடுத்த வருடம் சஞ்சிகை வேண்டாதவர்கள் மேல்கண்ட தவணைக்குத் தெரிவித்துவிட்டால் வி. பி. யனுப்பாமல் 12-வது ஆணியைச் சஞ்சிகையை சாதாரண தபாலில் அனுப்பி விடுவோம். அப்படித் தெரிவிக்காமலிருந்து வி. பி. வந்தபின் வாபீஸ் செய்வோர்க்கு 12-வது சஞ்சிகை பிறகு அனுப்பப்படமாட்டாது.

சஞ்சிகையை நிறுத்தும்படி வரைவோரும், மணியார்டர் அனுப்புவோரும் சந்தா நம்பரை தெரிவிக்காவிட்டால் பின்னால் வி. பி. வரும். ஆகையால் ஒவ்வொரு சந்தாதாரரும் தயவுசெய்து இம்மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேல்விலாசத்தில் பெயருக்குமுன் அச்சிலாவது, அல்லது வலது மேல் மூலையில் கையெழுத்திலாவது குறித்திருக்கும். நம்பரை யவசியம் தெரிவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம். பத்திராதிபர்.

பகவத்கீதை வசனம்.

(389-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(ஆன்மாவைச் சம்சாரத்தினின்றும் கரையேற்றுவதைப்பற்றி பகவான் கூறுகின்றார்.)

ஏ பார்த்தா! இவ்வாறு யோகத்தின்கண் ஆருடனானவன் தனதான் மாவை விவேகத்தோடுகூடிய மனதால் சம்சாரத்தில் மூழ்காவண்ணம்

பாதுகாக்கவேண்டும். தனதான்மாவல்லாமல் தனக்கு மேன்மைசெய்யத் தக்கவர் வேறு யாருமில்லை. ஆன்மாவல்லாமல் தனக்குக் கீழ்மை செய்யத்தக்கவரும் யாருமில்லை. தனதான்மாவே தனக்குச் சத்துரும் தனதான்மாவே தனக்கு மித்துருவுமாகும். (விவேகத்தால் மனதை வசப்படுத்தி சம்சாரபத்தத்தில் யான் எனதென்ற அபிமானங்கொள்ளாது தடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.)

(எவ்வாறான ஆன்மா மித்துரு எவ்வாறான ஆன்மா சத்துருவென்று அர்ச்சுனன் கேட்ட சங்கைக்குப் பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.)

ஏ பார்த்தா! இப்பிறப்பிறப்பாகிய சாகரத்தைக் கடக்கும்வண்ணம் விவேகத்தோடுகூடிய மனதால் தன் தேகேந்திரியாதிருபமான கூட்டத்தைத் தன் வசப்படுத்துபவன் எவனோ அவன் தனக்குத்தானே மித்துருவாகிறான். அப்படிக்கின்றி மனம்போன போக்கில் விட்டுவிடுவான் தனக்குத்தானே சத்துருவாகிறான்.

(குருமுகமாக) சாத்திர ஆராய்ச்சியெய்து சாத்திரங்களாலறியத்தக்க பயனை யபரோக்ஷமாயிற்று, இந்திரியங்களைத் தன் வயப்படுத்தி விஷயாதிகளால் கலங்காத சித்தமுடையவனும் ஓட்டையும் பொன்னையும் சமதிரஷ்டியாய்ப் பார்க்கக்கூடிய யோகியே இச்சம்சாரத்தின்கண் யாவரும் நடிக்கும் மாயா நடனத்தில் சிக்காமல் தான் சாக்ஷிமாத்திரமாய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு சலனமற்றவனாகவே யிருப்பான்.

ஏ அர்ச்சுன! பிரதிபலன் கருதாமலே தனக்கு உபகாரம் செய்வோன், மிக்க அன்பான சினேகன், தனக்குத் தீமைசெய்வோன், தன்னை யலட்சியம் செய்வோன், தனக்குச் சினேகனுமல்லாமல், பகைஞனுமல்லாமல் மத்தியஸ்தனாயிருப்போன், தன் விரோதி, தன் பந்து, அன்னியன், ஈசுவரபத்தியுடைய சாதுவாகிய புண்ணியபுருடன், மகாபாபி ஆகிய யாவரிடத்தும் சமசித்தனாயிருப்பவனே யோகி எனப்படுவான்.

மேலான இந்த யோகத்தை யெவ்வாறு முயல்வதென்பதைப்பற்றிக் கூறுகிறோம் கேட்பாயாக.

இந்த யோகத்தைச் செய்ய முயல்வோன் ஆசையை யொழித்து, ஒரு வரிடம் சென்று தனக்கொன்று வேண்டுமென்று யாசிக்காமல், யோகசித்திக்கென்று நூல்களில் கூறப்பட்ட மலைக்குகை முதலிய ஏகாந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து, சத்தமாயுள்ள ஒரு ஸ்தானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அந்த இடம் அதிக உயரமாகவாவது தாழ்வாகவாவது திராவண்ணம், சமமாக தர்ப்பைபரப்பி அதன்மேல் மான்ரோல் விரித்து அதன்மேல் மிருதுவான வஸ்திரம் விரிக்கவேண்டும். அப்புருடன் அத்தகைய ஆசனத்திலமர்ந்து இந்திரிய நிக்கிரகம் செய்து மனதை யொடுக்கி, அந்தக் கரணசத்தியின் பொருட்டு சமாதியப்பியாசம் செய்யவேண்டும்.

(யோகாப்பியாசத்தின்பொருட்டு இதுகாறும் வாகியாசனம் முதலிய

வற்றைக் கூறி இனி அந்தர்முகத்தில் செய்யவேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறத் தொடங்கி தேகத்தை யெவ்வாறு நிறுத்தல் வேண்டும் என்பதைக் கூறியருள்கின்றார்.)

ஏ அர்ச்சுன! அவ்வாறு ஆசனத்தில் அமர்ந்த புருடன் சிரசும், கழுத்தும், தேகமும் நேராகத் தண்டம்போலிருக்கும் வண்ணம் நேரே அசையாத நிலையில் இருந்து நாசி நுனியின்மேல் தன் கண்களின் பார்வையை நிறுத்திக் கடல்போலியும்குஞ்சலருபமான ஆசையும், தேகமயமும் தன்னைவிட்டு நீங்கச் செய்து அலையும்னத்தை யகத்தடக்கிப் பரமேசுரனாகிய என்னிடத்தில் சித்தம் நிலைத்திருக்கச் செய்யுமதுவே யோகமாம்.

மேற்கூறிய நியம்பிரகாரம் நிரந்தரமும் சமாதி யோகம் பயில்வோர் முடிவில் சித்த கிரோத முடையவராய் நிருவாண சொரூபனாகிய என்னையே யடைவார்கள்.

(இனிப் பகவான் அந்த யோகம் பயில்வானது ஆகார நியமம் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறியருள்கின்றார்.)

ஏ அர்ச்சுன! அதிக ஆஹாரம் புசிப்போனுக்கும் ஆஹாரத்தை அடியோடு நிக்கிரஹம் செய்வோனுக்கும் இந்தயோகம் கைகூடாது. அகவாறே சித்திரை, தொழில் முதலியவற்றிலும். அதாவது அதிகமும்ல்லாது மிகக் குறைவாகவுமல்லாது மிதமான உணவும், அவ்வாறே மிதமான சித்திரையும், மிதமான தொழில் முதலியவையும் உடையவனுக்கே இந்த யோகம் கைகூடும்.

[இந்த யோகம் பயில்வோர் தமது வயிற்றின் அரைபாகத்தை ஆகாரத்தால் நிரப்பவேண்டும். அதாவது அரைவயிறு ஆகாரமே புசித்தல் வேண்டும். மீதி அரை வயிற்றில் கால்வயிற்றை ஜலத்தால் நிரப்பி மற்ற கால் வயிற்றைக் காலியாகவே விட்டுவிட வேண்டும் என்பது யோகதால் விதியாகும். சித்திரை யதிகமாயின் தமோருணமதிகரித்து யோகத்தைக் கெடுத்துவிடும். சித்திரை யதிகம் குறைந்தால் யோகம் பயிலுங் காலத்தில் உறக்கமுண்டாகி யோகங் கெடும். அவ்வாறே அதிக தொழிலாக் தேகசிரமமுண்டாகி ஆயாசம் தோன்றி யோகங் கெடும். தேகத்திற்குக் கமனாதி ரூபத்தொழில் அடியோடின்றேல் சோம்பலும், ஆரோக்கியத் தாழ்வுமுண்டாகி யோகம் கெடும். ஆதலின் ஊண், துயில், தொழில் யாவும் மிதமாகவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது.]

(உணவாதிகளின் அளவைப்பற்றிக் கூறியபின் யோகம் பயிலத் தகாத காலங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.)

“ஏ பார்த்த! இந்த யோகி அதிக அன்னம்புசித்து பொருமுதலுடையவனாக விருக்கும்போதும், ஆயாசமுடையவனாக விருக்கும்போதும், மனதில் வியாடலும் கலக்கம் உடையவனாக விருக்கும்போதும் யோகாப்பியாசம் செய்யலாகாது. அப்படியே மிகுந்த குளிக்காலத்தும், மிகுந்த உஷ்ண காலத்தும், காற்று மிகுதியாயிருக்குங் காலத்தும் யோகம் செய்யலாகாது.

வே அர்ச்சுன! மிதமான ஆகாரம், சித்திரை தொழில் உடையவனுக்கே இந்த யோகம் கைகூடும்.

அரீச்சுனன்:—ஏ பகவான்! இவ்வாறு முயன்று சம்பாதித்த யோகத்தால் அவன் அடையத்தக்க பலன் யாது?

பகவான்:—இந்தச் சமாதி யோகத்தை மேற்கூறியபடி அநுஷ்டிக்கின்ற யோகியின் சித்தமானது, காற்றில்லாத விடத்திலுள்ள தீபம் எவ்வாறு சற்றுச் சலிக்காது சித்திரதிப்போல் நிற்கின்றதோ அவ்வாறே, சலனமற்று நிற்கும். இவ்வாறு எப்போது அவன் சித்தம் சொப்பிரகாச சொரூபமான ஆன்மாவின் கண் இலையப்பட்டுவிடுகிறதோ, அப்போது அவன் ஆன்ம சாட்சாத்காரத்தானுண்டாகும் பரமானந்தத்தை யடையாநிற்பன்.

எந்தச் சுகமானது இவ்விந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் தேவலம் சுத்தபுத்தியால் கவருவதோ, எது காலதேசவஸ்து பரிச்சேத ரகிதமான பிரம்மரூப சுகமாகுமோ, எதையடைந்தோர் அதினின்றும் அந்நியமாகார் களோ, எதையடைந்தோர் அதற்கு ஒப்பானதும் உயர்வானதும் உண்டென்று கருதார்களோ, எந்தச் சுகமானது சத்துவப் பிரதானமான புத்திக்கே கவரும்படியான விஷயமாய் நிற்குமோ அதன்கண்ணே அந்த யோகி இலயித்திருப்பன். (தொடரும்)

சீடன்.

நாம் க்ஷீணதசையடைந்ததன் காரணம்.

இந்தியர்கள், முக்கியமாய் ஹிந்துக்கள் க்ஷீணதசையடைந்ததன் சில காரணங்களைப்பற்றி ஸ்ரீமான் டூங்கார்ஸீ தரம்ஸீ (Doongarsee Dharamsee) என்பவர் கல்கத்தாவில் மார்ச்சுலீ வெளியான ‘வேல்பேர்’ (Welfare) என்ற மாதாந்த ஆங்கில சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்த விஷயத்தி லிருந்து எடுத்ததன் மொழிபெயர்ப்பை மீண்டு வெளியிடுகிறோம். இது நம் நாட்டாரனைவருமே அவசியம் அறியவேண்டுவதாகையால் இதை நாம் ஆனந்தனில் பிரசுரிக்க நேர்ந்தது. நம் நாட்டார், அதிலும் முக்கியமாய் மானவர்கள் அவசியம் இதைப் பன்முறை வாசிக்க மனதில் வைத்து நடந்துகொள்ளவேண்டியபிரார்த்திக்கிறோம்:—

இந்திய ஜனங்கள் அதிலும் முக்கியமாய் ஹிந்துக்கள் இப்போது க்ஷீணதசையையும் கேட்டையும் உண்டாக்கத் துண்டெல்களால் சூழப் பட்டிருக்கிறார்கள். இக்காலத்துள்ள இந்திய வாலிபர்கள் தேக பலத்திலும், கஷ்டத்தைத் தாங்கும் சக்தியிலும், ஊக்கத்திலும் இன்னும் தேக உயரத்திலுங்கூட முன் சந்தியாரிலும் குறைந்தவர்களாய் இருக்கிறார்களென்று வயோதிகர்கள் குறை கூறுவதைப் பன்முறை நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஜனசமூகத்தின் தலைவர்கள் இதைப்பற்றிய முழு விவகாரத்தையும் சோதனை செய்தறியவேண்டிய காலம் இப்போது வந்து விட்டிருக்கிறது. இராஜாங்க விவகாரங்களே நமது கவனத்தை யதிகமாகக் கவர்ந்துகொண்டதால், அதைப்போன்ற இதர முக்கியமான விஷயங்களை நாம் கவனிக்காமலே அசட்டையாயிருக்கிறோம். தேகக்ஷேமத் தைப்பற்றிய விஷயம் மிக்க அக்கரையாய்க் கவனிக்கப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.

கடந்த டிசம்பர்லீ சுயாவிற்கூடிய ஹிந்துமகாசபையில் பண்டித மதன்மோஹன்மாளவியா அவர்கள் இதைப்பற்றித் தெளிவாக எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள் பெரும்பாலும் சைமன்களாகிவிட்டார்

களென்றும், திடவென்று ஒரு அவசிய சந்தர்ப்பம் நேர்த்தபோது அவர்கள் மனோவல்லமையையும், துணிகரத்தையும், தைரியத்தையும் வெளியிடுவதில்லையென்றும் அவர் முறையிட்டுக்கொண்டார். அத்தகைய சமயங்களில் அவர்கள் தம்மம் வரையில் அல்லது தத்தம் குடும்பம் வரையில் பாதுகாத்துக்கொள்ள முயல்கிறார்களேயன்றி, கிராமம் அல்லது ஜில்லா அல்லது தேசம் முழுமையும் சேஷமமடைய வேண்டுமென்பதைக் கவனிப்பதேயில்லை. ஒருவன் நன்றாகக் கவனித்தால் ஹிந்து சமூகத்தாரிடம் சமயத்தில் எதிர்பார்க்கப்படத் தைரியத்தை அனேக சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் காட்டவில்லை யென்று உடனே அறிந்துகொள்ளலாம். இதற்கு ஒரே யொரு திருஷ்டாந்தமாக ஒரு வருடத்திற்கு முன் மலையாளத்தில் நிகழ்ந்த மாப்பிள்ளைகள் கலகத்தைக் கூறுகிறேன். அங்கு ஹிந்துகளே யதிகமாகவிருந்தும், அவர்கள் ஒன்றுசேரும் திறமையில்லாததாலும், கோழைத்தனத்தாலும், அவரவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதையே கவனித்ததாலும் அவர்களுக்கும் அவர்கள் மாதர்களுக்கும் மிகக் குறாமான துன்பங்கள் சம்பவித்தன. பாஞ்சாலத்திலுள்ள மூட்டான் நகரத்திலும், அங்குள்ள ஜனங்கள் வீரம் பொருந்தியவர்களாகவிருந்தும், குறைந்த அளவில் மலையாளத்தில் சம்பவித்ததுபோன்றே நடந்தது. ஒரு சமயத்தில் ஒரு முாட்டு வெறியன் கரத்தில் ஒரு சிறு கத்தியை வைத்துக் கொண்டு தூற்றுக்கணக்கான ஜனங்களை இரண்டுமணிசேரம் கிட்டெருங்கலிடாமல் பிரட்டிக்கொண்டிருந்ததைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டேன். ஒரு சமயம் சுமார் தூறுபேர்கள் கூட்டமாய்க் கலியாணத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது ஒரேயொரு வழிபறிக்கள்ளன் அத்தனை பேரையும் மடக்கிக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போனான். ஒருவரே னும் அவனைத் தடுக்கக் கைதுக்கக்கூடிய தைரியமுடைத்தானவர்களாக விருத்திருக்கவில்லை. தெருச்சண்டைகளிலுங்கூட பலனேமான கட்சிக்கு உதவி கிடைப்பதரிது. அக்கட்சி போலீஸார் உதவியைத்தான் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

விஷயங்கள் இம்மாதிரி நிலைமையிலிருப்பதற்குக் காரணங்கள் என்ன?

சில வேளைகளில் குழந்தைகள் தொந்தரவு செய்யாது பேசாமலிருப்பதற்காக பேய் பிசாசுகளைக் கூறி யவர்கள் மனதில் பீதியை யுண்டாக்குகிறார்கள். இப்பயம் குழந்தைகளின் சுபாவத்திலேயே ஆழ்ந்து வேருன்றி விடுகிறது. இவர்கள் பெரியவர்களானபோதும் அதை யொழிக்க முடிவதில்லை. வயது வந்தவர்களிலும் அனேகர் பேய் இருக்கிறது என்ற வதந்தியுள்ள விடத்திற்குத் தனியாகச் செல்லப் பின்னடைவதைக் காண்கிறோம். அனேகம் வாலிபர்களிடமுள்ள இத்தகைய ஆண்மையற்ற நடக்கையான நிலைக்கு இதுவே முதற்காரணமாகும்.

முற்காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் வாலிபர்களுக்கு இந்திய விளையாட்டுகளிலிருந்த பிரியம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே போகிறது. முற்காலத்தில் ஒருவர் எங்கு சென்றாலும் பிள்ளைகள் குஸ்தி செய்தல், கோல் வித்தையில் பழகுதல், தாண்டிதல், நீஞ்சல், ஒடுதல், படகு வலித்தல், இந்தியப்பந்தாடல் முதலிய விளையாட்டுகளில் பழகுவதைக் காண்பது நிச்சயம். பிள்ளைகளுக்குப் பலத்தையும், சுறுசுறுப்பையும், சுகத்தையும் அளிக்கத்தக்க அவ்விளையாட்டுகள் இப்போதில்லை. மேலும் இந்த விளையாட்டுகளால் ஒரு செல்வமில்லை. இத்திய வாழ்க்கைக்கு அவைகள் தகுதியானவைகள். இப்போது அவைகள்

விடப்பட்டு, எல்லா ஜாதி முடியாத அதிக பணச்செலவுள்ள மேல்நாட்டு விளையாட்டுகளை இந்திய வாலிபர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனேகம் பிள்ளைகள் அந்த விளையாட்டுகளை யிப்போது பழைய தரா வென்றும் கருதுகிறார்கள். (இது நம் நாட்டின் கெட்டகாலக் குறியன்றி வேறில்லை.)

இந்தியப் பெற்றோரில் அனேகர் தம் புத்திரர்களைப் பெயருக்குமட்டும் பெரிய மனிதர்களாக்கிவிடப் பிரியப்படுகிறார்கள். தலைமயிரைக் கத்தரித்துவிட்டுச் சீவிக்கொண்டு, பொற்கட்டுப்போட்ட மூக்குக்கண்ணாடியும், நேர்த்தியான கேம்பிரிக் ஷர்ட்டும், சார்தியூர் வேஷ்டி அல்லது காற்சட்டையும், பளபளப்பான டாஸன் பூட்ஸும், பட்டு மேஜோடும் அணிந்து, வாசனையிட்ட கைக்குட்டையும், வெள்ளிப்பூண்கட்டிய கோலும் கையிற் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டியது. இக்காலத்தில் பூரண பெரிய மனிதனாவதற்கு அவசியமாக வேண்டத்தக்கவை. பெரியமனிதன் கஷ்டப்படலாகாது, கையால் வேலைசெய்யக்கூடாது. குடியானவர்கள் பயிரிடுகிறார்கள், கொற்றர் கட்டிடவேலைசெய்கிறார்கள், தச்சர் மரவேலைசெய்கிறார்கள், கொல்லர் இரும்புவேலைசெய்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெரியமனிதன் மகன் இத்தகைய வேலைகளொன்றும் செய்யமுடியாது. அவன் பெரிய மனிதனாகவே பிறந்தவனுதல்தான் பிறப்பின் சம்பிரதாயப்படி நடக்கவேண்டும். அவன் ஆள் ஒழுங்காய், நுட்ப தேகியாய், குறைந்த பார்வையுடையவனாய், செல்லப்பிள்ளையாய், சோம்பேறியாய், பெருமைக்காரனாய், மேலுலகத்திலிருந்து வந்தவனபோல் நடந்துகொள்பவனாய் இருக்கவேண்டும். அவன் பகலில் தூங்கவேண்டும், இரவு முழுமையும் கேளிக்கையிலும் சுசுபோகங்களிலும் கழிக்கவேண்டும்.

அவனுடைய தேகசுகங்களைக் கவனிப்பதற்குக்கூட வேலையாட்கள் இருக்கிறார்கள். கணக்கெழுத குமஸ்தாக்களும், அவன் பூஸ்திதிகளைக் கவனிக்கவும் அவற்றிலுள்ள குடிகளைக் கொள்ளையடிக்கவும் காரியஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். வசிக்கப் பெரிய வீடும், மோடார் இரதங்களும், கோச், வண்டிகளும் பந்தயக் குதிரைகளும், வீண் விரையம் செய்யப் பணமும், சில வேளைகளில் நடித்துச் சந்தோஷமுண்டாக்க நடன மாதர்களும், குடிக்க ஒயின் வகைகளும் இருக்கின்றன. இந்த உலகில் அவனுக்கு வேறென்னவேண்டி யிருக்கிறது?

ஒவ்வொரு தந்தையும், அவன் செல்வவந்தனாயினும், ஏழையாயினும், தன் புத்திரன் சர்வகலாசாலையில் வாசித்து உயர்ந்த பட்டதாரியாகி வக்கீலாகவோ, டாக்டராகவோ வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். தேசசம்பந்தமான கல்வியை யடியோடு அசட்டைசெய்துவிடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் ஒரு நெருக்கமானதும் சுகாதாரமற்றதுமான சந்திலுள்ள மாணவர் போஜன சாலையில் விடப்படுகிறார்கள். அங்கு மழைகாலத்தில் முழங்காலளவு சேறும் தூர்நாற்றமுயிருக்கும். அளிக்கப்படும் ஆகாரமோ புஷ்டியளிக்கக்கூடாததும், தேகசுகத்திற்குத் தகுதியற்றதுமாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட விடங்களில் பிள்ளைகள் இரவு நெடுநேரம் வரையில் தங்கள் பாடங்களை யதிகமாய் மனப்பாடம் செய்கிறார்கள். தங்கள் கூட்டாணிதனோடு நயமான சிற்றுண்டிக் கடைகளுக்குச் செல்கிறார்கள். 'காபி கிளப்' என்ற இக்கடைகள் நவீன நாகரீகத்தின் ஒரு சாபமேயாகும். இவற்றிற்குச் செல்வதோடு நாடகங்கள், விரினிமா படக்காட்சிகள் இவற்றைக் காணச் செல்கிறார்கள். பின்னால் வக்கீல்களாகவும், டாக்டர்களாகவும், சியாயாதிபதிகளாகவும் பிரபல கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் சூரும் இவர்களுடைய வாலிபகாலம் இவ்வாறு கழிக்கப்படுகிறது.

தங்கள் புத்திரர்கள் பட்டதாரிகளாகச் செல்வம்பொருந்திய குடியில் பெண் கட்டிக்கொண்டு இராஜாங்கத்தில் ஒரு உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துவிட்டால் போதும் என்பதே பெற்றோர்களுக்குள்ள ஆசைமுழுமையும், பிள்ளை தக்க தேகப்பயிற்சி செய்யவும், கஷ்டமான வேலையைச் செய்யவும், ஆண்தன்மைபான விளையாட்டுகளில் பழகவும், கிருஷித் தொழில் முதலிய வேலைகளில் பயிலவும் கிரமமாகத் துண்டிப்படுவதில்லை. ஆசையால் இவர்கள் தேகத்தில் பலமில்லாதவர்களாய், தேசாபிமானமுடையவன் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யக்கூடாதவர்களாய், இன்னும் அவசரம் நேரின் கள்ளர் போக்கிரிகளிடமிருந்து தங்களுக்கும் தங்கள் பொருள்களுக்கும் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் சக்தியில்லாத மனிதர்களாகவே வளர்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவன் காரியசித்தி பேசுவாலும், வாயினாலும் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. இவன் தன்னையும், தன் சொத்தையும் இன்னும் தன் மாதர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக மேல்நாட்டி மனிதரின் உதவியைக் கோரவேண்டியவனாக விருக்கிறான். இத்தகைய ஆண்மையற்ற வாழ்க்கையிலுள்ள ஜனங்களின் நிலைமை அந்தோ என்ன பரிதாபமானது! இத்தகைய ஜனங்கள் பலசாலிகளாகவும், தைரியமும், ஊக்கமுமுடையவர்களாகவும் ஆய்விடலாமென்று எப்படி எதிர்பார்ப்பது?

பாலிய விவாகத்தைக் குறித்துப் பிரசித்திபெற்ற தலைவர்களும், டாக்டர்களும், இந்தியாவின் பௌத்தத்தைக்கோரும் அனேகரும், அனேக ஜாதியச் சபைகளும் கண்டித்து அதை நிறுத்தவேண்டுமென்று முயற்சிசெய்து அதில் திருப்தியான ஜெயமடையவில்லை. இதை நிறுத்தினாலன்றிப் பலம் பொருந்திய சந்ததியாரை யெதிர்பார்க்க முடியாது.

எனக்கு முதன்மைவாய்ந்த ஒரு பெரிய இந்திய வர்த்தகர் தெரியும். அவருக்குப் பந்தயக் குதிரைகளில் மிக்க விருப்பம். அதற்காக அவர் முதல் தரமான பந்தயக் குதிரைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். அட்டா! அக்குதிரைகளின் போஷிப்பைப்பற்றியும், பயிற்சியைப்பற்றியும், தேகசுகத்தைப்பற்றியும் அவர் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தைக்கு அளவேயில்லை. அவைகளுக்கு அரண்மனைகள் போன்ற இலாயங்கள் காலந்தவறாது கிரமமான ஆகாரம் பயிற்சி, தினம் மிருக வைத்தியர் வந்து பார்வையிடல், அதிக சம்பளம் வீரங்கும் காவலர்கள், யாவற்றையும் தாமே நேரில் பார்வையிடல், இவ்வளவும் அக்குதிரைகளுக்கு நடக்கும். ஆனால் இதில் நூற்றில் ஒரு பாகம்கூட இந்தப் பெரிய மனிதர் தமது பிள்ளைகளைப்பற்றிக் கவனிப்பதில் அக்கரை செலுத்தவில்லை. அவர்களை மூடான வேலைக் காரர் வசத்தில் விட்டுவிட்டார். (தொடரும்.)

தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்.

(899-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கள்ளர்கள் கருடனைக்கண்ட நாகம்போல் நின்றநிலையிலேயே நின்ற விட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரயித்துவிட்டார்கள். இரங்காததனும் அந்த நிலையிலேயே யிருந்தபோதிலும் சற்று தைரியங்கொண்டு ஆனந்தவிழ்மேல் பாய உத்தேசித்தான். அதே வினாடி அறையின் கதவு படரென்று திறக்கப்பட்டதும் ஒரு கூட்டம் போலீஸார் ஆயுதபாணிகளாய் அறைக்குள் நுழைந்து விட்டார்கள்.

இரண்டு விநாடிக்குள் எல்லாக் கள்ளர்கள் கைக்கும் விலங்கு மாட்டப்பட்டது. இரங்காதன் மட்டும் நெடுநோம் மல்லாடிக்கடைசிலி

நாம் இவர்கள் கையில் சிக்குவதைவிட இறந்துபோவதே கலமென்றெண்ணித் தன் துப்பாக்கியைத் திருப்பி மார்பில் வைத்துத் தன்னைச் சுட்டுக்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்தான்.

இத்தகைய குழப்பம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் ஆனந்தவிய் உளவால் போலீஸாரோடு கூடவந்த அம்பலவாணன் கோமளங்கியின் கையைப் பற்றிக்கொண்டு “ஆ! என் அன்பே இனி யுனக்கொரு ஆபத்து மில்லை. உன் மனதிற்குத் திருப்தியா யிருந்தால் இன்றமுதல் நீ என்னை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கலாம். உனக்கு அப்படி யிருக்கச் சந்தோடந்தானா?” வென்றான்.

அவன் தன்மேல் காதல்கொண்டிருப்பதையும் அவன் அக்காதலை வெளியிடும் நுட்பத்தையும் உணர்ந்த கன்னிகை யுடனே யவன் தோட்களைப் பற்றிக்கொண்டு “உனக்குப் பிரியமானால் என்னுயிருள்ளமட்டும் உன்னை விட்டுப் பிரியாமலிருக்க எனக்கு மிக்க சந்தோஷமே” யென்றான். உடனே காதலரிருவரும் ஆனந்தத்தோடு ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்கள்.

இவர்கள் இந்தச் சந்தோஷத்திலிருக்கும்போது ஆனந்தவிய் சும்மா இல்லை. கீழே விழுந்து மரணத்தறுவாயிலிருக்கும் இரங்காதனை நோக்கினான். அவன் ஆனந்தவிய்கையே நோக்கி “இங்குவா”வென்று சமிக் கை செய்தான். ஆனந்தவிய் அவனருகிற் சென்றதே அவன் யாவரையும் நோக்கி,

“இறந்துபோகிற மனிதனாகிய நான் என் வாக்குமூலத்தைக் கூறுகிறேன். யாவரும் கேளுங்கள்” என்றான். உடனே யாவரும் மௌனமாய் அவனையே நோக்கிக்கொண்டிருக்கத் தொடங்கினார்கள்.

இதுகாறும் நடந்த சொல்லொணாத அக்கிரமங்களையும் இரக்கமற்ற செயல்களையும் கூறத் தொடங்கினான். எவ்வாறெனின்:—

“நான் இப்போது கூறுவது 18 வருடங்களுக்கு முன் நடந்தது. அப்போது தென் தேசத்தின் கோடியில் இரண்டு குடும்பங்களிருந்தன. அந்த இரண்டு குடும்பங்களின் நிலங்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருந்தன. வீடுகளும் ஒன்றின் பக்கத்தில் ஒன்றிருந்தன. ஒரு குடும்பத்திற்கு இரவணப்பன் என்ற ஒரே பிள்ளை. ஒரு குடும்பத்திற்குக் கமலாம்பான் என்ற ஒரே பெண். அப்பெண் இரவணப்பனுக்கு இரண்டு மூன்று வருடம் சிறியவள். இரண்டு குடும்பங்களும் மிக்க சினேகப்பான்மையா யிருந்தார்கள்.

சிறுவர்கள் இருவரும் ஒரு இடத்திலேயே வசிப்பதும், ஒரே பாடசாலைக்குச் செல்வதும், ஒரே யிடத்தில் விளையாடுவதுமாய் யிருந்தார்கள். வயதா முதிர் முதிர் இவர்கள் ஈட்டி முகிர்ந்து காதலாய் மாறிவிட்டது. இரவணப்பன் கமலாம்பானே தன் உயிர்த்துணையென்றும் அவனையன்றித் தனக்கு உலகசுகமேயில்லையென்றும் எண்ணி அவன்மேல் பூரணமான காதல் கொண்டிருந்தான். கமலாம்பானோ அவன்மேல் மனமொத்த

சினேகித வாஞ்சை மட்டும் கொண்டிருந்தாளே யன்றி யவன்மேல் காதல் என்பது அவளுக்கு அடியோடில்லை.

இவ்வாறிருக்கையில் இரவணப்பனுக்கு வயது ஏறிவிடவே தான் காதல்கொண்டிருக்கும் கன்னிகையை மணம்புரிந்துகொண்டால்தான் அவன் மனம் ஒரு நிலையில் நிற்கும்போல் தோன்றியது.

ஆகையால் ஒருநாள் அவன் கமலாம்பாளிடம் தன் எண்ணத்தை மரியாதையோடு வெளியிட்டான். கமலாம்பாள் மிக்க அன்போடும் மரியாதையோடும் தனக்குச் சினேகபாவமாய் அவன்மேல் பூரண அன்பிருப்பதாகவும், ஆனால் காதல் என்ற விஷயம் என்னளவும் இல்லை யென்றும் கூறி விட்டான்.

இவன் மொழிகளைக் கேட்டதே இரவணப்பனுக்கு உலகமே தனக்குப் பயனற்றுவிட்டதுபோலாய்விட்டது. அவன் மனம் இந்த ஒரே விசனத்தைக் கொண்டதேயன்றி உலகமே யடியோடு தன்னைவிட்டு நீங்கி விட்டதுபோல் இருந்தது. அவன் அதே எண்ணமா யொருவித பித்தங் கொண்டவனாய் ஊரைவிட்டு வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றான். சுமார் மூன்றுமாதங்கள் கழிந்தபின் ஒரு பத்திரிகையை வாசித்தபோது கமலாம்பாளுக்குக் கலியாணமாய்விட்டதாய் அறிந்தான். (தொடரும்.)

பூரணி - துப்புசாய் முதலியார்.

பொது சமாச்சாரம்.

மானக் கேடு.

ஆங்கிலம் நாகரிக நாடு என்பதை இந்தியர்கள் கேட்கக் கேட்க உள்ளம் புழுங்கிக் குழையாமல் இருக்க முடியாது. சீமையிலே நாகரிக ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றனபோல் இருக்கிறது. ஒருவன் அந்த ஊற்றுக்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் நீராடி வெளி ஏறிவிட்டால், அவன் அந்த வகையில் நாகரிகம் அடைந்து விட்டதாக ஆங்கிலேயர்களின் நடிப்பு. அதுவே நம்மவர்களுக்குப் படிப்பு.

அரசியல் பொறுப்புத் தெரியவேண்டுமா? அரசாட்சியை நிர்வகித்து நடத்தவேண்டுமா? அப்படியானால் இந்தியர்கள் சீமைக்குச் சென்று ஐ. லி. எஸ். பரீக்ஷைக்குப் படித்தல்வேண்டும். படித்தவுடனே, நாகரிகம் முதிர்ந்து, பழுத்து உதிர்ந்து விழுமாம். எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் செலவு. பிள்ளைகளை மேல்நாட்டு நாகரிகத்துக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டு, எத்தனை தாய்மார்கள் அகாலமரணம் அடைகின்றனர். பையன் ஜில்லாகலெக்டர் ஆகின்றான். தகப்பன் தன் விதியை நொந்து சாகின்றான். பிள்ளையின் ஆங்கில மனைவி நகைக்கின்றான். பாரதமாதா தவிக்கின்றான்.

வயித்திய முறையில் தேர்தல் அடையவேண்டினால், மறுபடியும் சீமைக்குச் செல்லவேண்டும். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்கு வருமுன்னர் இத்தேசத்தில் வாகட முறையே கருப்பாய் இருந்ததா? நோய்க-

ளுக்கு மருந்தே இருந்ததில்லையா? மனிதனுக்கு வயது தாறு என்று வகுத்த நூற்கள் பொய்யா? அவ்வாறு வாழ்ந்த மனிதர்களும் பொய்யா? பழுக்கக் காய்ச்சி உருக்கிவிட்ட இரும்புக்கிராதிகளை யொத்த எலும்புகளைப் படைத்த இந்தியர்களின் தேக அமைப்பைக்கண்டு வியக்காதவர்கள் யாவர்? வைரம் பாய்ந்த உடல்களைத் தாங்கிய இந்தியர்களுக்கு வாழ்வின் மருமமும் நோய்க்கு மருந்தும் தெரியாதாம்! என்ன வினோதம்!

சட்டத்தின் நுட்பம் தெரியவேண்டுமா? சீமைக்குப்போ, ஆக்ஸ் போர்டில் விருந்து சாப்பாடு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் சாப்பிடு. சட்டமெல்லாம் உள்ளே சென்று ஜீரணமாகிவிடும். பிறகு நாம் சட்ட நிபுணர்கள் ஆகிவிடலாம். சட்டத்திலே என்ன நுட்பம் இருக்கின்றது என்று எனக்கு விளங்குவதேயில்லை. எனது சட்ட நிபுண நண்பர்கள் இதை வாசித்துவிட்டு நகைக்கலாம். கற்பனைப்பொய்களைப் புகட்டும் முறை என்பதைச் சட்டம் என்று சொன்னால் இயற்கையான மனிதனுடைய நல்ல குணத்தைச் சட்டம் சீக்கிரம் மாற்றிவிடும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். வக்கீல் என்ற கூட்டம் இந்தியா தேசத்தில் தோன்றி நிலைத்து, வேரூன்றிய பின்னர், குவிந்து மலிந்துகிடக்கும் பொய்யை அளந்து சொல்ல முடியாது பாவம்! நமக்கு இதினின்றும் எப்பொழுதேனும் விடுதலையுண்டா? பொய்சொல்லக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா? இதுவா நாகரிகம்!

நன்றாய் ஜோடுதைக்க வேண்டுமா? தோலைப் பதனிடவும் பின்னர் நயமான அட்டையை மேலே தைக்கவும், வர்ணம் தடவி மெருகு போடவும், கடைசியாக ஒன்றுக்கு மூன்றாக விற்கவும் சீமைக்குப்போய்க் கற்றுக் கொள்ளலாம். சம்பாத்தியம் என்ற சாக்கிலே சகோதரமனிதனை ஏய்க்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் சீமைக்குச் செல்லவேண்டும். இவையாவும் நாகரிகம் கற்றுக்கொள்ளும் முறை. இவை யாவும் போகட்டும்.

தருமசொத்துப் பரிபாலன மசோதாவைப்பற்றிய நடவடிக்கைகளில் ஒரு வினோதம் கண்டேன். அது எல்லோருக்கும் வருத்தம் உண்டாக்கும். தருமபரிபாலன கமிஷன் ஒன்று புதிதாய் ஏற்படப்போகிறதாம். அதற்குத் தலைவராய் ஒரு பாரிஸ்டர் இருக்கவேண்டுமாம். அல்லது அனுபவமுதிர்ந்த வக்கீல் இருக்கவேண்டும்! தருமசொத்துப் பரிபாலனத்துக்கு ஒரு பாரிஸ்டர் (நிறிது) தேவையாமே! நாகரிக முதிர்ச்சிக்கும் அறிவு தெளிவுக்கும் பஷ்பாதபில்லாமைக்கும் மேலாட்டு நாகரிகம் எல்லாவைத் தாஸ்தான், எல்ல சாக்குப்போலிருக்கின்றது? என்ன மானக்கேடு! நமக்குச் சொந்த நாகரிகம் இல்லையா? நமது நாகரிகம் ஆங்கில உலகில் வார்க்கப் பட்டு, மேலாட்டு நாகரிக அச்சில் உருவாகவேண்டுமானால் நாம் பிழைத்திருப்பதைவிடச் சாகலாம். நமது மூதாதைகளின் வாழ்வையும் பெரு முயற்சிகளையும் பாழ்படுத்தி அவமானத்துக்குள்ளாக்கி, நாம் வாழ்வதைச் சாட்டினும், நாம் உயிர் துறப்பது மேலாகும். (சு-ன்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

உருத்ரோத்தகாரிவரு ஆனிமீ—கலி 5025—சாலிவாகனம் 1846

பசலி 1882—கோல்லம் 1098-99—ஹிஜரி 1341

இங்கிலீஷ் 1923வரு ஜ-ஏன்மீ—ஜ-ஏலைமீ

ஆனிமீ	ஜ-ஏன்மீ	வரம்.	திதி.	நகரத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	15	வெ	பிர82-53	மிரு3-55	சித்60	நிஜஜேஷ்டசுத்தம், ஷ்ட
2	16	சனி	து88-35	திரு6-50	சித்60	சீதி புண்யகாலம்
3	17	ஞா	திரு38-25	புன8-48	சித்60	சோபபத [ந்நி
4	18	திங்	சது82-15	பூச9-45	சித்60	ரம்பாதிருகை, புத்த ஜய
5	19	செவ்	பஞ்90-15	ஆயி9-53	சித்60	மாசசுதூர்த்தி விரதம்
6	20	புத	சஷ்27-18	மக9-8	சி9-8அ	சஷ்டி, பிரயாணம் விலக
7	21	வியா	சப்24-10	பூர7-28	சி7-28ம	கரிநாள்
8	22	வெ	அ18-38	உத்4-18	சி4-18அ	ஆனித் திருமஞ்சனம்
9	23	சனி	நவ12-58	அஸ்1-25	ம57-15அ	கடகாயணம் நா-26-55
10	24	ஞா	தச6-35	சுவா52-20	சி52-20ம	தசஹார விரதம், அவமா
11	25	திங்	து52-30	விசா47-10	ம47-10சி	கம்
12	26	செவ்	திரு45-13	அனு41-55	சி41-55ம	ஸ்மார்த்த ஏகாதசி, நிர்
13	27	புத	சது38-15	கேட36-55	சி36-55ம	ஜல ஏகாதசி [தசி
14	28	வியா	081-53	மூல32-40	சித்60	மத்வ, வைஷ்ணவ ஏகா
15	29	வெ	பிர26-35	பூரா29-25	பி29-25சி	
16	30	சனி	துதி27-43	உத்27-48	சித்60	
17	1	ஞா	திரு21-0	திரு27-43	அ27-43ம	
18	2	திங்	சது20-53	அவி29-33	சித்60	
19	3	செவ்	பஞ்22-43	சதை33-25	மர60	
20	4	புத	சஷ்26-10	பூரட்38-45	அ38-45சி	
21	5	வியா	சப்81-8	உத்ரட்45-80	சித்60	
22	6	வெ	அ37-0	ரேவ52-53	அயி60	
23	7	சனி	நவ43-8	அசு60	சித்60	
24	8	ஞா	தச48-53	அசு0-28	சித்60	
25	9	திங்	வ53-45	பரஃ7-25	சித்7-25ம	
26	10	செவ்	து57-33	கிரு13-35	சி13-35அ	
27	11	புத	திரு60-0	ரோ18-33	சித்60	
28	12	வியா	சது60-0	மிரு22-10	மர60	
29	13	வெ	ச0-58	திரு24-28	சித்60	
30	14	சனி	அமா0-55	புன25-33	சித்60	
31	15	ஞா	பிர59-23	பூச25-33	சித்60	

	சுக்	சு
	புத	செ
கே	20வ. மிது-சு	
	,, மிது-புத	
	,, கட-செ	ராகு
		சுரு
		சனி

* குத்தியுள்ளவை டேக்ஸ்புக் கமிட்டியினால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை.

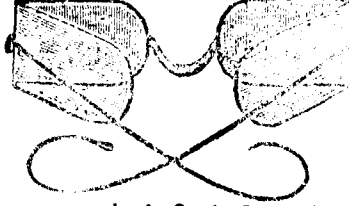
தூதன தமிழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்.

பூரணி—குப்புசாமி முதலியார்

இயற்றியவை.	ரூ.அ.	பெரியபுராண வசனம்	ரூ.அ.
இந்திரபாய் ...	2 8	* மணவானன் ...	0 8
அமராவதி 2-பாகங்கள் ...	4 0	* பீஷ்மலிஜயம் ...	0 10
மஞ்சள் அறையின் மர்மம் ...	1 8	* கீர்த்திகங்கள் ...	0 8
கங்கோட்டை ...	2 0	* சுதானந்தர் ...	1 4
பூங்கோதை ...	0 10	அருணாசல புராணம் உரை ...	1 8
வீரநாதன் ...	0 12	ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய	
கனகபூஷணம் 2 பாகமும் ...	3 8	சரித்திரமும் உபதேசங்களும் ...	1 12
சமலசேகரன் ...	1 12	கண்டிபுரா நாடகம் ...	0 12
நீலகங்குலம் ...	1 0	நாலடியார் ...	1 4
இரத்தினபுரி இரகசியம்		நளவீம்பாகசாஸ்திரம் ...	1 0
இரண்டு பாகங்கள் ...	4 0	இந்து லீகா ...	0 8
மதனபூஷணம் ...	1 0	குசேலோபாத்தியான வசனம் ...	1 0
சுவர்ணம்பாள் ...	0 12	நீலக்கொடி ...	0 5
தேவசுந்தரி ...	1 4	நளினசுந்தரி ...	0 10
குணசுந்தரன் ...	0 12	ஜெகதலஜெகஜ்ஜோதி ...	0 8
* சகோதரவாஞ்சை ...	0 6	மதுருதனன் ...	0 10
பத்மாஸனி ...	0 14	கனகாத்தினம் ...	0 8
ஆனந்தவிக் ...	2 0	மெய்க்காதலி ...	0 8
மின்சாரமாயவன் ...	1 8	மேனாமினுக்கி கதை ...	0 8
குலசேகரன் ...	1 0	வீணகானை ஞானேந்திரி ...	0 8
சுந்தர்சிங் ...	1 8	அகட விகட விலாச வினோதம் ...	0 8
லீலா ...	1 0	பாசராமன் ...	0 8
உமர் பாக்ஷா ...	2 8	மனோன்மணி கதை ...	0 8
புஷ்பவனம் ...	0 14	கோமளவல்லி கதை ...	0 8
வரதசுந்தரம் ...	2 0	விகடவல்லி கதை ...	0 4
அம்புஜாஷி ...	2 0	கமலமதி ...	0 8
பத்மலோசனி ...	6 12	துயரானன் கதை ...	0 12
சங்கமிதி ...	0 12	காமசேன ரகசா ...	0 8
அயாஷா 2 பாகங்கள் ...	1 12	பூர்ணவல்லி ...	0 6
சுருணதிரன் I & II பாகங்கள் ...	2 4	பூலோக லக்ஷ்மிகதை ...	0 10
அகத்தப்பூர்காதல் ...	1 4	வைணவக் கொத்து ...	0 8
மான்முகிரிஸ்டோ 2 பாகமும் ...	3 0	அனுபோக அருட நந்தாமணி ...	0 6
லண்டன் திருடர்கள் 2 பாகம் ...	2 12	ஸ்ரீ கண்ணன் பக்திரஸக் கீர்த்	
இரங்கநாயகி ...	1 4	தனங்கள் ...	0 2
கோலுர்ஜான் ...	0 10	நிமித்தியருறி சாஸ்திரம் ...	0 2
சேனிவாசன் துப்பறியும் சாவல் ...	0 6	ஸ்திரீபுருஷஜாதக நுபலகோல் ...	0 8
இந்திராணி ...	1 4	மருமக்கள் துயரம் ...	0 2
பத்மசிதி ...	0 10	ராமாயண ஓடம் எலப்பாட்டு ...	0 8
நாகநாயணி ...	0 6	ஸ்ரீமத் ராமாயணச் சுருக்கம் ...	1 0
முன்று வைதங்கள் ...	0 6	தத்வஸங்க்ரஹ ராமாயணம் ...	3 8
		மூவர் அடங்கள் முறை ...	5 0
கர்ணன் சரிதை ...	0 12	ஞானசத்தனம் ...	0 4
* வீரத்தன்மைபுள்ள நிறிந்து மாது		பகவத்தோ சங்கிரகம் ...	0 2
செராமணிகள் ...	0 10	மகாபாரதம் விராடபர்வம் ...	0 12
* ஜீவகன்வசனம் ...	1 0	விநாயகரகவல் ...	6 பை.

விளக்கம்:—பூரணிபொதினில் பூரில், சேனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

நாலுபில்லை குளிர்ச்சி முக்குக்கண்ணாடி.

இவை கண்களுக்கு குளிர்ச்சியானது இதை உபயோகித்தால் வெயிலில் உபத்திரவம் இவ்வாறும் கண்களுக்கு துசுமண் முதலியது படாமலும் கண்கள் சுத்தமாய் இருக்கும். இதன் கம்பிகள் எப்பொழுதும் வெள்ளியைப் போன்ற வெண்மையாய் இருக்கும் இதில் பச்சை

ஊதா சாம்பல் நிறம் மேகவண்ணம் முதலியது உண்டு பக்கம் ஒன்றுக்கு இரண்டு பில்லை உண்டு. இதன் விலை கண்ணாடி 1-க்கு ரூபா 1 4 0 இதில் மேகவண்ணமுள்ள அதிக குளிர்ச்சியுள்ள கண்ணாடி 1-க்கு ரூபா 3 விலாசம்:—தனலட்சுரி கம்பெனி, செளகார்பேட்டை, சென்னை.

புதிய புஸ்தகம். [வெளியாய் விட்டது.]

முக்கிய கவனிப்பு ரூ. 1-8-0 க்கு குறைந்த ஆர்டர்களை

வி. பி. யில் அனுப்பிவைக்க முடியாது.

அத்யாத்தம சாமாயணம்:—பூஜைக்குரிய புஸ்தகம் இது ஒவ்வொரு வரும் வாசித்து சாக்ஷாத் ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவடிக்கு ஆளாகக்கூடிய புஸ்தகம். இது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுமிருக்கவேண்டிய தவறியம். இது கோர்த்தியான கித்தான் பைண்டு செய்யப்பட்டது விலை ரூ. 2-12-0.

சகி கலோசனை:—இந்திரஜித்தனுடைய மனைவியாகிய சலோசனை யினது கற்பின் பிரபலத்தை விளக்குவது விலை ரூ. 0-6-0.

ஜடாவல்லவர்:—இது கோர்த்தியான நாவல். ஆண்பெண் இருபாலர்க்கும் நல்லறிவு புகட்டி வாழ்க்கை நலத்தை யளிக்கக் கூடிய புஸ்தகம். இதை வாசிக்க, வாசிக்க வெகு சந்தோஷத்தை தரக்கூடியது. ரூ. 2-8-0.

கன்னியின் முத்தம்:—4 பாகங்கள் வாசிக்க வெகு மனோம்மியமான நாவல் விலை ரூ. 5-0-0.

கமலாசனி அல்லது காதலன் வேற்றி:—விலை ரூ. 1-0-0.

தனபாலன் அல்லது ஒரு பெரிய கோடசரனின் ஆச்சரியமான அனுபவம் விலை ரூ. 2-0-0.

பரிமளோஜா:—ஒரு சரித்திர சம்பந்தமான கதை. விலை ரூ. 0-6-0.

குகந்தமாலினி:—ஒர் ராஜபுத்திர வீரனின் சரித்திரம். விலை 0-6-0.

பூழ்வார்கள் சரித்திரம்:—வைஷ்ணவ மதத்தை நிலைநிறுத்திப் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் வைபவங்களை கூறுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

நால்வர் சரித்திரம்:—சைவ மதத்தை நிலைநிறுத்தின நான்கு நாயன்மார்களின் ஜீவிய சரித்திரங்களை கூறுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

சகி அலகுயை:—அத்திரி முனிவரது நான் மனைவியினுடைய கற்பின் திறத்தைக் கூறுவது அரும்பெரும் நீதினை புகட்டுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

வடுகு. துரைசாமி அய்யங்கார் (படங்களுடையது.)

காலாமணி 2 பாகம்	ரூ. 2 8	திகம்பர சன்யாசி	ரூ. 8 0
மேனகா 2-ம் பாகம்	„ 3 0	மதன கல்யாணி 3 பாகம்	„ 4 8
கனகாம்புஜம் 2-பாகம்	„ 2 12	செனத்தர்ய கோகிலம்	„ 1 8
வசந்தமல்லிகா	„ 1 8		

மாயவரம் எஸ். ஏ. ராமஸ்வாமி அய்யர் எழுதியது.

லீலாவதி	ரூ. 0 12	ரஞ்சித்சிங்	ரூ. 0 10	ராமமூர்த்தி	ரூ. 0 10
ஆனந்தகந்தரி	„ 0 12	நிலகண்டன்	„ 0 10	வத்தலா	„ 0 8
ரகுநாதன்	„ 0 12	ஸரஸா	„ 0 10	உட்டாணி	„ 0 6
மாலிகாபூஷணி	„ 0 10	விவாந்தன்	„ 0 10		

விலாசம்:—டி. சீதாராம் முதலியார்,

செ. டி. கணபதிமுதலி தெய்வ, திருவள்ளிக்கேணி, சென்னை.

2மணி ரோத்
தில் அற்புத
மாய் குணப்
படுத்தம்

பீஜ்பந்த்

தீவ்ய
குளவுதம்.

இந்த மருந்து இராத்திரி வேளையில் ஒரு மாத்திரை சாப்பிட்டவுடனே எவ்வளவு கீராகயிருக்கும் வீரியத்தையும் இரண்டுமணி ரோத்திற்குள் கட்டிப்படுத்தி அதிகமான ரதிகத்தியை கொடுக்கும். வேண்டும் பொழுது கொஞ்சம் எலுமிச்சம்பழம் ரசம் சாப்பிட்டால் உடனே வீரியம் வலிமையாகும்.

பீஜ்பந்த்:—மூன்றுநாள் இரண்டுவேளையும், பாலில் சாப்பிட்டால், வீரிய வலிமையும் அதிக காலமாயிருந்தபோதிலும் தவிராமல் சென்க்யப்படுத்தும். பதினாந்து நாள் இரண்டு வேளையும் பாலில் விரத்தையாய் சாப்பிட்டால் அதிகமான வீரிய வீருத்தியும், நாம் புகளுக்கு பலத்தைக் கொடுத்து தூரப்பியாசங்களினால் உண்டாகும். நடிச்சகத்தம் போக்கி யவ்வளத்தை கொடுக்கும் கடிதங்களை ரசம்மாய் வுக்கப்படும். 20 மாத்திரைகள் வீசா 1-க்கு ரூ. 2. வி.பி.சார்ஜ்வேறு. சிங்கப்பூர், பிறைக்கு முதலியவெளிநாடுகளுக்குமுன் பணம் அனுப்பவேண்டும். ஆரிய வைத்திய ஆஸ்ரமம்,

செ. 38, பைராஜிமடம் கோவில் வீதி, ஜி. டி. மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை.

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்லலாகும் அப்பனே பெண்மலடு யாருமில்லை என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பாயாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோகை சேர்ந்தால் ஊன்மிருத்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால் ஒங்கார பிரணவத்தில் வாய்வு சேர்ந்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கைசெய்தால் தலையாட்டுப் பேப்பினியால் தரியாதென்னே.

பூக்களின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அப்பப்போது வித்தைப்படுத்தி விடுவதினாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதைவளர்ந்து சொரிபற்றி இரத்தக் கட்டியிருந்தாலும் மதத்துக்கொழுத்தினாலும், மூலச் சுழியில் வாய்வு பித்தம் தங்கினாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணையைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு சாப்பிடவும் இப்படி 15 நாள் சாப்பிட்டால் கருக்குழியிலிருக்கும் ஆறுவித குற்றங்களையும் நீக்கி மறுமாதத்திலேயே சுப்பந்தரிக்கும். சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4 மாதங்கள்

வரையில் குலாயிருந்தும் உடனே உடைந்த போலதுண்டு. இப்போர்க் கொத்த கார்ப் தோவமெல்லாம் இந்த எண்ணையால் நிவர்த்தமாகி நீர்க் காயுளான கருதரிக்கும்.

இதன் டட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 2-0-0.

விலாசம்:—சி. வி. கோவிந்தராஜ் முதலியார் & சன்ஸ்.

93, வெங்கடேச மேஸ்திரி வீதி, மதராஸ்.

இதில் கண்டிருக்கும் புஸ்தகங்களில் ஆர்டர் கோப்போருக்கு ருத்ரோற்காரி வருஷத்திய வாக்கிய பஞ்சாங்கம் இனும்.

வஜேர். கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியது.

தூதன் தமழ் நாவல்களும் கதை புத்தகங்களும்.

பாலாமணி 1 & 2	2 8	சௌந்தர கோகில 1	8	வித்யாசாகரர்	1	4
மேனகா 1 & 2	8 0	கனகாம்புஜம்	2 12	மதனகல்யாணி		
வசந்தமல்லிகா	1 8	மாயசந்தரி	0 12	1, 2, 3	4	8
வசந்தகோகிலம்	0 12	திகம்பரசாமியார்		திலோத்தமா	0	12
மாணிக்கவாசகர்	0 8	1 & 2, பாகமும்	8 0	மங்கையர்பகட்டு	0	12

பண்டித. நடேச சாஸ்திரியார் எழுதியது.

திக்கதற் இரு குழ		தக்காணத்து பூர்வ		தினதயானு	0	12
ந்தைகள்	1 8	கதை	1 4	மிருச்சகடி	0	4
தானவன்	0 12	வசந்தோத்தியான	1 8	தலையணைமந்திரம்	1	0

ராவ்சாகிப் T. M. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை எழுதியது.

கமலாக்ஷி	1 12	ஞானப்பிரகாசம்	1 8	ஞானமபந்தம்	1	4
ஞானம்பிகை	1 8	சிவஞானம்	1 4	அரிச்சந்திரா	0	10

ராவ்சாகிப் P. சம்பந்த முதலியார், B. A. B. L

இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள்.

லீலாவதி கலோ		ஹரிச்சந்திரன்	1 0	சபாபதி	0	8
சனா	0 12	புத்தர்	1 0	பிரஹ்மசனங்கள்	0	8
மனோகரன்	0 12	பேயல்ல பெண்		ரஜபுத்தரவீரன்	0	8
கன்வர் தலைவன்	0 12	மணயே	0 8	நற்குல தெய்வம்	0	8
வேதான உலகம்	0 8	காலவரிஷி	0 8	சாங்கதரன்	0	8
அமலாதித்யன்	1 0	யயாதி	0 8	சிதத்தொண்டர்	0	8
விரும்பிய விதமே	1 0	ஹர்வசி சாபம்	0 8	தேமஞ்சரி Part 1	0	8
இரண்டேண்டர்கள்	0 14	மார்க்கண்டேயர்	0 10	வள்ளி	0	12

ஜே. ஆர். ரங்கராஜன் எழுதிய துப்பறியும் நாவல்கள்.

ராஜாம்பாள்	0 12	மோகனசுந்தரம்	0 12	குணந்திருஞ்சுண்	0	12
சந்திரகாந்தா	0 12	ராஜேந்திரன்	1 0	வரதராஜன் அச்சில்		

வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

விஜயபாஸ்கரன்	2 0	ஹரிச்சந்திரன்	0 10	கீர்த்திசெங்கன்	0	8
ஜடாவல்லவர்	2 8	ஜெயலக்ஷ்மி	0 10	பாகராமன்	0	3
பரதன்	0 8	வனஜாக்ஷி	0 10	பிதர்வாக்கிய பரி		
ருக்மாங்கதன்	0 4	ஹேமவதி	0 4	பாலனம்	0	4
மாருதிவிஜயம்	0 12	தங்கக்கொடி	0 8	உத்தரன்	0	8

மஹா மகிமை பொருந்திய திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச்செய்த ஞானவெட்டியான மூலமும் உரையும் துருா பாட்டுகள் முழு காலிகோ பயிண்டு இதன் வலை ரூபா 2 8 0

வன்னியர் புராணம் மூலமும்—உரையும்

இதன் வலை ரூபா 1 8 0

ஸ்ரீ மகா பக்தவஜ்யம் இரண்டாம்பாகம் வலை ரூபா 2 பெருநூல் நாலுகாண்ட ஜால வைத்திய காலியம் துடா

பாட்டுகள் இதன் வலை அனா 12

சகாதேவர் அருளிச்செய்த நவநாடிகளிலோன்றாகிய

சோதட சந்தரநாடி இதன் வலை அனா 12

விலாசம்:—கண்ணன் புத்தகசாலை நெ. 44, நம்புலையார் தெரு, சென்னை.

பெங்களுர் வலை பனியன்.

நமது நண்பர்கள் அனேக பனியன்களை உபயோகித்திருப்பார்கள் இந்தப்படத்தில் காட்டிய பனியன் இந்தியாவில் தயார் செய்தவை என்னெனில் இந்தியர்களுக்கு நீடுழி உழைக்கவும் பார்வைக்கு அழகாகவும் தினந்தோறும் தோய்ப்பதற்கும் நமது திரேக செனக்கியத்திற்காகவே வரவழைத்திருக்கிறோம் இதர பனியன்களை விட இந்த பனியனைத்தான் நமது நண்பர்கள் அனேகர் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

பெங்களுர் வலை பனியன் பெரியது ரூ. 1-8-0
பெங்களுர் வலை பனியன் சின்னது ரூ. 1-2-0

சர்வமேக நிவாரணி திராவகம்.

இந்த பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை காலை மாலை இருவேளையும் 10 - நாளைக்கு உட்கொண்டால் வெகு நாளாய்திரேகத்தில் ஊரியமேக ரோகங்கள், மேகவாய்வு, தஜூர்வாதம், முழங்கால் வாதம், குதிக்கான் வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத் தால் உண்டான வெடிப்பு ரிணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள் தியிர்வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரந்தி, படைகிரந்தி, சிமுகிரந்தி, துணைகாய் கிரந்தி, பெண்குறியில் உண்டாகும் புண்கள், வெகுநாளாய் அனேக அவிழ் தங்களைச் சாப்பிட்டும் திராவகவென்னை, மஞ்சன் வென்னை, தந்தி வென்னை, கிரந்தி புண்கள், துடைவாழை, கொருக்குப் புண்கள், படைகள், கைக்கண்ணு ரோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள் நெருப்பிலிட்ட பஞ்சகோபால் போரும். அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சவுக்கியத்தை உண்டுப போரும். அதிக உண்பவத்திற்கு வந்தது. கடின்பத்தியமின்றி பால், நெய், கரி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதம்பேதி, இளைப்பு, ஆயா சம் முதலியவைகளின்றி கமமாய் வியாதிகளைக் கண்டித்த சகப்படுத்தக் கூடிய உண்மையான மருந்து. புட்டி 1-கடி வலை ரூபா 1-8-0.

காப் கியூர் என்னும் கடிய அரி.

கப இருமல், இரைப்பு அல்லாத மந்தகாசம், காயம், சளி இருமல், கக்குவா இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை ரோய், கவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான நழை இருமல், தொண்டை பெரிச்சல், தொண்டை கராப்பு, இருமல்னால் துக்கம் பிடியாகும், குருமையான கஸ்தவு சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் கனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் இவை முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்திற்கு கண்டித்த கோஷு கப வெனியில்தன்னை என்றாய் துக்கச்செய்யும். புட்டி 1-கடி ரூ. 1- 0-0
தயக்கம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, செனகார்பேட்டை சென்னை.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ சங்கரவிஜயம்: சூதி சங்கராசா ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணவிஜயம்: ஸ்ரீ விவே ரியர் திவ்ய சரித்திரம் (படங் காஞ்ச ஸ்வாமிகளின் குருமூர்த கருடன்) ரூ. 1-4-0 தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரின் சரித்திரமும், சதாமிர்த மும், உபதேசரத்நாமாயும் 1-4-0 ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் விரி த்நிரமும், அவரது அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டுமே ரூ. 1-12-0 வான சரித்திரம். ரூ. 2-0-0 ஸ்ரீவிவேகாநந்தர் விரிவானசரித்தி ஸ்ரீ பக்தலீலாநுதவசனம் 82 பக் கம்: அமுகியபடத்துடன் ரூ. 2 0 0 தர்சனின் திவ்ய சரித்திரம் 3-0-0

இனாம்! பாதிவிலை!! இனாம்!!!
“சீட்டு கட்டு தமாஷ்கள்.”

தற்கால ஜாலவித்தைக்காரர்கள் செய்துவரும் சீட்டுக்கட்டு ஜால வேடிக்கைகள் (Card Tricks) யாவும், குருவினது உதவி அன்னியில் புத்தகத்தைப் படித்த மாத்திரத்தில் தொழில்களை கற்றுக்கொண்டு உடனே வேடிக்கைகள் செய்யும் வண்ணம் மிகவும் எளிய நடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இம்மாதிரி புத்தகம் இதுவரை தமிழில் வெளிவரவில்லை என்பது திண்ணம். சுவல்ப காப்பிகள் தான் அச்ச செய்திருக்கிறபடியால் இன்றே ஆர்டர் செய்யுங்கள்! முத்துங்கள்!!

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2-0-0 (வி.பி. சார்ஜ் வேறு) 1928-ல் ஜூலை 80-க்குள் ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு பாதி விலை ரூ. 1-0-0 தான்.

வி. பி. யில் அனுப்பமாட்டோ மாணகயால் ரூபாய் ஒன்று மணியாடர் செய்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

தந்திலாசம் } மாணேஜர்:- “மாயாவி” ஆபீஸ்,
“மாயாவி” } புதுக்கோட்டை, திருச்சி.
புதுக்கோட்டை.

வாசியுங்கள்! வாசியுங்கள்!! வாசித்து ஆனந்தமடையுங்கள்!!!

ம ஹே ஸ வ ரி.

ஓர் இனிய அற்புத துப்பறியும் தமிழ் நாவல்.
ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கவேண்டிய புஸ்தகம்.
விலை அனா 10.

விலாசம்:—ஜி. பாலசுப்பிரமணியம்,
நெ. 177, தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

நளினசுந்தரி அல்லது நாகநிக் தட்புடல்.

பிரஹ்மஜ்ஞ் சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்கள் எழுதியது.
தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் நிறைந்து விளங்கும் இளையதோர் ‘நாவல்’. வீரத்தன்மையும் விஸ்வாச குணமும் மிகுந்த வீரனத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும். யானைக்காரன் மகம்மதுகாணுடைய ராட்சத யுத்தம் அதிவிநோதமாயும் ஆச்சரியமாயிருக்கும். நாகநிகர்களான நாராயணசாமி, நளினசுந்தரி இவர்களுடைய செயல்கள் காலத்திற் கேற்றவையும் கண்டிப்பதற்கு விஷயங்களுமாம். இதன் விலை அனா 10.
ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 30-6-23 வரையில் அனா 8.

மலையாள பகவதி.

(கும்பிட்டே விழுந்து குமே பறிகோத்தேவன் கதை.)

இது, மகாவீரோதமான தமிழ்ச் சதை, படிக்குந்தோறும் அடங்காச் சிரிப்பை யுண்டாக்கத்தக்கது. “தூவீனமறை பொழிய இல்லம் வீழ அகத்தினன் கோய்தனில் வருந்த அடிமை சாக, மாசும் போருதென் றுவிதை கொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ளச், சாவோலை கொண்டருவன் ஏதிரே செல்லத் தன்னவொண்ணு விருந்து வாய் சர்ப்பந்திண்டச், கோவேந்தர் பெறத்தமது பகுதிசேட்பக் குருக்கள் வந்து தகவணக்குக் குறுக்கிட்டாரே” என்பதற்கு உதாரணமாக இதில் ஒருவனுக்கு அகேசம் வேடிக்கை இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுவது விடாகைப் பம்ப யுண்டாக்கும். மலையாளபகவதி கடைசிலுரை தன் இரகசியம் வெளிப் படாமலிருந்து தன் சபதத்தைமுடிப்பது மிக அற்புதமாயிருக்கும். கோடாரம் கிச்சுத்தும், பேயாட்ட வேடிக்கைகளும், சேலித்தனனுக்குத் தேப்பல் விழுததும், சாஷ்டாங்க வணக்கஞ் செய்தவன் தலை மொட்டையாவதும், தேன் கொட்டு நாடகமும் சிரிப்புமயமாகவேயிருக்கும். விலை ரூபா. 1—0 கலியாணச் சந்தடியில் தாலிகட்ட மறந்த கதை.

கனவான்களே! கலியாணத்தில் தாலிகட்டுவதைக்கூட மறந்துவிடுவதுண்டா என்று சந்தேகப்படவேண்டாம். சில மெனட்டிகமான ஜனங்கள் லிடத்தில் மெய்யாகவே இச்சம்பவம் நடந்திருக்கின்றது. அதை அனுசரித்தே இக்கதை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதை முழுவதையும் படித்துப்பார்த்தால் தாலிகட்ட மறந்துவிடுவதற்கேற்பட்ட காரணங்களும், இன்னும் பலவிஷயங்களும் மிகவேடிக்கையாய் விடாகைப்பையுண்டாக்கும். இதைப் படிக்கப்படிக்க அடங்காச் சிரிப்புண்டாகும். விலை அனா 5.
மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் கதை.

இது, அவுட்டேச்சிரிப்பை யுண்டாக்கத்தக்க அரிய தமிழ்ச் சதை. “மலையையிழுங்கிய மகாதேவனுக்குக் கதவு ஒரு அப்பளமாம்” என்ற பழமொழிக்கிணங்க இதில் மகாதேவன் என்னும், ‘சண்டப்பிரசண்ட புகண்ட மாதுதக் கோடையிடிப் பெரும்புலித் திடீர்ப்புளுக ஹைகஜாலப்புட்டன் செய்யும் பகல்மோசம், இராமோசம், மதிமோசம், சதிமோசம் முதலிய பல ஏமாற்றுச் செய்கைகளெல்லாம் மிக்க அற்புதமாயிருக்கும். இக்கதை யால் முக்கியமாக நல்ல விவேகமுண்டாகும். இதன் விலை அனா 6.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செனாட்டுபெட்டை, மதராஸ்.

“விக்டரி பையகராப்”

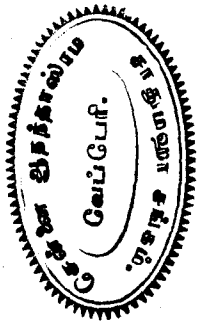
இது நமங்கென்றே ஜர்மனியிலிருந்து தயார்செய்து வரவழைக்கப்பட்டதனால் இவ்வளவு குறைந்தவிலைக்கு விற்கிறோம். இவைகள் சாதாரணமாக பயாஸ்கோப் கம்பெனிதரில் காண்பிக்கும் Celluloid என்னும் தந்தபிலிம்ஸ் படங்களே பொழியவேறு அட்டைப்படங்கள்ல்ல இவைகளைப் வேறு கம்பெனியார்கள் பலமாதிரி வர்ணித்து அதிக விலைக்கும் விற்கிறார்கள். இந்தப் படங்களைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு பூதக்கண்ணடியால் ஓர் இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 50 தந்தபிலிம்ஸ்கள் பல வர்ணங்களுடன் சேர்ந்த பெட்டி 1-க்கு ரூபா. 2-0-0. செ. 30 கொண்டது 1-8-0.

விலாசம்:—தனவாட்சமி கம்பெனி, செளகார்பேட்டை, மகராண்.

புதுமாதிரிகளான வறுதியான இந்தியா ரப்பர் ஸ்டாம்புகள். எங்கள் ரப்பர் ஸ்டாம்புகளுக்கு 5-வருஷம் உத்தரவாம் கொடுக்கப்படும். எங்கள் வேலைத்திறத்திற்காக 1914 வருஷத்திய மதராஸ் எக்ஸ்பிஷனில் உயர்ந்த சர்ட்டிபிகேட் பரிசுபெற்றிருக்கிறோம்.

No. 61, Rs. 2-8.

No. 69, Rs. 2-8.

அ. ராஜு பிள்ளை அண்ட் பிரதர், 19, பஜார் ரோட், சூலை, மதராஸ்.

கனவான்களே! எங்கள் கம்பெனியில் தயார் செய்து நக்கடகய, ரப்பர் ஸ்டாம்புகள் ரொம்பவும் நேர்த்தியாயும், சுத்தமாகவும், விலை சாசமாகவும் இருக்கும். மேலான சிமைரப்பரிசுல் தயார் செய்யப்பட்டவை. தேவையுள்ளவர்கள் இதில் கண்ட ரப்பர் ஸ்டாம்புகளின் கீழ் போட்டிருக்கும் செம்பளையும், விலையையும் குறித்து எழுதவதம் என்றி எந்த பாகையில் போடவேண்டிய தென்பதையும், ஸ்டாம்பில் போடவேண்டிய பூசு விலாசமும், எழுத்துகள் விபரமாய் எழுதி அனுப்பவும். ஒவ்வொரு ஸ்டாம்புகளுடன் மை பேட், பிரஷ், மை புட்டியும், இவைகளை வைத்துக் கொள்ள ஒரு பெட்டியும் இனமாக அனுப்பப்படும். வி. பி. தபால் சார்ஜ் வேறு.

No. 29, Rs. 2.
அ. ராஜு பிள்ளை அண்ட் பிரதர்,
செ. 19, பஜார் ரோட்,
சூலை, மதராஸ்.
A. RAJU PILLAY & BROS.

No. 28, Rs. 2.
A. RAJU PILLAY & BROTHER,
19, BAZAR ROAD,
CHOLAI, MADRAS.

இன்றியமைபாத சிங்க பலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்துரத்தைக் காட்டிலும், தேகபலத்தைத் தரும் ஓளடதம் வேறென்ற மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேடிய செந்துரமானது சாமான்யமானதன்று, அபாரமான தத்துவத்தைத் தாக்கடிய சக்தி அமைந்துள்ளது. உறுதியாய் இதை சம்பி வாங்கி சாப்பிட்டால் ஓரே தடவையிலேயே எமது மருத்தின் விசேடருணம் கண்டு விளங்கும்.

இந்த லேகிய சென்சுரத்தால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய விவாதிகளாவன.

தற்காலத்தில் பால் இச்சையாலும், இரத்தப் பெருக்காலும், உள் டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், பித்தபான் டி, கைகால் முடக்கு, ஓவாய்வு, பித்தவப்பம், கொஞ்சதொண்டை எரிச் சல், வயிறு உப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஹீனம், தேகஉணர் சல், கண்ணில் கீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலைசுழற்ற்ல், கீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத் தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகளை ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் கீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பத்தே வேகையில் முழுதும் குணமாக்கி சந்த சரம்புகளை மிக முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான ரத்தவிர்த்தியைப் பெ ருக்கி சக்தியைத் தருவதில் இதற்கு மிகுதின லேகிய பல்பம் வேறென் னில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லோம். இதல்லாமல் இளைத்த தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி தேகதடிப்பு, கைக்கண் வெளுத்திருத்தல் முத லிய வியாதியைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய் போக்குவதில் இந்த லேகிய சென்சுரமே முதன்மையான தென்பதை எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிற்ச இத்தலேகிய சென்சுரமா னது மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் சிவர்த்திக்குமா என்னும் சர் தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாள்வது வாங்கியுண்ண இதை அபர குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்தவம் பொருள் திய லேகிய சென்சுரத்தை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் தரும். தவிர இதை நோய் உன்னவரேதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவ சியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உன்னவர்களைவிட நோய் இல்லா தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் லேகிய சென்சுரத்தை யாதும் பத்திய மின்றி சாப்பிட சாவளவும் தற்பலமே ஏற்படாது. இது சத்தியம். தரு வித்த எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் தராவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப் படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய் உடையோர் 48-நாள் சாப்பிடுவார்களே யானால் முழுதும் குணமாகிவிடும். அப்படி குணம் தராவிடில் யாங்கள் உத் திரவாதி யாவோம். அதாவது, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய சென்சுரத்தை எவ்வளவோ சித்ததைபுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோம காரார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வருமைவாய்ந்த லேகிய சென் சுரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான யோகியதா பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். நமது லேகிய சென்சுரமானது யாம் சொன்ன வகையில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என் றதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியா யிருக்க காத்துக்கொண் டிருக்கிறோம். இது உண்மை. ஒரேதாம் தருவித்த பாகும்; எமது உண்மை கண்டுப் விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்திலாவது, தாப்பியாசத்திலாவது, அதிக மனக்கலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோபினாலாவது, மற்ற்ற் தக் காரணத்தினாலாயினும் பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே பண்டி தருடைய லேகிய சென்சுரத்தை புசிப்பார்களானால் தேகரோகமியம், வலியு, அழகு முதலியவை பெற்று ஆர்த்தத்தில் முழுகும்படிச் செய்யுமென் பதில் தடையே யில்லை. வெளியூர் கணவான்கள் இந்த லேகியத்தில் முழு சம்பிக்கை வைத்து ஒரே வொருதாம் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அடையும் ஆர்த்தத்திற்கு அவையே பிராது.

இந்த லேகிய சென்சுரத்திற்குப் பத்தியமே கிடையாது. சகலமும் கீக்குதலின்றி மருந்து சாப்பிடும் காலத்தில் வயிற்றிற்கு தரோகம்செய்யா மல் சாப்பிடவேண்டியது. ஏனென்குள பசி அதிகமாய் எடுக்கும். பச்சைப் பவறுகொழும்பு, தயிர், பால், சறி, மார்க்கண்ட ருப்பு, செய் இவை அதிக

மாய் தேகத்தை தணிக்கக்கூடிய விதமாய் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிட்டு வரவேண்டியது. புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண் டும். தயிர், பால், செய் முதலியவைகள், எருமைப்பால், பசும்பால் ஆட்டிப் பால் ஏதுவாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய சென்சுரத்தை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவார்களே யானால் அது தேகத்தில் ஊரணா, மேகமெல்லாம் குரியனைக்கண்ட பனிபோல் கீக்கி தேகமானது வலுத்து புதிய ரத்தம் பரவி தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமல் முற்றி னும் அக்களிப்போடு ஆஜானுபாஹுவாய் விளங்குவார். இதைப் புருஷன் பெண்ணாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார் களையானால் உதிக்ரும் மக்கள் யாதொரு நோயுமில்லாதபடி ரொம்பவும் தேஜசாய்த் தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதைப்பற்றி இன்னும் எழுதமுடியாது. இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் காடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் சென்சுரமும் விலை ரூபா 1-12-0 போஸ்டேஸ் அனூ 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டு உள்பட ரூபா 4.

பிஞ்சு, விலக்கப்பூர், கெட்டால் முதலிய அயல் காடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0 தபாற்குலி ரூபா 1-4-0 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிஞ்சு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஸ்டீ டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாமல் மருந்து அனுப்பப்படாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

நெ. 44, நம்புலையர் வீதி, மதராஸ்.

சர்வதேஸ்விஷசஞ்சீவினி

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும் ! அமுதவன் சிறிப்பான் ! !
இதில் குணமில்லையென்று நிகுப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனும்.

நமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண் டிய ஒர் ஓஷதமாகும். இது ஆங்கில பூணாதி தமிழ் வைத்திய சிபுணர்களால் கண்டு மதிக்கப்பட்டுள் னது. நான் பட வைப்பதால் குணம் சற்றுக் குறை யாது. தேன், கட்டுவாக்கினி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலிய விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்க ளில் அடியோடு கீக்கக் கூடியது. எண்ணிறத்தோர் இதனால் சுகமடைந்து பிரத்தியட்ச அனுபவமான தால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவில்லை. இது இரண்டுவீத மருந்தாக எடங்கியது. உபயோகித் தும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டுவீத மருந்தும் அடங்கிய பாக் கெட் 1-க்கு அனூ 8. தபாற்குலி அனூ 4

டஜன் 1-க்கு ரூ. 5 0 0 ஏககாலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்கினால் தபாற்குலி இனும். வர்த்தகருக்கு 100-க்கு 25-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

விலாசம்:—தனலட்கமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS'
BIG TYPE EDITIONS.
MYSTERIES OF THE COURT OF LONDON

The most interesting and unrivalled Novel in English in 17 Vols. containing fluent description of sensational plots, amazing and spell-binding incidents full of gripping interest introducing many types of humanities in their comic, tragic, adventurous, detective and villainous acts.

Written by the same author and published in 17 monthly Volumes from August 1922. Nine Volumes are ready now and the 10th Vol. will be issued by 1st May 1923.

Printed on glazed paper; Royal Octavo Size. Price Per Vol. Re. 1. Postage as. 7 extra. Orders are registered now as only a limited number of copies can be printed.

1. Ellen Percy or the Memoirs of R. A. an Actress 8 vols. 5 0
2. Mary Price or the Memoirs of a Maid-servant 8 vols. 5 0
3. The Bronze Statue or the Virgin's Kiss 4 vols. 3 0

4. Loves of the Harem or a Tale of Constantinople 4 vols. 3 0
5. Rosa Lambert or the Memoirs of a Clergyman's daughter 4 vols. 3 0
6. The Young Duchess or the Memoirs of a lady of Quality 4 vols. 3 0
7. Margaret or the Discarded Queen 4 vols. 3 0
8. The Massacre of Glencoe. 4 vols. 3 0
9. The Mysteries of Old London. 3 vols. 2 4
10. Canonbury House or the Queen's Prophecy 3 vols. 2 4
11. Pope Joan or the female Pontiff 3 vols. 1 12
12. The Soldier's Wife. 2 vols. 1 8
13. Leila or the Star of Mingrelia 2 vols. 1 8
14. Robert Macaire or the French Bandit in England 2 vols. 1 4
15. Grace Darling or the Heroine of the Fern Island 0 12
16. The Young Huntsman or the Spirits of the Lake and the Baroness of Grand Manor ... 0 10
17. Kenneth. 4 vols. ... 3 0
18. Empress Eugene's Boudoir. 2 vols. ... 2 4
19. Master Timothy's Book Case. (complete) ... 1 12
20. May Middleton Complete ... 1 8
21. Mary Stuart Complete R. 1 4 24. Omar 4 vols. ... 3 0
22. The Seamstress Complete 1 0 25. The Wagner. 8 vols. ... 1 12
23. Necromancer. 3 vols. 2 4 26. Coral Island. 4 vols. ... 3 0

MYSTERIES OF PARIS BY EUGENE SUE. 2 vols. 1 0

Apply to:—**THE SUPERIOR WATCH CO.,**
P. O. Box No. 167, (A. B.) MADRAS. E.

உயர்ந்த ஷரட்டுகள்.

இதை கைதேர்ந்த தையர்கராயால் தைத்து கைம் மோஸ்தராயும் கேடில் மோஸ்தராயும் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. கேம்ரேக் சிட்டி விலை ரூ. 2-4-0. உயர்ந்த லாங்கிலாட் ஷரட்டு இதன் விலை ரூ. 2-4-0. டுவில் ஷரட்டு ரூ. 2-4-0. காகி ஷரட்டு ரூ. 2-8-0.

விவரம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

சோடாவாட்டர் பவுடர்.

வயிற்று நோய்க்குப் பவுடர் குடிநீர் விலைவாசியுக்கும் இடையில் ஒரு குழந்தை இலத்தில் 8-செட்டிகை சோடாவாட்டர் பவுடர் போட்டால் பொசுபொசுவென்று பொங்கும். உடனே சாப்பிடவும் ஏப்பம் வரும். உடனே வயிற்றுநோயை சிறுத்தம். புட்டி 1-க்கு அனா 0 6 0.

பூகலிப்டவ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரி தைலம்.)

வைத்தியத்தில் தேர்ந்த ஒரு அதுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்தியேஸ், பிளேக் வியாதி, தேன் முதலிய விஷஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையரா வெட்டு காயங்கள், நரம்பு சுருக்குகள், தீப்புண்கள், வெந்நீர்ப்பட்டு வெந்தபுண்கள், பிளவைகள் புரையோன ரொண்கள். இன்புரு வென்சா, மலேரிய, சகலவித சுரங்கள், இருமல், கக்குவா இருமல், வாய்வு, பிடிப்பு, குடைச்சல், வாம்வினில் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி முதலிய கோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1-அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) ரூபா 2 8 0

நராமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புக் கன் மயிரைச் செய் பட்டையாகவும் பசுமைகிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன் இருந்த கருமை சிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டெண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகாரணங்கள் இதில் இடையாது. இதைப் பூசிய பிறகு முகம்கட்டணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற தைலம் வேறெங்கும் கிடையாது. சிலது எத் விதமான கெட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை. இந்த அருமையான தைலத் திற்கு கிடைத்திருக்கும் கனவான்களுடைய சரப்பிசேட்டை கண்டிப்பு முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சுலோடுவைத்துவரும். ரூ. 1.

கூந்தல் வளரும் துளிகள்.

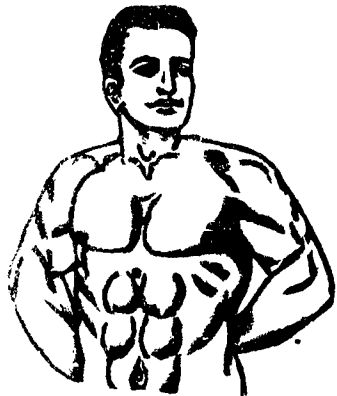

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேக்கா யெண்ணெயில்கலந்து பிரதிநிதம் மயிருக்குப் பூசுவந்தால் கூந்தலானது ஆலம்விழுதுபோல், உண்மையாய் வளரும். பேன் சோது, கண்டு உண்டாகாது, மயிர் உதிராது, கழுக்கையான இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.

1-அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 12.

விவரம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

அநுபவமானது ! பிரசித்தியடைந்தது !! சஞ்சீவிபோன்றது !!!

மித்திரர்களே! இந்த அழர்வமருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாய் கண்டிக்கக்கூடியது இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர் வியாதியினாலாவது செட்ட சகவாசத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கிப்பலவீர்த்தி தருவதில் இது கிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து, சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாக யிருக்கும். இருமல் நோய் கண்டு அவஸ்தைப் பெய்வார்களே இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகந்தை யடைவார்கள். இதனால் தீரக்

கூடிய அநேகவியாதிகளில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

கரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும். உஷ்ணத்திலாவது புழு வெட்டினால் அவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும், கீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல் கைகால் காக்தல் இவை தீரும். முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசுதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும் நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும். நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுறப்பிக்கும். கஷயரோகத்தைக் கூணத்தில் தீர்த்தும், வாதபித்தசிலேத்துவத்தாணுண்டாகும் ரோகங்களை நீங்கித் தீர்க்கும். சந்திராதிசுக்குக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலசூரு மூலவாய்ப்பு மலச்சிக்கல் இவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை கல்ல போஜனத்துடன் 15-நாள் சாப்பிட்டால் இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத்தரும். இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. 40-நாள் மருந்து உட்டெகான்றாம் பல்ஷத்திவ் வியாதி என்பதே அம்மனிதனின் கிழ லைக்கூட அணுகாது, பதமும் வறுஜிரமேயாகும்; இதற்கு யாதொரு பத்திய மூல் கிடையாது. 20-நாள் மருந்து ரூ. 1. 40-நாள் மருந்து ரூ. 1 12 0.

சிவப்பிரகாச பல்பொடி.

இந்த சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இதர பல்
பொடிகளைப்போல விராமல் அதிக சுருந்தமாயும் பல்
வலி, பல்வில சொத்தை, ஈர் வளர்ந்திருத்தல், வாய்
சுணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை
சொஸ்தப்படுத்துவது மல்லாமல் பல் நன்றாய் துலக்
கும்படிச் செய்யும், வாய்க்கு சதா கமகமவென்று பரி
மனத்தைக்கொள்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித்
தக் கட்டிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அரை - 2,
6-டப்பிகள் விலை அரை 10,

நாக் குபூச்சியை நாசமாக்கும் பிஸ்கைகள்.

இந்த பிள்ளையின் ஒரு தந்தை இரண்டு வர்களுக்கு அரை பிள்ளையும் மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பிள்ளைகள் கொடுத்தால் வயிற்றுள்ள சிறு குழந்தைகள் யாவற்றும் பக்கிவந்தாய் வந்துவிடும். 8 பிள்ளைகள் விடே அரை.

வினாசம்:—தனது தாய் கம்பெனி, சௌகர் டைட், மதராஸ்.